

Treball de fi de grau

Títol

AutorDe

XXXXX TutorDe

Grau

Data

Full Resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Autor/a:

Tutor/a:

Any:

Titulació:

Paraules clau (mínim 3)

Català:

Castellà:

Anglès:

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català:

Castellà:

Anglès

POBLENOU, INDRET DE CONTRASTOS

PER JUDITH CUTRONA ESPINOSA

Índex

1. Introducció	2
1.1. Presentació del tema	2
1.2. Motius, justificació i objectius	5
1.3. Pertinença professional	7
1.4. Criteris metodològics	9
2. Presentació formal del projecte professional	11
2.1. Plantejament inicial i evolució	11
2.2. Descripció del portal web	15
3. Calendari d'elaboració	60
3.1. Fase 1: Recerca d'informació.....	60
3.2. Fase 2: Identificació dels contactes	63
3.3. Fase 3: Treball de camp	64
3.4. Fase 4: Edició i compactació de la informació al portal web.....	69
3.5. Fase 5: Redacció de la presentació del projecte	72
4. Difusió i comercialització del projecte	75
5. Valoració personal del projecte	84
6. Bibliografia i web consultada	87
7. Annexos	91

1. Introducció

1.1. Presentació del tema

Poblenou, indret de contrastos neix de la voluntat de descobrir i explicar l'evolució i transformació que ha patit i està patint el barri del Poblenou, un districte ple de contrastos i de dinàmiques disperses que s'està convertint en un dels barris amb més potencial de la ciutat de Barcelona.

El Poblenou no és l'eixample de Barcelona, ni vol ser-ho. El Poblenou es desmarca de les línies rectes, de l'aparent organització, dels comerços dedicats a les grans marques i de la planificació estructural d'una ciutat modernista *in crescendo*. És un barri en constant transformació sotmès a un etern conflicte i debat, on passen coses cada dia que el mantenen viu, moltes de les quals es volen explicar en aquest projecte.

El desordre dins de l'ordre. Murs inclinats, xemeneies de les quals cauen maons, sostres bombats. I de sobte, un edifici blau i modern a mig construir i d'altres ben nous que encara guarden el cartell de 'en venda'. El Poblenou és una barreja de modelatge i definició, tot resumint la rehabilitació d'un barri que té ganes de ser, de ressuscitar.

Amb tot, és encara avui el barri de Catalunya amb més xemeneies, testimonis del pas del temps, dels canvis als quals van sucumbir les indústries al segle XX. Ara, però, amb prou forces es nota el barri industrial de finals del segle XIX, tot i que encara en guarda l'essència.

La seva transformació durant els últims anys no ha estat casual. A partir dels Jocs Olímpics de 1992, Barcelona es sotmet a una renovació urbanística molt important, la qual va afectar en gran mesura al barri del Poblenou, que va iniciar un procés de transformació que encara perdura. A finals dels anys 90, i més concretament al 2000, l'Ajuntament de Barcelona va aprovar el nou pla urbanístic 22@, pensat per transformar l'antiga àrea industrial del Poblenou, amb fàbriques que havien quedat obsoletes i estaven tancades amb usos poc productius, i convertir el barri en la seu tecnològica i moderna de Barcelona.

Així doncs, més enllà dels canvis que es van produir amb les obres olímpiques, no s'entén la transformació actual del Poblenou sense la implicació del 22@.

Fruit d'aquesta renovació total, avui dia al Poblenou es barregen els antics complexos industrials en desús amb els moderns edificis, hotels i gratacels que allotgen importants empreses, la cultura tradicional es fusiona amb noves capes culturals que emergeixen fruit de la digitalització i els canvis tecnològics que comporta una ciutat del segle XXI, tot això sense perdre el caràcter associatiu protagonitzat per una lluita veïnal constant que no defalleix per evitar la demolició del patrimoni industrial i per mantenir el llegat cultural i emocional del barri. Malgrat tot, el Poblenou manté la voluntat transformadora capaç d'adaptar-se a les necessitats d'una ciutat com Barcelona, que mai no deixa de créixer.

Davant aquesta situació, i en un context molt marcat pel projecte urbanístic 22@ Barcelona, s'ha volgut fer una incisió en l'àmbit cultural que ara està emergint més que mai i en la descoberta d'espais artístics i culturals força desconeguts per la població a causa del poc protagonisme que se li ha donat per part de les institucions municipals i, sobretot, per part del 22@. La majoria d'aquests espais es troben en zones abandonades, encara amb un fort caràcter industrial, on s'està pendent d'una renovació urbanística que millori aquests complexos en ruïnes, que alhora es contraposen exageradament amb la zona més desenvolupada del projecte, on s'hi troben les grans empreses i els gratacels.

A través del portal web www.indretdecontrastos.wordpress.com es mostra aquest treball multimèdia, en el qual destaca el text base on es qüestiona la importància que el 22@ ha donat a l'àmbit cultural del barri. S'hi menciona i s'hi incideix en la insurrecció artística que es viu al Poblenou, sobretot en l'auge de les arts visuals, a les quals també se'ls dedica un espai important de la pàgina web: les cròniques de les visites a les Fàbriques de Creació (La Escocesa i Hangar), antics complexos industrials en desús que ara s'han convertit en tallers de creació per als artistes.

En un primer moment, durant la ideació del projecte, es va plantejar la possibilitat de fer un projecte en format imprès. A partir de diverses reunions amb el tutor del treball i de pensar en les facilitats que presenta, es va decidir realitzar el projecte a través d'un portal d'Internet. Així, a partir d'un text base, tota la informació que s'hi presentés podia quedar complementada en altres espais del portal web, on es donarien a conèixer detalls que el reportatge no pot abastar per ell sol.

Més enllà del text base, un dels punts forts del treball és la pestanya 'Fàbriques de Creació'. Es tracta de recintes industrials originaris del segle XIX i XX que actualment estan en desús i que representen un vincle històric i emocional per al barri. Els artistes han aprofitat per convertir-los en tallers ideals per crear, i en molts dels casos han estat el focus de reivindicació per mantenir el patrimoni i la història del Poblenou ben viva davant l'amenaça de demolició del pla 22@. En aquest espai del projecte, la visita a aquests espais queda plasmada mitjançant cròniques, on el poder de la imatge és molt potent, ja que es dóna visibilitat a l'estat d'aquestes fàbriques, pràcticament precari, i a la feina que s'hi fa, poques vegades vista des de fora.

Per tal de conèixer el projecte de renovació urbanística 22@, que tant ha incidit en el Poblenou, s'ha dedicat un espai a explicar-ne la història i alguns detalls del pla urbanístic, mostrant les dades més actuals que reflecteixen les seves magnituds, el seu present més immediat i el seu futur. De la mateixa manera, també s'ha deixat un apartat per explicar el passat industrial del Poblenou, amb fotografies antigues de l'Arxiu Històric del Poblenou, on s'observa el canvi que ha sofert el barri durant els anys i amb la renovació urbanística del segle XXI, afegint-hi també una secció amb alguns testimonis escrits del barri que expliquen la història des del seu punt de vista.

A causa de la gran quantitat de contactes i actors que conviuen en aquesta transformació, s'ha optat per fer un recull de totes les veus implicades per tal de mostrar-ne les diferents visions. Aquestes, alhora, són les que han servit per conformar la part principal d'aquest treball multimèdia. Publicant-les es pretén donar-los visibilitat per tal que es pugui entendre el que realment passa a partir dels punts en comú i les diferències dels diferents actors.

En aquest sentit, el treball no vol fer un anàlisi en profunditat de tots els canvis que ha patit el barri i la seva evolució, sinó fer un petit retrat del moment que viu el Poblenou, donant a conèixer el seu passat, comparant-lo amb un present molt diferent, i donant visibilitat a espais molt desconeguts pels propis veïns del barri i que estan fortament lligats amb la cultura, una de les potes essencials i emergents del Poblenou que fins ara el sector 22@ ha oblidat.

1.2. Motius, justificació i objectius

L'elecció del barri del Poblenou com a epicentre d'aquest reportatge multimèdia no ha estat de manera arbitrària. De fet, destaquen diversos motius pel qual s'ha pres aquesta decisió.

- L'interès per entendre les diferents realitats que conviuen en una gran ciutat com és Barcelona. Comprendre i descobrir que Barcelona no és únicament el centre, sinó que hi ha d'altres realitats i espais on no tot és lineal, recte, objectiu, previsible, estudiat i controlat. Realment, tot i que el territori barceloní sol compartir una mateixa cultura, cada barri de Barcelona viu la seva pròpia història i és molt interessant poder descobrir-les totes.
- L'interès per conèixer més en profunditat el barri del Poblenou. Sempre ha estat un barri molt oblidat, precisament per les seves diferències amb el centre, i ara està construint una marca molt potent com a barri bohemí i alternatiu que aconsegueix cridar l'atenció de molta gent. De fet, l'auge del turisme en aquesta zona n'és una prova ben clara. Tot això, enmig de l'ambient voraginós pel projecte urbanístic 22@ i la lluita de l'acció veïnal per mantenir viu el llegat històric, cultural i emocional del barri.
- Pel meu especial interès personal pel Poblenou i el món local. Aquest ha estat l'element més subjectiu, òbviament. Partint de l'interès per una història o conflicte local, podria haver escollit qualsevol altre barri o territori barceloní però finalment vaig decidir fer el barri del Poblenou per simple gust personal i afecte pel barri.

- L'interès per les diferents dinàmiques culturals que es viuen al Poblenou. Més enllà de donar a conèixer i l'interès pel que es viu a nivell econòmic, urbanístic i social, realitzar aquest projecte ha servit també per demostrar i conèixer que l'auge cultural és quasi inabordable, i sobretot les diferents maneres d'entendre la cultura que es poden tenir en un territori local i l'explosió que això suposa.
- Conèixer i entendre el conflicte 22@. Comprendre les diferents parts que s'han vist implicades en el conflicte i els malentesos que van sorgir arran de l'aprovació del projecte. Saber-ne la història, què ha funcionat i què no, i quin és el seu futur i les seves pretensions per continuar fent ciutat i millorar els errors comesos. També es va trobar interessant poder escoltar les diferents opinions i motius que condueixen a tots els actors a prendre decisions a escala de ciutat.
- L'admiració per l'essència que desprèn el barri, la intensa acció veïnal i el seu caràcter associatiu. Donar a conèixer com un barri amb una cultura associativa tant important ha estat capaç de portar a terme una lluita incansable, i com gràcies a la seva reivindicació ha aconseguit mantenir el llegat històric, cultural i emocional, malgrat tots els canvis als quals ha estat sotmès, i a processos com la gentrificació o el turisme. Un fort caràcter associatiu que, precisament, és un dels factors claus que marca la diferència amb altres barris de Barcelona.

De la mateixa manera, els principals objectius d'aquest reportatge multimèdia són els següents:

- Deixar enrere el terme barceloní com un tot. No tota Barcelona és igual, ni ho és la seva gent, ni la seva manera de fer. Cada barri té els seus trets característics, i en aquest cas, molt arrelats, que li atorguen una personalitat pròpia.
- Destacar les diferents realitats i els conflictes que es viuen en un mateix territori i donar a entendre que el conflicte no sempre és dolent. En aquest cas, el fet que no parin de succeir coses, que res sigui estàtic, fa

que la transformació sigui encara més potent i es reforci la seva personalitat.

- Deixar enrere els termes econòmics i urbanístics com a focus principal d'una ciutat, i comprendre els valors socials com a motor per construir-la. Aprendre a escoltar més les inquietuds de la gent que viu en un territori, que explica les seves realitats, lluny de les institucions que de tant en tant només es mouen per interessos.
- Desenvolupar les habilitats per a la creació d'un portal web, així com les aptituds per fer bones fotografies, infografies i anàlisi de dades a partir de resultats i dades facilitades. També millorar les habilitats en l'àmbit audiovisual.
- Desenvolupar l'habilitat de sintetitzar la informació. Partint d'un tema molt ampli en el que s'enllacen molts temes, ser capaç d'acotar, de fer-lo més concret, però sense deixar de transmetre la idea principal.
- Innovar amb la tècnica d'elaboració d'una pàgina web.
- Posar en pràctica i millorar en els diferents gèneres periodístics amb l'elaboració de cròniques, reportatges i textos informatius.
- Tenir l'oportunitat de donar a conèixer el meu treball a l'exterior.

1.3. Pertinença professional

Poblenou, indret de contrastos neix com un projecte autònom amb aspiracions a tenir un lloc en el món professional, per tant, amb la pretensió de continuar-lo en un futur, ampliant la informació i amb l'objectiu de seguir descobrint espais i històries que s'amaguen entre els carrers del barri. Partint del gran domini que està agafant Internet en els mitjans de comunicació, el fet d'elaborar el treball en una plataforma multimèdia ha estat expressament concebuda per aquest motiu.

En primer lloc, cal destacar que el projecte és adaptable a les modificacions que reclamin els mitjans de comunicació interessats. Encara que s'ha concebut en llengua catalana, encarat a un públic més local, també pot ser traduït en

llengua castellana, ja que es tracta d'una història específica i pot aplicar-se en molts contextos.

Tot i que la fase de presentació està gairebé acabada, el projecte es troba en una fase molt inicial. A l'estar concebut en format multimèdia les opcions de creixement poden ser molt més grans que no pas si hagués estat concebut com un projecte de premsa escrita, tal com es va pensar en un inici. A més, tenint en compte l'auge dels reportatges multimèdia en l'àmbit periodístic en els últims anys, sembla adient apostar per aquesta opció.

En un primer moment segurament estaria molt enfocat a la zona del Poblenou perquè es considera que serien els primers interessats. Tot i que hi visquin i coneguin les realitats que es presenten, sempre està bé poder llegir, descobrir i tenir una visió més àmplia per saber què pensen els actors que conformen el barri. A més, hi ha una vessant cultural molt important encara força desconeguda pels propis habitants del Poblenou. Més enllà de la zona específica, el següent interès seria donar-lo a conèixer a tot un públic barceloní, pel qual el Poblenou és encara molt desconegut. Considero molt interessant també donar a conèixer el Poblenou a la resta de barris i districtes de Barcelona, per tal de descobrir noves realitats en una mateixa ciutat.

En aquest sentit, exploraria el mercat de mitjans digitals que aposten pels reportatges multimèdia, com pot ser el cas de Nació Digital, Vilaweb, el diari ARA, o el grup mediàtic La Xarxa. També seria molt adient el cas de Betevé, per ser un mitjà molt vinculat al Poblenou, per la seva localització i la seva proximitat al barri. A més, en aquest últim any han potenciat molt la seva pàgina web, més enllà de la televisió, i podria ser del seu interès tenir un reportatge d'aquestes característiques que continuï potenciant el seu projecte web. He considerat que on tindria més cabuda aquest treball multimèdia seria en mitjans locals de Barcelona, com per exemple el diari Línia Sant Martí, el mitjà de comunicació digital Metròpoli Abierta, o el web de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, Poblenou.cat.

Tot i així, el fet de donar visibilitat a l'àmbit cultural, també obriria portes a opcions de poder optar a portals web que busquen aquest tipus de contingut

temàtic, així com l'associació Poblenou Urban District, o fins i tot a d'altres associacions i entitats cíviques, com podrien ser el centre cívic Can Felipa, el centre de producció Hangar, o la plataforma d'entitats creatives del Poblenou, Poblenou Crea!.

Cal destacar que el projecte no és concebut com una anàlisi acadèmica de la situació que es viu al barri del Poblenou, sinó que es tracta de mostrar una part d'aquest barri que està a mig fer i, arran del reportatge multimèdia, que permeti presentar una sèrie de factors principals que fan del Poblenou allò que és. Partint d'aquesta primera presentació de projecte, doncs, tenir l'oportunitat de fer créixer el web i seguir mostrant la progressió del barri que, si continua amb les bones expectatives, de ben segur serà d'interès per a molts. A més, en el sentit més pur del periodisme, es pot establir un vincle entre diferents barris o districtes i posar en relació històries similars, ja sigui afectades per processos de renovació urbanística o també relacionades per la vessant més cultural.

Així mateix, el fet que Poblenou s'hagi arribat a comparar culturalment amb barris com el Wynwood Arts District de Miami o el Meatpacking District de Nova York fa que un projecte des les característiques de *Poblenou, indret de contrastos* pugui arribar a tenir fins i tot un ressò internacional, tenint en compte que cada vegada més el barri és protagonista per ser l'atracció de molts turistes. Per tant, no es tanquen portes a poder portar el projecte molt més enllà i per aquells països que s'hi poden arribar a sentir més vinculats. Si fos així, caldria traduir el treball multimèdia a l'anglès.

1.4. Criteris metodològics

L'elaboració d'aquest projecte professional s'ha desenvolupat en cinc etapes. La confecció de cada apartat que ha format aquest reportatge multimèdia s'explica de manera detallada en el punt 2.2 d'aquesta memòria. Les fases són les següents:

1. **Recerca de la informació.** En primer lloc s'ha fet un procés de documentació exhaustiu per conèixer tot el que passa al barri del Poblenou. Per facilitar la feina, aquesta recerca s'ha dividit en quatre apartats: el projecte urbanístic 22@, la història del barri i el seu passat

industrial, la insurrecció artística i cultural que s'està vivint, i també una petita exploració de tots els tallers artístics que hi ha el barri, tant els que han sorgit de nous, els que es mantenen malgrat el 22@ i els que s'han destruït. Així mateix, s'ha dut a terme la visualització d'entrevistes i documentals, i l'obtenció i posterior anàlisi de les dades actualitzades del projecte 22@.

2. **Identificació dels contactes.** Un cop obtinguda la informació necessària que ha permès tenir una idea global i un context, trobar els contactes no ha estat una feina massa difícil. El fet de desglossar la recerca d'informació en quatre fases ha estat molt adient per delimitar els contactes i des d'un primer moment s'ha tingut clar a quins actors s'havia de donar veu. S'ha fet un llistat d'aquells que serien essencials i també s'ha dividit en: Comissió de Coordinació del 22@, Ajuntament de Barcelona, Fàbriques de Creació, artistes i associacions vinculades amb la cultura, un gestor cultural, i el president de l'Associació de Veïns i Veïnes de Poblenou. Tot i així, moltes de les fonts s'han aconseguit a partir d'un sol contacte, que ha facilitat la cerca de les altres i la posada en contacte.
3. **Treball de camp.** Amb la informació delimitada i el context clar, s'han fet les visites al barri del Poblenou on, a part de rastrejar la zona i fer fotografies, s'han realitzat les entrevistes. El fet de dur a terme totes les entrevistes en diferents zones del Poblenou ha facilitat el recorregut per tot el barri i la seva descoberta. A més, la realització de les entrevistes ha estat la millor documentació possible per acabar de confeccionar una idea clara del que succeïa i fer el posterior redactat per després penjar-ho al web. Les entrevistes s'han realitzat en un to de conversa i en un ambient molt proper que ha estat molt útil per acabar d'extreure aquella informació menys clara.
4. **Edició i compactació de la informació al portal web.** Aquesta feina ha consistit en realitzar materialment el portal web www.indretdecontrastos.wordpress.com. De fet, la pàgina web l'he anat confeccionant a mesura que anava obtenint la informació o que sorgien

noves idees per estructurar el que es volia explicar, de manera que es pot dir que el portal web ha estat en constant edició. S'han retocat i pujat les fotografies, el text, i tots els elements que complementen alguns dels apartats.

5. **Redacció de la presentació del projecte.** La fase final d'aquest projecte ha estat la realització d'aquest informe, que explica la creació del projecte professional.

2. Presentació formal del projecte professional

2.1. Plantejament inicial i evolució

La idea inicial d'aquest projecte neix fruit de l'interès personal d'explicar una història local, poc coneguda, per tal de donar visibilitat a un àmbit urbà contradictori. Després de posar sobre la taula diverses opcions, vaig optar per fer un treball sobre el Poblenou, un barri que s'ha caracteritzat pel dinamisme de la seva cultura popular i que en els últims 30 anys ha vist emergir un nou model urbanístic degut a l'impacte de les obres olímpiques, la construcció del districte tecnològic 22@ i l'arribada del turisme. A partir d'aquí, i tenint breus coneixements sobre el tema i els avantatges i inconvenients que han incidit en l'evolució del barri, vaig voler deixar enrere la idea d'un treball centrat exclusivament en el 22@ i els problemes que ha comportat, molt habitual en els mitjans de comunicació en els últims anys, i vaig decidir concretar la temàtica acotant-ho en l'àmbit cultural. Per tant, el plantejament inicial va ser el següent: Com ha afectat la transformació del pla urbanístic 22@ a nivell cultural i artístic? Molts articles començaven a parlar sobre la creació d'un possible nou "districte de l'art", i la contraposició que produïa amb la sorgida del "districte tecnològic" en mans del 22@ van ser una de les claus per a la selecció del tema definitiu. De fet, a partir d'aquesta mateixa premissa van començar a sorgir les primeres preguntes sobre el tema: Més enllà de la innovació tecnològica i moderna, ha estat realment el 22@ l'impulsor d'aquest "districte de l'art"? L'ha condicionat? Què hi veuen els artistes en aquesta zona? Què en

pensen del pla urbanístic? Prefereixen la innovació o mantenir l'antiga essència del barri?

En un primer moment vaig apostar per la idea primordial de realitzar un reportatge escrit. Després de diverses reunions amb el tutor d'aquest treball, i fins i tot abans de la concreció del tema, vaig acabar optant per l'elaboració d'un portal web, i en conseqüència, un treball multimèdia. Les escasses sortides professionals que tenia actualment un reportatge escrit en comparació d'un multimèdia, i la infinitat de possibilitats que ofereix Internet, van ser claus per prendre la decisió.

Tot i així, la idea de realitzar un portal web em va suscitar certs dubtes. Més enllà de la creació d'algun blog, la meva reticència a la tecnologia feia que no acabés d'estar convençuda d'apostar per aquesta via, fins que finalment la motivació per aprendre en aquest àmbit, desenvolupar les meves habilitats creatives, i les grans possibilitats que ofereix Internet per fer un treball més extens que pogués abastar més d'una temàtica, van decantar la balança a favor d'aquest format.

Tenint clara la idea de focalitzar el treball multimèdia en l'àmbit cultural, volent aportar un toc diferenciador al que s'ha explicat en els últims anys del barri, i amb un format multimèdia que permetés abastar més contingut, vaig començar a tantejar possibles subtemes a tractar, ja que en un únic reportatge no es podia arribar a entendre el perquè de moltes de les coses que succeeixen i han succeït al barri. D'aquesta manera, un mateix tema queda complementat amb d'altres que permeten obtenir una visió més genèrica i comprensiva del que s'explica. En el cas del Poblenou, era molt difícil explicar el context artístic sense entendre i conèixer tot allò que l'envolta.

En un primer moment vaig voler centrar el portal web en quatre apartats principals: una pestanya d'inici on es trobaria el text base dedicat a la temàtica cultural, una altra focalitzada a la història del Poblenou i el seu passat industrial, la tercera dedicada a l'explicació del projecte urbanístic 22@ i les seves conseqüències, i una última que presentaria diversos espais culturals que hi ha al barri, de fet, se'n volia agrupar uns dotze. Durant el procés de

recerca i documentació, però, els temes a tractar eren gairebé inabastables pel límit de temps que tenia per a la realització d'aquest treball, per la qual cosa vaig decidir afegir nous subtemes dins d'aquestes quatre pestanyes i fer alguna variació. Dividint les pestanyes la informació es concretava molt més i es donaven les pinzellades necessàries per plasmar una idea general i una presentació adient i formal del treball. A partir d'aquí, el portal web va anar evolucionant en quant a forma i contingut. Vaig optar per eliminar la pestanya on es presentarien els dotze espais i aquest es va convertir en la pestanya que ara s'anomena 'Fàbriques de Creació'. La visita a dues de les fàbriques de creació que té el barri, La Escocesa i Hangar, van ser claus alhora de prendre la decisió d'acotar aquesta secció en explicar el que passa en aquests espais. De manera que aquest apartat es va concebre com una de les parts primordials del treball, que reflectirien les visites a les fàbriques creatives d'una manera més personal i no tant informativa com podria passar en els altres apartats. A més, també vaig afegir el capítol de 'Entrevistes', fruit de l'interès que suscitaven les converses amb els diferents actors del barri i parts molt determinants en l'evolució del Poblenou. També vaig decidir incorporar un apartat final anomenat 'El Projecte', on s'explica d'on neix aquest projecte professional i es presenta una petita biografia i de contacte.

El que en un principi semblava una feina força teòrica, vaig optar per donar-li un caràcter més personal amb una opinió formada a través del treball de camp (vegeu punt 1.4) i, sobretot, allunyada dels termes econòmics i urbanístics que normalment mouen les ciutats. En aquest sentit, la idea era clara: mostrar la realitat del que es viu al Poblenou potenciant els valors socials. La intenció és que es veiés aquesta indagació amb les cròniques i el text base, per això he volgut deixar les dades i els anàlisis del 22@ en un mode de context informatiu que servís per complementar i entendre les dimensions i l'impacte que ha pogut produir en un territori municipal.

Definitivament, el nom del portal web va ser l'última decisió i la més difícil. Cada entrevista amb algun actor del barri suposava un mínim gir, qüestionar-se de nou l'enfocament del treball, i plantejar-se noves alternatives que es poguessin afegir. Es van haver de delimitar molts detalls perquè, com he comentat

anteriorment, és un barri ple de contrastos i dinàmiques disperses, per la qual cosa ha estat molt difícil trobar una idea que el definís com un tot. Finalment vaig escollir *Poblenou, indret de contrastos*, la paraula més repetida durant totes les entrevistes que vaig realitzar i el que ha sorgit després de moltes hores d'indagació en el barri.

Cal destacar de nou que el treball es troba en una fase molt inicial i que per fer aquest projecte professional des de zero s'ha hagut d'acotar molt la informació que es presenta. És a dir, tot i que es fa una aproximació a la temàtica cultural en tots els àmbits (sobretot en el text base), per ara al web només s'especifica de manera més àmplia les fàbriques de creació. Vaig trobar adient fer-ho d'aquesta manera per poder relacionar-ho més clarament amb el conflicte del 22@ i amb el passat industrial del Poblenou i que, en aquesta fase de presentació, tot tingués certa coherència.

En aquest sentit, la pretensió és poder ampliar-ho en un futur i tractar els diversos àmbits culturals del barri, així com la descoberta de nous espais i noves zones. De la mateixa manera, es vol donar a créixer el treball també des d'una vessant multimèdia per tal de fer-ho més atractiu. S'incorporaran vídeos, per tal de donar visibilitat a aquests espais i explicar noves històries i nous protagonistes, i també s'introduiran àudios, per complementar la informació que es presenta escrita. Per tant, no es descarta seguir innovant tant en la temàtica i contingut, com en el format multimèdia.

Per últim, aquest treball multimèdia té un disseny web adaptable, de manera que la seva aparença de pàgina web s'adapta a altres dispositius. Així doncs, el web es pot visitar des de l'ordinador, des d'un telèfon mòbil i també des d'una tableta. És evident, però, que el disseny de la web varia segons el disseny de la plataforma amb la que es visiti i la seva mida.

2.2. Descripció del portal web

El portal web es divideix seguint la següent estructura:

a) Inici

b) Petjades Industrials

b.1) Testimonis del pas del temps

c) El 22@ a debat

c.1) Una mirada al futur

c.2) Les dades del 22@

d) Fàbriques de Creació

d.1) La Escocesa

d.2) Hangar

d.3) En imatges

e) Entrevistes

e.1) Pintant amb Jupiterfab

f) El Projecte

A continuació s'explicaran amb detall cadascun dels apartats que conformen aquest portal web.

a) Inici

En entrar a la pàgina web, a través de la direcció www.indretdecontrastos.wordpress.com, es pot veure una imatge principal que ocupa gairebé tota la pantalla i que es complementa amb dos elements més: la barra lateral esquerra on hi ha una breu descripció temàtica i alguna presentació del contingut que s'hi pot trobar al web, i un menú principal a dalt de tot on hi ha el títol del projecte i des d'on s'hi pot accedir als diferents apartats del web. A continuació s'explica amb detall cadascun d'aquests tres elements i la seva intenció:

1. Una vegada entrem al portal web, la imatge és la principal protagonista. És una fotografia presa des de l'antic complex industrial de La Escocesa. Des d'aquí, i descrivint el que es veu a la imatge, es visualitza la imponent parròquia del Sagrat Cor, algunes casetes més antigues, i al fons a la dreta sobresurt algun dels gratacels més moderns que ara allotja el barri. En un primer moment, i per a qui no conegui bé l'actual fàbrica de creació, amb prou feines se sap que és el Poblenou. De fet, es podria haver utilitzat una fotografia de zones més conegudes del barri, com la Rambla, però la intenció d'aquesta imatge és clara: donar visibilitat als espais artístics i culturals i, en conseqüència, enfocar el treball cap a aquest àmbit. La imatge descriu aquest Poblenou emergent més alternatiu, bohemí, dels murs plens de *graffitis* i els carrers acolorits.

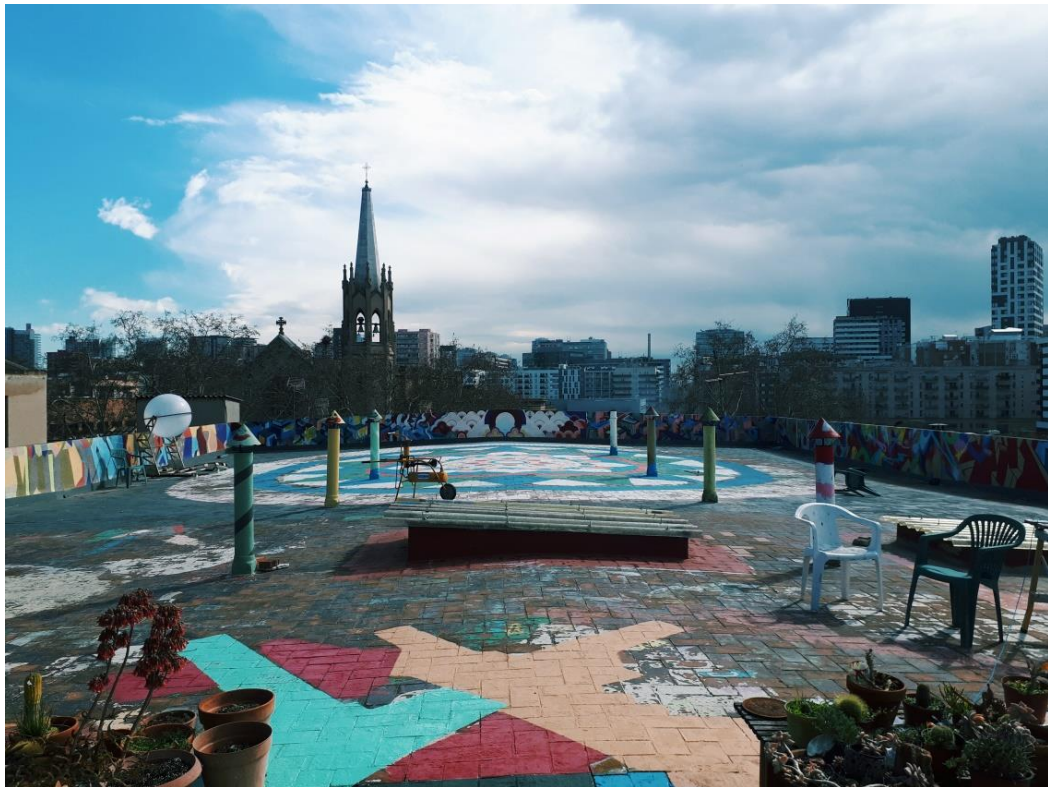

Figura 1. Fotografia principal de la pàgina d'inici

2. Complementari a la foto, a la part esquerra, trobem la barra lateral que ajudarà a fer una petita presentació del que s'hi pot trobar al web. Aquí, sota el títol de la pàgina, *Poblenou, indret de contrastos*, hi ha una breu descripció temàtica i presentació del que és el barri:

“Fàbriques d’on cauen maons, / solars abandonats, / *graffitis* a les persianes, / murals de gran format pintats en parets malmeses, / i els moderns edificis del 22@, / la nova arquitectura de vidre i línies rectes, / en oposició als vestigis art-déco i el llegat industrial”

Després d’aquesta breu descripció i durant tota la barra lateral, es presenten diferents espais del que es pot trobar a la pàgina web, i enllacen d’una manera més atractiva altres continguts, principalment, els espais de creació. Vaig optar per posar aquest contingut i no d’altre pel mateix motiu que vaig escollir la fotografia principal: remarcar la temàtica cultural i donar-la a conèixer. Encara que després es pugui complementar el tema amb altres àmbits i històries del barri, la imatge i la barra lateral demostra el que realment es representa en el text base i el toc diferenciador que aquest treball multimèdia ha volgut narrar sobre el Poblenou. En aquest espai, avall de tot, s’han posat diverses pàgines webs que puguin ser d’interès, sobretot relacionades amb l’àmbit cultural, i les meves xarxes socials, des d’on, en aquesta fase inicial i mentre no es creïn els comptes del propi projecte, es podrà estar alerta de qualsevol novetat que pugui sorgir sobre aquest. Finalment, com a darrer element d’aquesta barra lateral s’ha instal·lat l’opció de seguir la pàgina, per a qui comparteixi la mateixa plataforma, o tingui pàgines similars i vulgui estar alerta també de tot el que es vagi actualitzant.

3. Per últim, la barra lateral primària superior és el menú i on es troba el títol del lloc web. Per aquesta mateixa raó, és una de les parts essencials de la pàgina. Clicant sobre el nom del portal web s’enllaça sempre a l’inici (on ens trobem en aquest moment), i el menú està compost per cinc pestanyes que conformen el treball multimèdia, des d’on es pot accedir a nova informació diferenciada per temàtiques. Aquestes són: ‘Inici’, ‘Petjades Industrials’, ‘El 22@ a debat’, ‘Fàbriques de Creació’, ‘Entrevistes’ i ‘El Projecte’. Aquest espai, de la mateixa manera que la barra lateral esquerra, és de color gris fort amb les lletres blanques. Al passar el ratolí per sobre, el botó és de color marronós i en tots els

casos es despleguen altres apartats complementaris, menys a la pàgina de 'Inici' i a la de 'El Projecte', que són úniques.

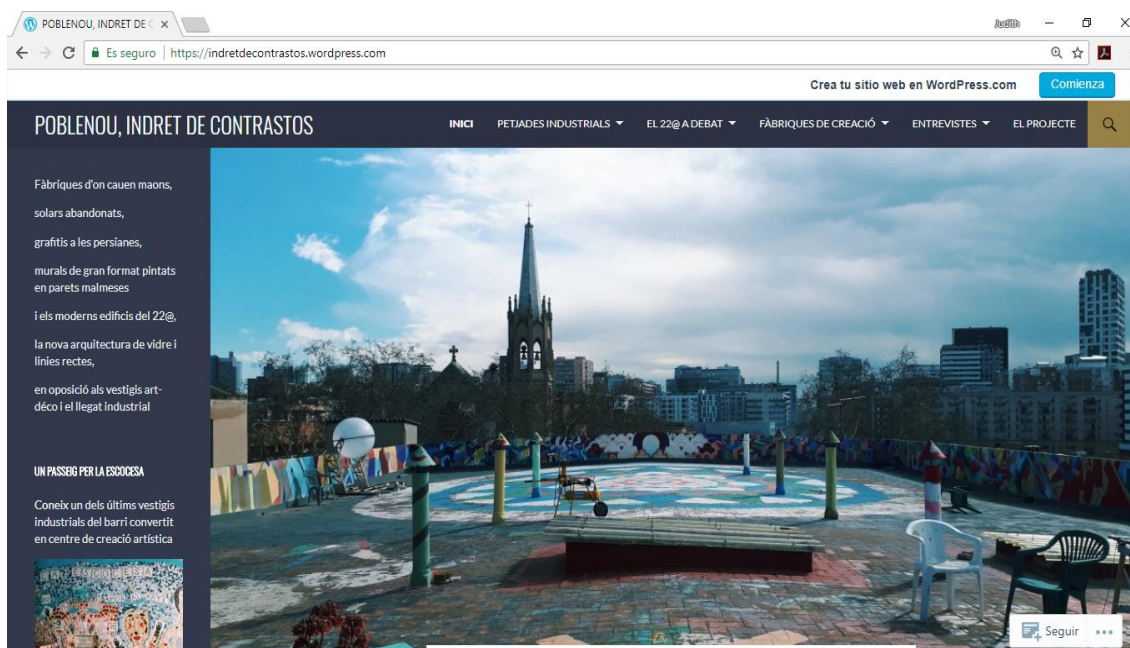

Figura 2. Pàgina d'inici, franja superior amb nom del portal web i menú, i barra lateral esquerra

La narració del treball multimèdia s'inicia fent *scroll* cap avall i endinsant-nos en el text base d'aquest web, titulat *La deriva cultural del 22@*, que qüestiona la importància que el 22@ ha donat a l'àmbit cultural i que està focalitzat en la insurrecció artística i l'auge de les dinàmiques culturals que conviuen en el barri, i que ara emergeixen més que mai. Tot i així, aquest escrit aporta petites pinzellades del que és i passa al Poblenou. En aquest sentit, la possibilitat d'enllaçar altres direccions és clau per poder complementar tota la informació i donar forma al contingut i a la narració del treball multimèdia accedint a altres espais del web.

La possibilitat de posar paraules en negreta, i afegir titolets i cites durant el text també és un factor molt important perquè permet que la lectura del reportatge multimèdia sigui més lleugera i que s'adapti al format digital. Aquest factor es repetirà en cadascuna de les pàgines del web.

De la mateixa manera, l'opció de posar etiquetes i categories a cadascuna de les pàgines també és molt favorable, tenint en compte que és un treball

multimèdia, perquè és el que et permet classificar els continguts de la teva pàgina per millorar la usabilitat. És a dir, l'usuari que entri al portal web pot decidir fer-ho de manera cronològica a través del contingut, o pel contrari, pot decidir fer-ho de manera específica, accedint a totes les entrades marcades per una mateixa categoria.

Les fotografies que podem trobar entremig del reportatge també tenen un pes important, doncs vaig procurar que fossin prou impactants, significatives i adients al que s'anava llegint per a que el lector pugui captar la idea que es vol transmetre i pugui comprovar amb els seus propis ulls el que se li està explicant. A més a més, aquest text base ha estat l'última part que he fet del web, després de realitzar totes les entrevistes i haver fet tot el treball de camp, per la qual cosa, al final del text, he volgut fer una reflexió i certa crítica de la poca consideració que el 22@ ha tingut respecte la cultura. Així mateix, també he volgut suggerir certes opcions que es podrien plantejar per a que es consideressin alguns errors de cara al futur, incidint també en la capacitat que han de tenir les institucions municipals, en aquest cas, de repensar, ja que és el lema que ara està adoptant l'Ajuntament per encarar una segona fase del projecte urbanístic que posi solucions i pugui afrontar el futur de la millor manera possible.

Figura 3. Text base del treball multimèdia, que es troba a la pàgina d'inici

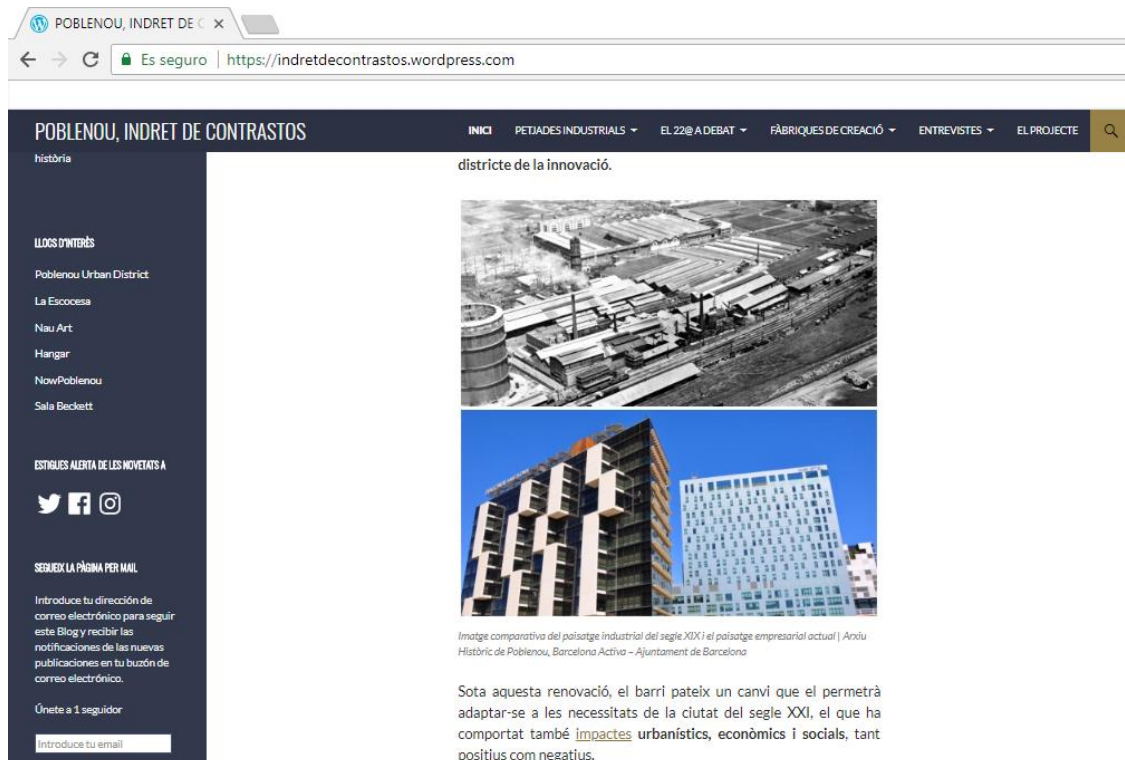

Figura 4. Mostra de les fotografies que il·lustren el text base, a la pàgina d'inici

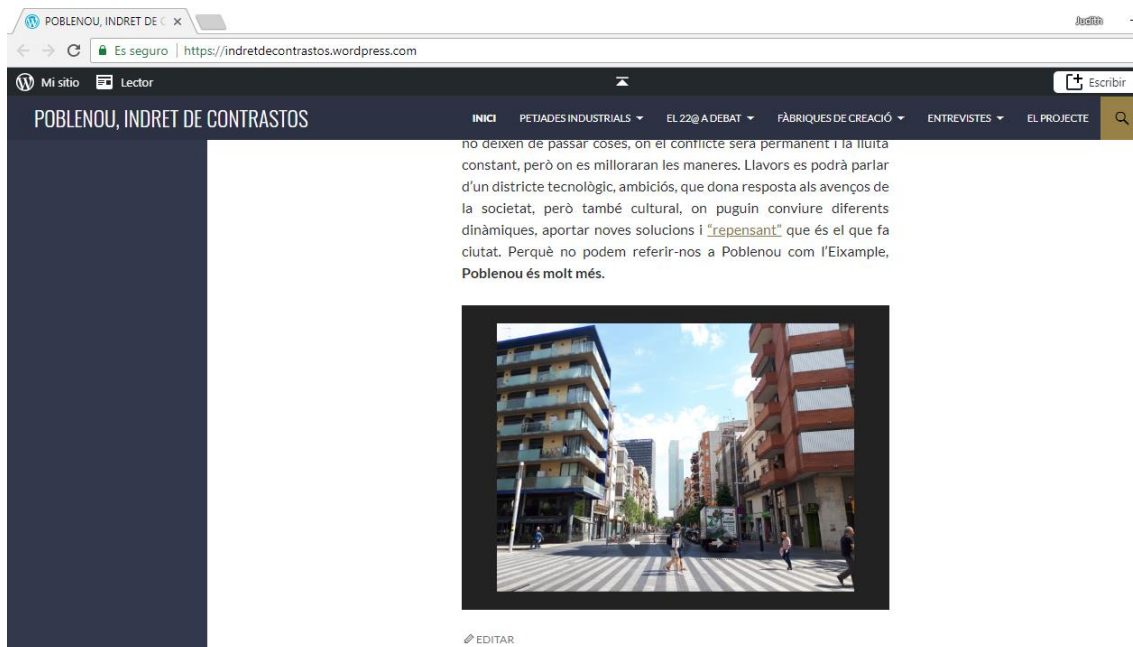

Figura 5. Galeria d'imatges que il·lustren el text base del treball multimèdia, col·locada al final de la pàgina d'inici

b) Petjades Industrials

En aquesta pestanya, que s'accedeix a partir del menú, es presenta la història del Poblenou i està dividida en dos apartats. El primer és el que porta el nom de 'Petjades Industrials' i és on es resumeix la història i el passat del barri. Sota el títol *La història del Poblenou*, es presenten els orígens del barri, i concretament es parla del Manchester català, nom amb el que se'l va conèixer durant els anys 60 per la quantitat de fàbriques que va albergar. La història que s'explica continua amb el procés de desindustrialització que pateix el barri a partir dels anys 70, i la primera gran transformació amb les obres dels Jocs Olímpics del 1992. En aquest apartat no he volgut avançar més en el temps, perquè tal i com està enfocat aquest treball multimèdia, l'any 2000 es considera un punt d'inflexió. Així doncs, el seguiment de la història del barri amb l'aplicació del pla urbanístic 22@ i la seva conseqüent transformació s'explicarà en la següent pestanya.

Així mateix, durant la redacció de 'Petjades Industrials' també es fa una aproximació al cooperativisme, un element clau en la formació del barri i a partir del qual es poden entendre alguns elements de la personalitat del Poblenou, com el caràcter associatiu i l'essència que es manté en el territori, així com gran part dels seus valors socials. Per últim, s'especifica que el Poblenou segueix tenint una presència molt industrial per sobre de la resta de la ciutat, i es finalitza amb una breu descripció que, en termes genèrics, vol resumir la popularitat del districte, molt marcada per llocs i escenes emblemàtiques com la coneguda Rambla del Poblenou, el cementiri, o la seva proximitat al mar.

Aquest és un apartat amb contingut més informatiu, amb poc modelatge personal i subjectiu, i està complementat amb imatges de l'Arxiu Històric del Poblenou. La primera fotografia que destaca és la que ens trobem només accedir a aquesta pàgina, i que, com en el cas de la pàgina d'inici, torna a ocupar gran part del camp visual de la pantalla. Només veure la imatge, en blanc i negre, i amb gran quantitat d'indústries i fàbriques, ja s'intueix que inevitablement es parlarà d'alguna cosa relacionada amb el passat.

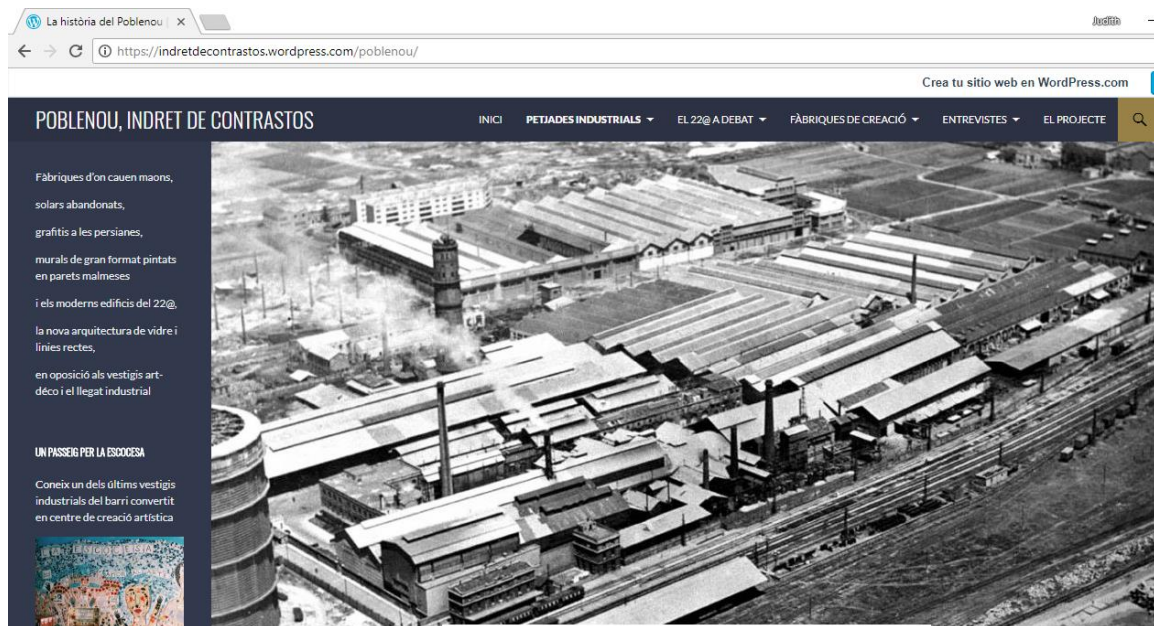

Figura 6. La fotografia principal de la pàgina de ‘Petjades Industrials’

En aquest apartat, les imatges tenen un gran valor, per la seva antiguitat i pel blanc i negre. De fet, es va pensar en fer alguna comparativa entre dues fotografies, una d'antiga on s'hi veiessin les fàbriques, i una altra actual on s'hi veiessin els gratacels. Més endavant, però, es va descartar aquesta opció i es va voler donar tota la importància al passat del Poblenou, al que ha estat i al que l'ha fet ser.

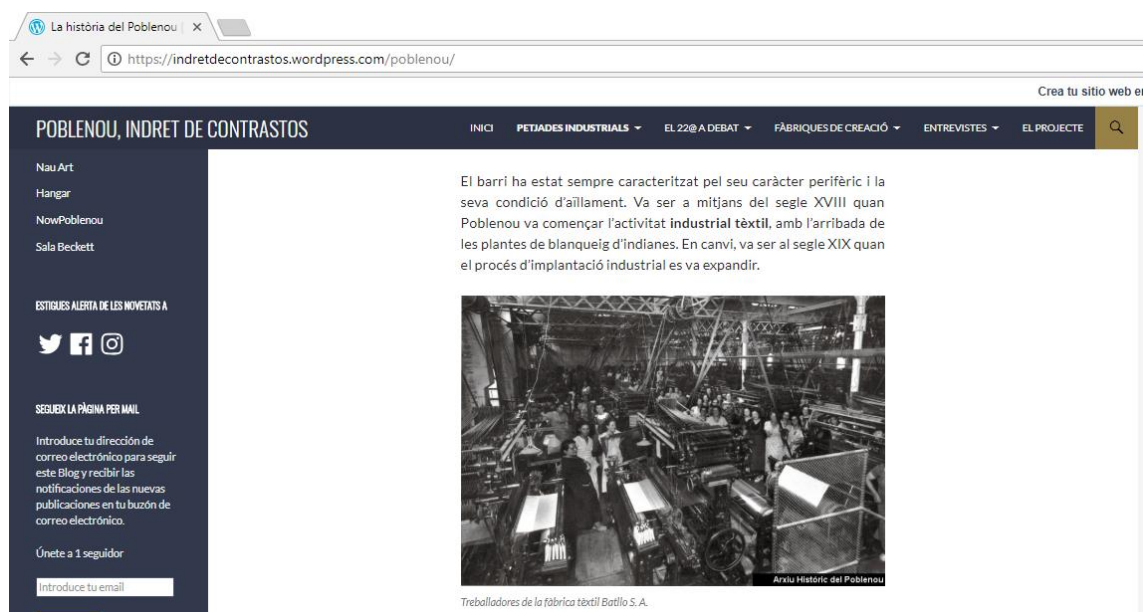

Figura 7. Mostra de les fotografies que il·lustren el text de la pàgina ‘Petjades Industrials’

Figura 8. Una de les fotografies que il·lustra el text de ‘Petjades Industrials’, extreta de l’Arxiu Històric del Poblenou

Cal destacar que en aquesta mateixa pestanya els enllaços tenen una menor importància, doncs no deixa de ser un breu resum de context i presentació d’on venim per entendre on anem i el que s’està vivint ara, d’alguna manera enllaçant passat i present, ja que en el cas del barri és un factor essencial.

c.1) Testimonis del pas del temps

El segon apartat de la secció ‘Petjades Industrials’, anomenat ‘Testimonis del pas del temps’, s’ha dedicat a la gent del barri, i el trobem col·locant el cursor damunt de ‘Petjades Industrials’ (al menú) des d’on es desplegarà l’opció ‘Testimonis del pas el temps’. La intenció d’aquest espai és que a partir del testimoni de persones que viuen al Poblenou es pugui donar una visió del que és i ha estat el barri. D’aquesta manera, la informació més teòrica de l’apartat ‘Petjades Industrials’ es complementa amb visions personals i se li atorga un caràcter més social a l’explicació.

En un primer moment vaig decidir escollir a tres persones concretes que poguessin retratar les vivències del barri durant tres èpoques, que serien l'època de la República i la Guerra Civil, els anys 60-70 per retratar els temps de lluites i moviments veïnals, i l'última etapa dels 80 fins a l'actualitat. La dificultat per trobar a aquestes persones concretes, però, ha fet que per aquesta fase inicial del projecte aquest apartat no s'hagi pogut desenvolupar d'aquesta manera. Com a alternativa, i per la motivació de poder completar aquest primer viatge i narració del Poblenou, vaig escollir aleatòriament pel carrer a persones que poguessin explicar part de la història del barri, records i sensacions. Tot i així, i sense voler-ho, vaig aconseguir apropar-m'hi bastant als perfils de persona que volia. De tota manera, no es descarta que en un futur es puguin fer aquests tres retrats més específics, ja que considero que es poden arribar a aconseguir històries molt atractives.

Així doncs, un matí passejant per la Rambla del Poblenou em va valdre per parlar amb persones que, molt amablement, em van explicar la seva visió del que és el Poblenou i la seva opinió sobre la transformació del barri. Els primers amb qui vaig parlar van ser la Rosa i el Francesc, de 75 anys, que estaven prenent un cafè amb quatre companyes més, en una terrassa de la Rambla. Aquest és un testimoni més lligat a la problemàtica actual de la pujada dels lloguers i els desnonaments de persones que no es poden pagar el pis. També expliquen la preocupació pel turisme i donen la seva particular versió sobre “el negoci del 22@”, com ells diuen. Després vaig saludar a tres homes que parlaven entretinguts en un banc, el Francesc, el Josep i l'Alex. Per mi, va ser el testimoni més emotiu. Tenen 90 anys i tota una vida lligada al Poblenou. Van explicar-me un seguit d'anècdotes de la Guerra, i vivències amb una lucidesa espectacular. Vam acabar parlant del pas del temps, i de la vida.

Per últim, vaig aconseguir el contacte d'un company meu d'escola que és del Poblenou. La seva elecció, però, no va ser arbitrària. L'Alejandro sempre ha viscut entre la zona més propera a Glòries i la Rambla, i també a la zona de Diagonal Mar i Fòrum. Vaig pensar que seria un testimoni ideal per demostrar la diferència entre zones del barri, que no tenen a veure res l'una amb l'altra.

El testimoni de cadascuna de les persones que surten en aquest apartat s'ha complementat amb una imatge d'elles. En el cas de la gent més gran, per la seva desconfiança a prendre'ls una foto, vaig captar jo mateixa una fotografia del moment. En el cas del Francesc i la Rosa, de com prenen un cafè a la terrassa. Del Francesc, el Josep, i l'Alex, asseguts d'esquena en el banc de la Rambla. La de l'Alejandro, va ser una entrevista per telèfon i he il·lustrat el seu testimoni amb una fotografia seva.

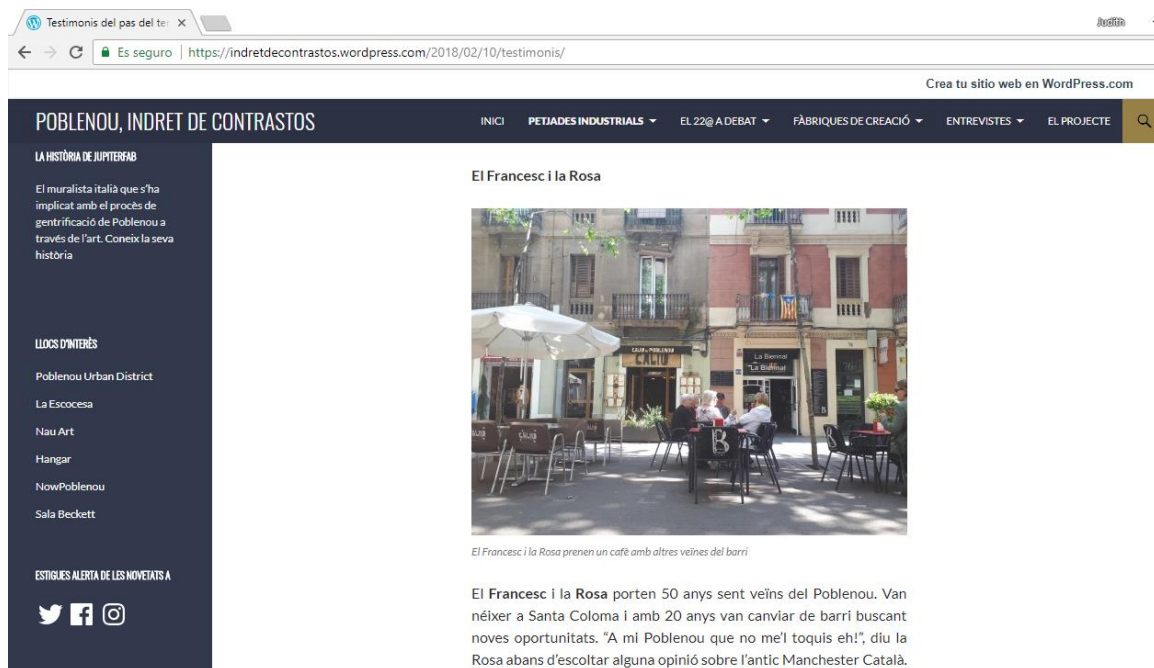

Figura 9. Fotografia amb la que s'ha il·lustrat el testimoni del Francesc i la Rosa

Figura 10. Fotografia amb la que s'ha il·lustrat el testimoni del Francesc, el Josep i l'Alex

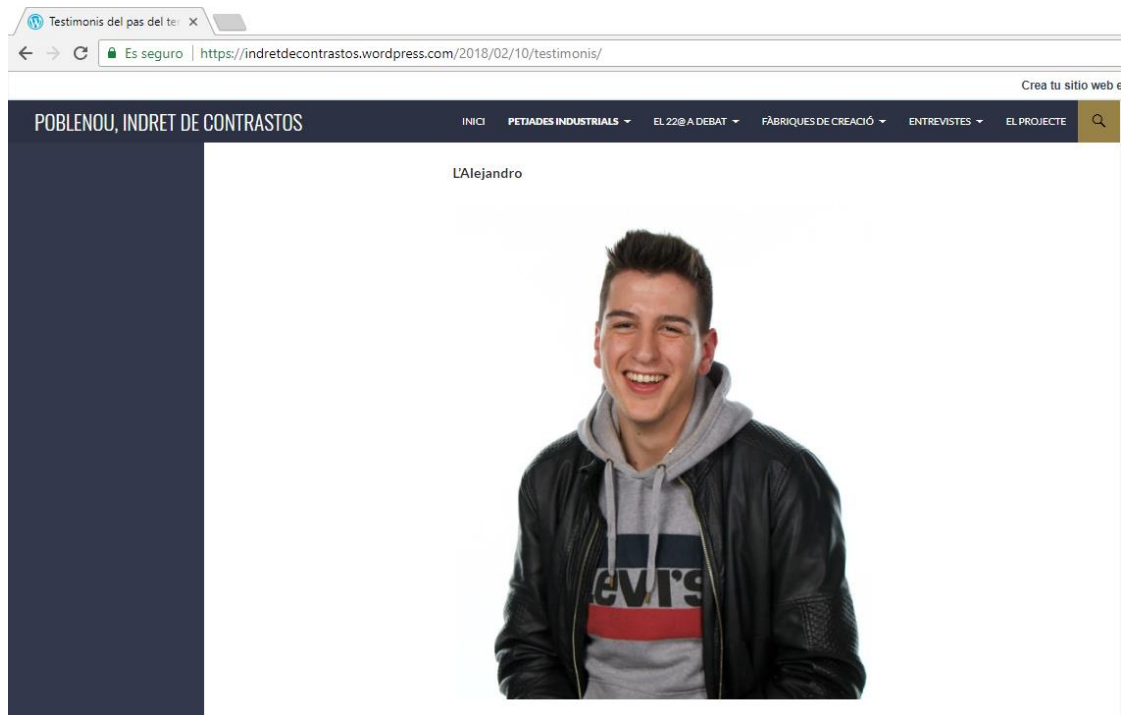

Figura 11. Fotografia amb la que s'ha il·lustrat el testimoni de l'Alejandro

Com passa ens els altres apartats del portal web, només obrir l'espai es veu una fotografia que ocupa gran part de la pantalla. Aquesta vegada la foto escollida ha estat una de la Rambla del Poblenou, en la que s'observa un

ambient distès, amb gent a les terrasses i passejant. He escollit aquesta fotografia perquè la Rambla és un dels llocs més mítics i coneguts del barri, on passa gran part de la vida, i on es potencia el caràcter social.

Figura 12. Fotografia principal de la pàgina 'Testimonis del pas del temps'

c) El 22@ a debat

La pestanya 'El 22@ a debat' pretén ser una continuació de la secció 'Petjades Industrials', tot i que també es pot entendre com un capítol independent. Com he comentat anteriorment, a 'Petjades Industrials' es fa una aproximació a les transformacions del barri però únicament a la de les obres olímpiques, deixant de banda la renovació urbanística 22@. Així doncs, en aquest apartat es vol explicar a grans trets i de manera informativa el que ha estat i és el pla 22@. Degut a la complexitat del projecte urbanístic i per fer-ho de la manera més clara possible, he dividit aquesta secció en tres parts: 'El 22@ a debat', 'Una mirada al futur', i 'Les dades del 22@'.

En clicar el botó de 'El 22@ a debat', situat al menú, el primer que es veu és una imatge que, com en els altres pàgines, ocupa gran part de la pantalla. En la imatge es veuen xemeneies de maó, grues i moderns edificis d'arquitectura de vidre. He escollit aquesta fotografia perquè resumeix de manera molt evident el

procés de transformació que viu el barri amb el 22@: la conversió del sòl industrial en sòl productiu i creatiu, i una mixtura entre fàbriques i modernitat que encara perdura.

Figura 13. Fotografia principal de la pàgina ‘El 22@ a debat’, cedida per l’Ajuntament de Barcelona

Aquesta pàgina es basa en un text introductori, titulat *La renovació urbanística*, en el qual s’explica en què consisteix el 22@ i es fa un incís en la gestió que ha fet durant aquests 18 anys des de la seva aplicació, on es poden veure els punts forts i febles de tot un procés que realment ha estat molt inestable. També he cregut convenient fer un apartat, dins d’aquest mateix text, del suport crític que ha rebut el projecte per part del veïnat, ja que la oposició social ha estat una de les reivindicacions més fortes amb les que ha hagut de conciliar l’administració del 22@. En un inici, els veïns es van manifestar en contra de l’especulació, la proliferació de gratacels i la falta de comunicació amb la que es va desenvolupar el projecte, un dels grans errors comesos per l’organització 22@.

En aquest text, la documentació s'ha extret de les entrevistes fetes al Conseller Tècnic del Districte de Sant Martí, Marc Andreu, i al tècnic de projectes de la Comissió del 22@, Pau Planelles, que van explicar com va ser la gestió del projecte des d'un inici, reconeixent els encerts i els errors, i que van permetre donar a conèixer els punts forts i febles. Així mateix, en la vessant més social, ha resultat molt adient entrevistar al president de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, Salvador Clarós.

Figura 14. Text que conforma la pàgina 'El 22@ a debat', titulat *La renovació urbanística*

Aquesta secció es complementa amb fotografies, concretament amb una galeria d'imatges força significativa formada per set imatges que van ser cedides per la Comissió 22@ en les que s'observa la zona sud del 22@, la més desenvolupada i gairebé acabada, on destaquen els grans edificis i les grans empreses que han nascut fruit d'aquest projecte urbanístic. Vaig decidir posar-les en format galeria perquè criden més l'atenció, especialment perquè tenen colors força llampants i destaca molt la modernitat.

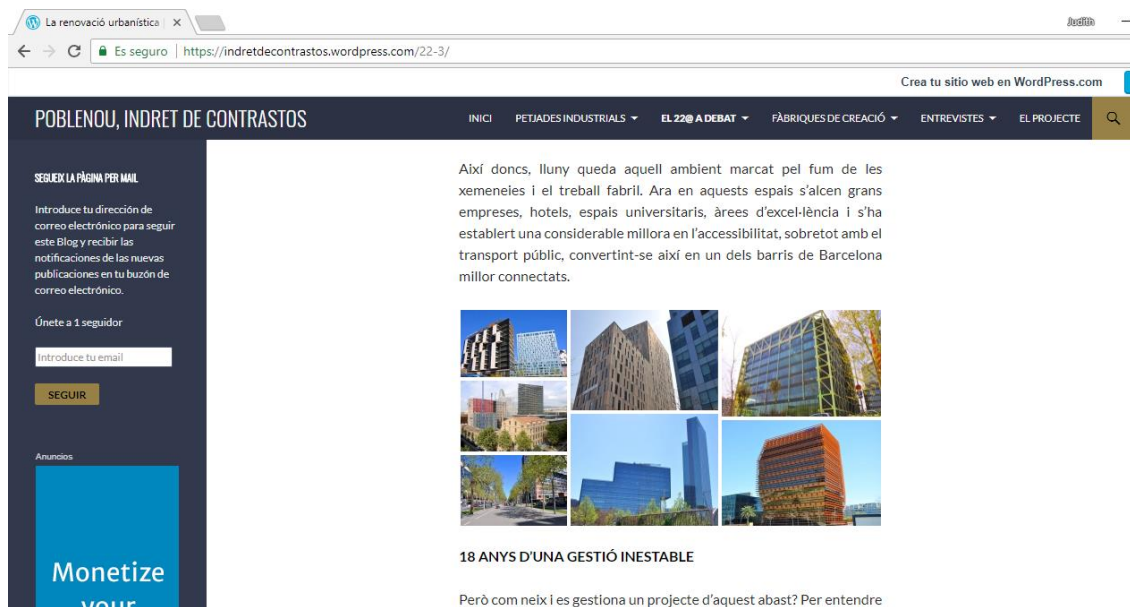

Figura 15. Galeria d'imatges que il·lustra l'article de la pàgina 'El 22@ a debat'

Més avall hi ha una altra fotografia actual d'un edifici en construcció i, després d'explicar el suport crític del veïnat, he posat una imatge d'una de les entrades al complex industrial de Can Ricart, on s'hi pot llegir a la porta "outside 22@" ("fora el 22@"). La intenció era posar imatges de les manifestacions que es van fer en un inici a càrrec de les plataformes i associacions que es van formar en contra del 22@, però ha estat difícilós poder aconseguir-les amb drets d'autor.

Figura 16. Fotografia d'un edifici en construcció del carrer Roc Boronat, i que apareix en la pàgina 'El 22@ a debat'

Figura 17. Fotografia d'una de les portes de Can Ricart, on s'hi pot llegir "outside 22@", i que apareix en la pàgina 'El 22@ a debat'

Els enllaços tenen una funció molt important en aquest apartat perquè, al tractar-se de temes de ciutat i urbanisme força complexos i difícils de sintetitzar, no està de més poder aportar informació externa de les pàgines webs institucionals i oficials per a qui estigui interessat en conèixer amb més profunditat com ha estat aquesta transformació.

En aquest punt, cal destacar que la narració del reportatge multimèdia segueix un fil argumental i cronològic. La història del barri es comença a explicar a 'Petjades Industrials', arriba fins les obres olímpiques, i després continua directament al capítol de 'El 22@ a debat' per parlar del pla urbanístic, la gestió inestable i com aquesta ha afectat a la població rebent les crítiques del veïnat. Des d'aquest punt es passarà a la següent pàgina, que voldrà continuar la història: 'Una mirada al futur'.

d.1) Una mirada al futur

Després d'aquesta introducció informativa i genèrica que explica el que és el 22@, la secció 'Una mirada al futur' es centra en les pretensions del projecte. Per accedir-hi només cal posar el cursor a sobre de 'El 22@ a debat' (al menú) i es desplegaran dos espais més cap avall, un d'aquests és 'Una mirada al futur'. Segurament aquesta sigui la part més actual d'aquest apartat de 'El 22@ a debat' perquè realment el present del projecte està totalment lligat al seu futur. Després d'anys d'inestabilitat, ara el 22@ es troba en un procés de repensar. L'Ajuntament de Barcelona ha volgut tornar a implicar-se en la renovació urbanística i per fer-ho han vist necessari obrir un procés participatiu per encetar una nova etapa escoltant a tots els actors. En aquest sentit, 'Una mirada al futur' neix amb la intenció d'explicar sobretot el procés participatiu 'Repensem el 22@' perquè és justament el que s'està vivint ara i el que s'ha viscut durant aquests mesos que s'ha estat concebant aquest portal web.

Quan s'entra a aquesta pàgina, com ja s'ha explicat en altres ocasions, el primer que s'observa és una imatge en gran i, aquesta vegada, és d'un edifici en construcció. He escollit aquesta fotografia i no una altra principalment perquè és una fotografia actual, és a dir, és exactament això el que es veu caminant pels carrers del Poblenou, construcció i més construcció, i el que precisament decidirà aquest procés participatiu, si es continua amb la construcció o no. Així mateix, té un significat més metafòric pel fet de que el Poblenou encara s'està construint. Més enllà del tema urbanístic, el seu futur es basa en això, en la construcció.

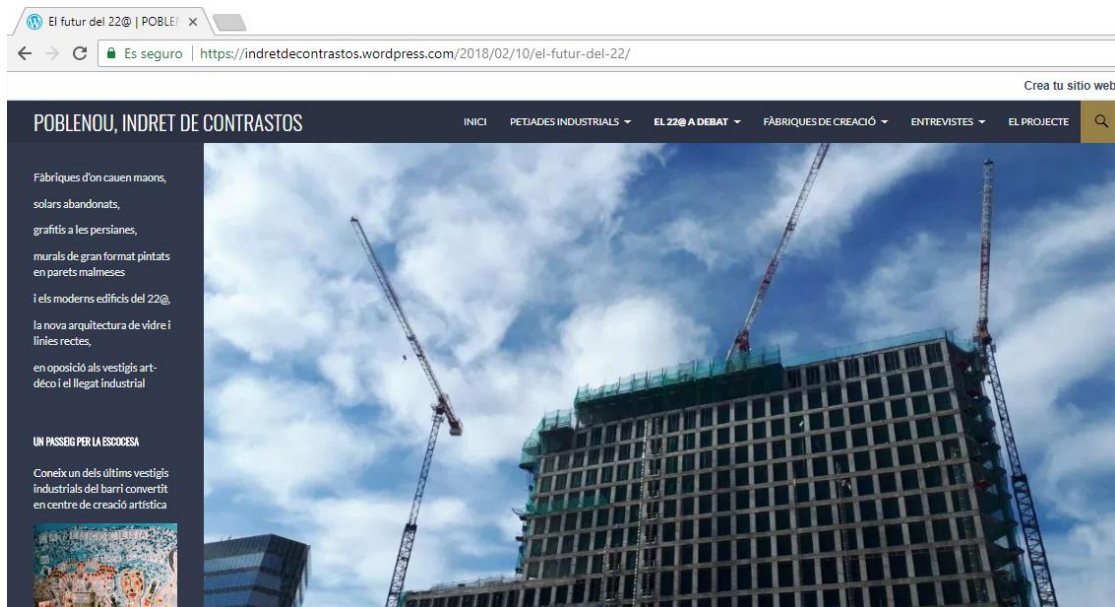

Figura 18. Fotografia principal de la pàgina 'Una mirada al futur'

Per fer-ho més atractiu visualment, en aquest pàgina he decidit fer un gràfic d'elaboració pròpia per reflectir els resultats de l'enquesta del procés participatiu amb el que es buscava obtenir la percepció general que tenien els veïns sobre el 22@. Per últim, he posat el plànol d'un mapa en el que es veu les zones acabades pel pla urbanístic i les que no, obtingudes de les mateixes dades facilitades pel Districte de Sant Martí i penjades al web del 'Repensem 22@', totalment obert per a tots els ciutadans.

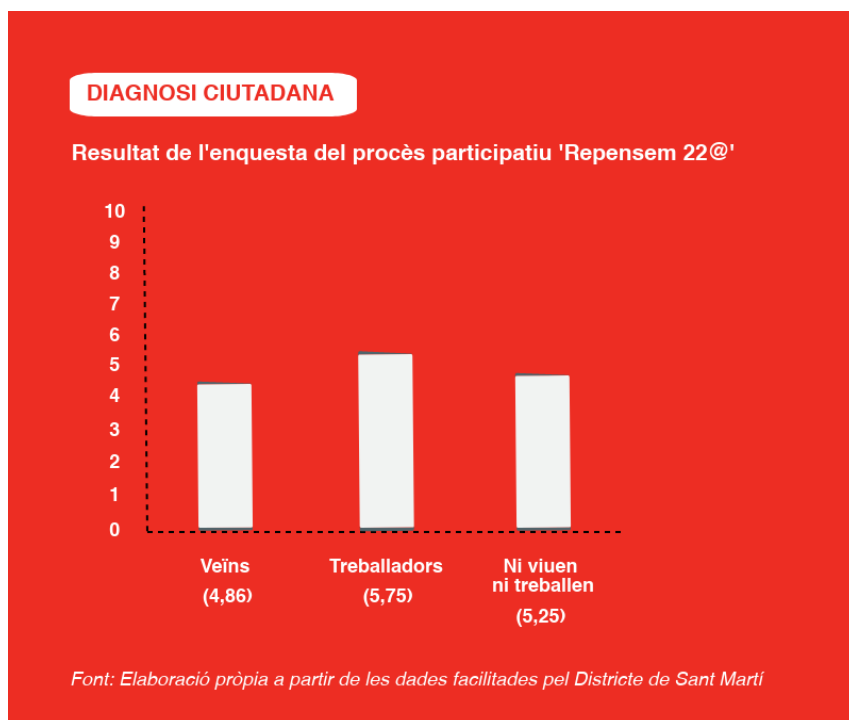

Figura 19.

Gràfic d'elaboració pròpia dels resultats d'una enquesta a la ciutadania, afegit a la pàgina 'Una mirada al futur'

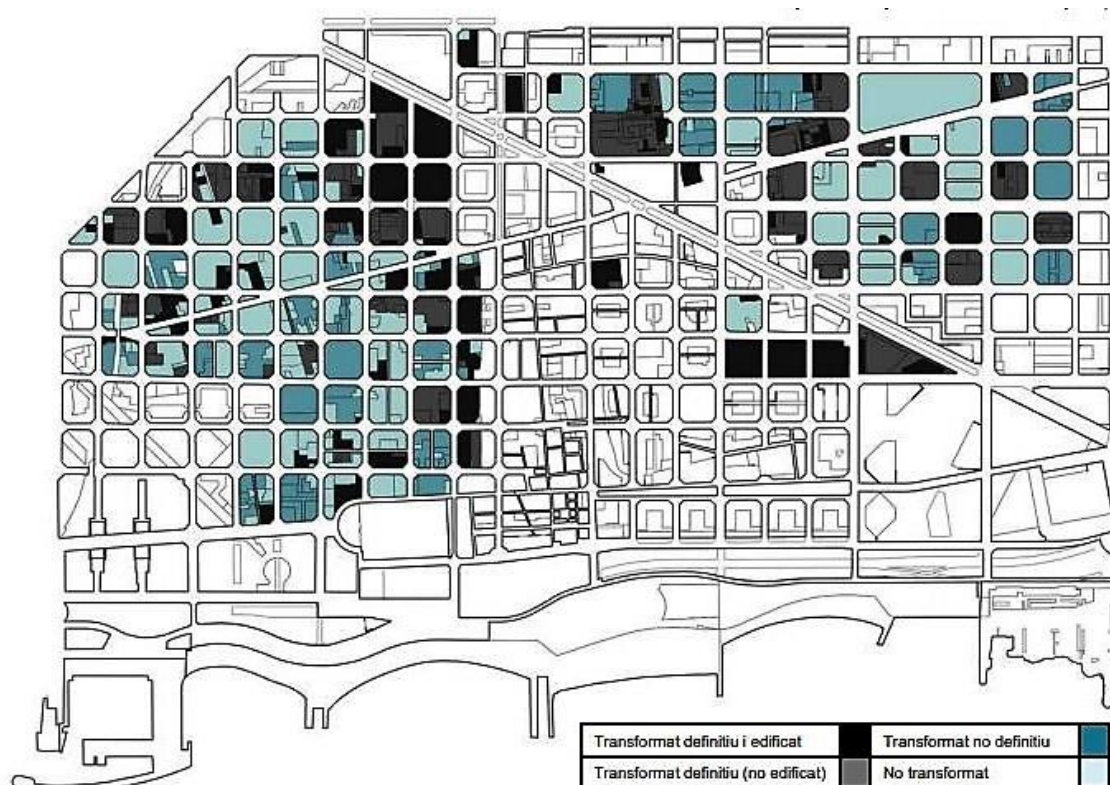

Figura 20. Mapa de la transformació del 22@, afegit a la pàgina 'Una mirada al futur'

En aquest apartat, els enllaços a altres webs han estat molt oportuns, ja que aquest procés participatiu és obert per a tots els veïns i es pot accedir a qualsevol mena d'informació per anar seguint l'estat actual. Doncs, el futur, més enllà del que es pugui explicar en aquest reportatge multimèdia a partir de les entrevistes que s'han realitzat i la documentació, depèn molt d'aquest procés i del que es vagi decidint. El treball s'ha anat realitzant a mesura que avançava el procés participatiu, per la qual cosa és difícil presentar una informació estàtica. És per això que al final de l'explicació he afegit l'enllaç de la pàgina web del procés participatiu especificant que es pot seguir l'estat del procés en aquella direcció. De tota manera, és un dels apartats del portal web que més s'hauria de cenyir i canviar segons els moviments que es vagin realitzant i les decisions que es vagin prenent.

d.2) Les dades del 22@

Aquesta pàgina, l'última que conforma la pestanya 'El 22@ a debat', és un recull de les últimes dades actualitzades del 22@. S'anomena 'Les dades del 22@' i a mode de titular s'especifica a quins anys fan referència aquestes dades, del 2000 al 2015.

Des d'un primer moment vaig aconseguir les últimes dades actualitzades i facilitades per la Comissió del 22@ i, vist el volum de tot el que s'ha fet en els primers 15 anys, vaig agafar les més significatives i importants i vaig realitzar tres infografies. Una sobre les magnituds del projecte en trets generals, una altra sobre la situació actual de la transformació i la gestió, i una tercera sobre la transformació urbanística, l'econòmica i la social del barri. Es tracta d'una manera de complementar tota la informació que he presentat anteriorment en les altres pàgines que conformen l'apartat 'El 22@ a debat'. He decidit fer-ho així perquè es molt més visual i atractiu que fer-ho per escrit.

Figura 21. Infografia de les magnituds del projecte urbanístic 22@

SITUACIÓ ACTUAL

DE LA TRANSFORMACIÓ URBANÍSTICA DEL 22@

GESTIÓ URBANÍSTICA

La situació actual de l'àmbit de la Modificació del Pla General Metropolità (MPGM) és d'un **70,07%** amb la gestió urbanística aprovada

70,07%

Gestió urbanística aprovada

29,93%

Gestió urbanística per aprovar

PLANEJAMENT DE TRANSFORMACIÓ

D'aquest 70,07% amb la gestió urbanística aprovada; un **70,50%** del planejament de transformació també estaria aprovat

70,50%

Pla de transformació aprovat

29,50%

Pla de transformació per aprovar

EN TOTAL...

Això significa que, en total, el **50,60%** del sòl 22 @ després de 15 anys està pendent de tenir completada la transformació

50,60%

Sòl per renovar

49,40%

Sòl renovat

Figura 22. Infografia de la situació actual del projecte urbanístic 22@

Figura 23. Infografia sobre la transformació urbanística, econòmica i social del projecte urbanístic 22@

A diferència de les altres pàgines, on només entrar surt una imatge en gran, en aquest cas és una imatge d'elaboració pròpia on s'hi llegeix "Les dades del 22@".

Figura 24. Fotografia principal de la pàgina 'Les dades del 22@'

d) Fàbriques de creació

Aquesta pestanya de contingut periodístic és la més extensa de totes les seccions del portal web, ja que està dividida en tres capítols més. En aquest espai es fa una aproximació més personal a la insurrecció artística del barri, molt concretament dedicat a l'auge de les arts visuals localitzats en antics espais fabrils, i a la recreació d'una zona molt contraposada al que des del 22@ anomenen "districte tecnològic".

El primer apartat és el de 'Fàbriques de Creació', que s'accedeix clicant a aquesta pestanya localitzada al menú, i pretén ser un recorregut per part de la zona nord del 22@, que encara no ha patit la renovació del pla urbanístic i conserva grans complexos fabrils com La Escocesa i Can Ricart. A través de la crònica titulada *De fàbriques a tallers creatius* s'explica en primera persona com és un passeig per tota aquesta zona que s'allunya de la modernitat i del món empresarial que es troba a la zona sud, gairebé plena de grans edificis i

hotels. Concretament, el passeig s'inicia a les Glòries, tot seguint per la Diagonal, sempre amb el seu característic bullici de ciutat, i a l'endinsar-se pel carrer Marroc tot canvia. Els gratacels passen a convertir-se en cases baixes, els murs comencen a estar pintats de colors, i a mesura que s'avança pel carrer Espronceda el silenci cada vegada es fa més fort. El recorregut acaba al carrer Pere IV, un dels carrers més emblemàtics del barri, on és inevitable passar per dos dels complexos industrials més famosos del Poblenou: La Escocesa i Can Ricart.

A partir d'aquesta crònica es dona a conèixer un Poblenou molt diferent del que normalment el 22@ ven com a "districte tecnològic". S'evidencia que el barri està encara a mig fer i els contrastos en aquesta zona es fan més evidents que mai. Aquí s'hi reflecteix el caràcter encara industrial, amb molts espais en ruïnes, i es retorna en certa manera a un passat que no està tan llunyà com sembla, i que continua sent el llegat històric i emocional del barri.

Més enllà de la descripció d'aquesta altra zona contraposada al 22@, la intenció és introduir de nou el tema cultural i donar visibilitat als tallers creatius de La Escocesa i al centre de producció i recerca d'arts visuals Hangar (localitzat a Can Ricart), que s'han convertit en un punt d'atracció cultural que potencien les arts visuals. Els artistes veuen aquests espais com a tallers ideals per a la producció d'art i des de l'Ajuntament s'està impulsant aquesta feina amb el programa Fàbriques de Creació, que utilitza aquests espais en desús per a que els artistes puguin crear.

D'alguna manera, aquest apartat continua el fil narratiu del reportatge multimèdia. Si en l'apartat anterior – 'El 22@ a debat' – es donava a conèixer l'acció del pla urbanístic 22@, la seva inestable gestió, les seves conseqüències i la seva magnitud, en aquesta secció, i sobretot a partir d'aquest text, s'evidencia com de incomplert està encara el projecte i s'ensenya l'altra cara de la renovació.

Aquest passeig narratiu es complementa amb imatges. Una del carrer Pere IV que per si sola ja ensenya com és la solitud de la zona:

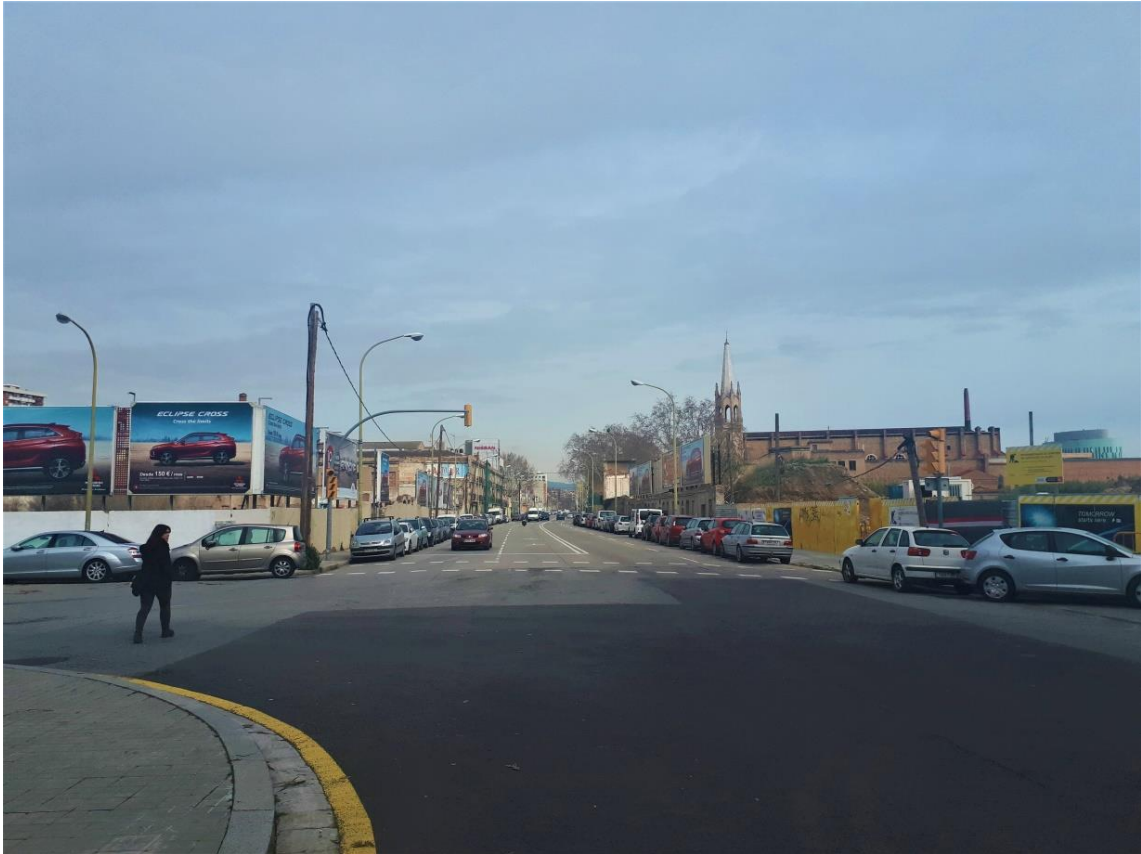

Figura 25. Imatge que il·lustra el text de *De fàbriques a tallers creatius*, a la pàgina de 'Fàbriques de Creació'

I també una galeria que esdevé un recull d'imatges d'aquest passeig, un cop t'endinses al carrer Marroc i fins el carrer Pere IV. En aquests s'hi poden veure alguns vestigis industrials, murs i zones totalment descuidades, la majoria pintades de colors, i s'ensenya una zona molt més tranquil·la i gairebé intransitable.

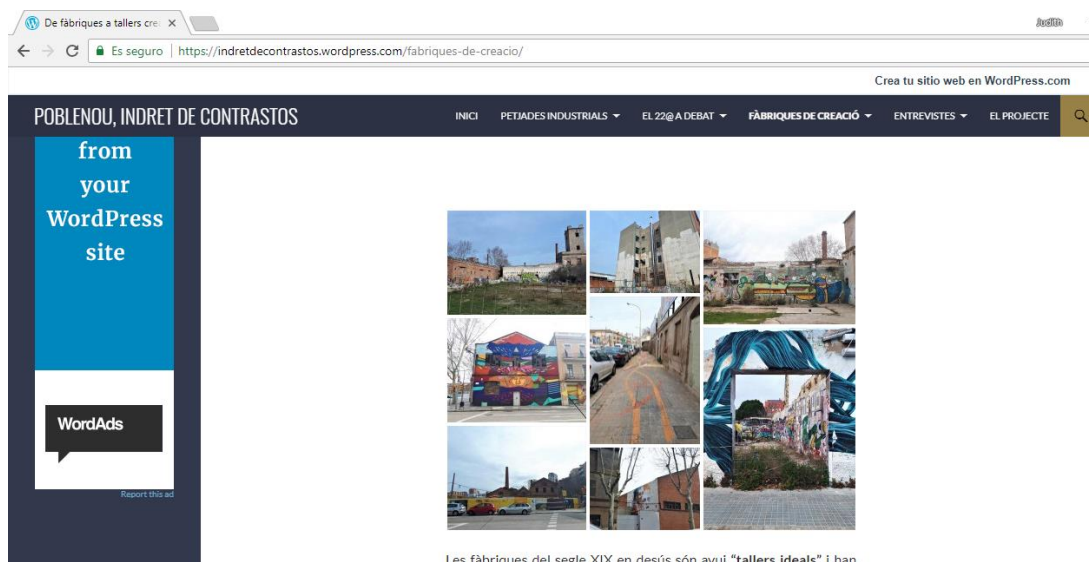

Figura 26. Galeria d'imatges que il·lustra la pàgina de 'Fàbriques de Creació'

A més, tal i com ja s'ha explicat anteriorment en la descripció dels altres capítols del portal web, en accedir a aquesta pàgina s'obre una imatge que ocupa gran part de la pantalla, que aquesta vegada és una d'un dels tallers creatius de La Escocesa, fent referència al títol de la crònica: *De fàbriques a tallers creatius*, i també al de l'apartat: Fàbriques de Creació.

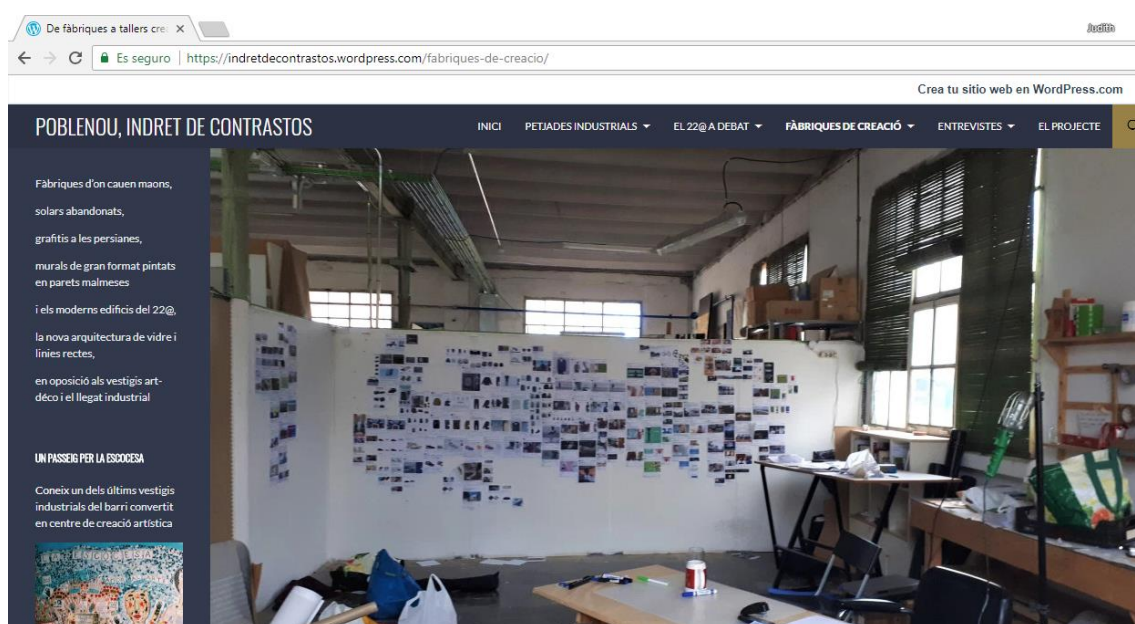

Figura 27. Fotografia principal de la pàgina 'Fàbriques de Creació'

e.1) La Escocesa

La següent pàgina que conforma l'espai 'Fàbriques de Creació' és el de 'La Escocesa'. Posant el cursor a sobre de 'Fabriques de Creació', al menú, es desplega un seguit d'opcions avall, i aquesta és la primera que trobem.

Només entrar hi ha una imatge que és l'entrada al complex industrial, de fet a la porta s'hi pot llegir clarament el nom. Ha estat aquesta l'escollida perquè és una fotografia que esdevé una barreja perfecte del que és una fàbrica de creació. Comparteix el que ve a ser un recinte industrial de l'any 1852, avui dia en un estat precari, i alhora s'hi veuen detalls del que és una fàbrica de creació, com poden ser les parets dibuixades i pintades de color.

Figura 28. Fotografia principal de la pàgina 'La Escocesa'

A través d'una crònica, i de manera molt personal, es recrea la visita a La Escocesa i s'explica la seva història: com ha arribat a ser un espai de creació, la reivindicació dels artistes per aconseguir espais per crear, i com s'ha convertit en el centre neuràlgic pels artistes. El seu present més immediat està lligat a l'Ajuntament de Barcelona, doncs l'estiu passat el consistori va comprar tres parcel·les del complex industrial i ara posseeix el 93% del recinte fabril, que destinarà a la construcció d'habitatges i equipaments públics, mantenint, segons diuen fonts del Districte de Sant Martí i de la Comissió del 22@, aquest espai de creació.

El text es complementa amb fotografies dels tallers de La Escocesa i dels artistes pintant a l'exterior d'una de les naus que conformen el recinte fabril.

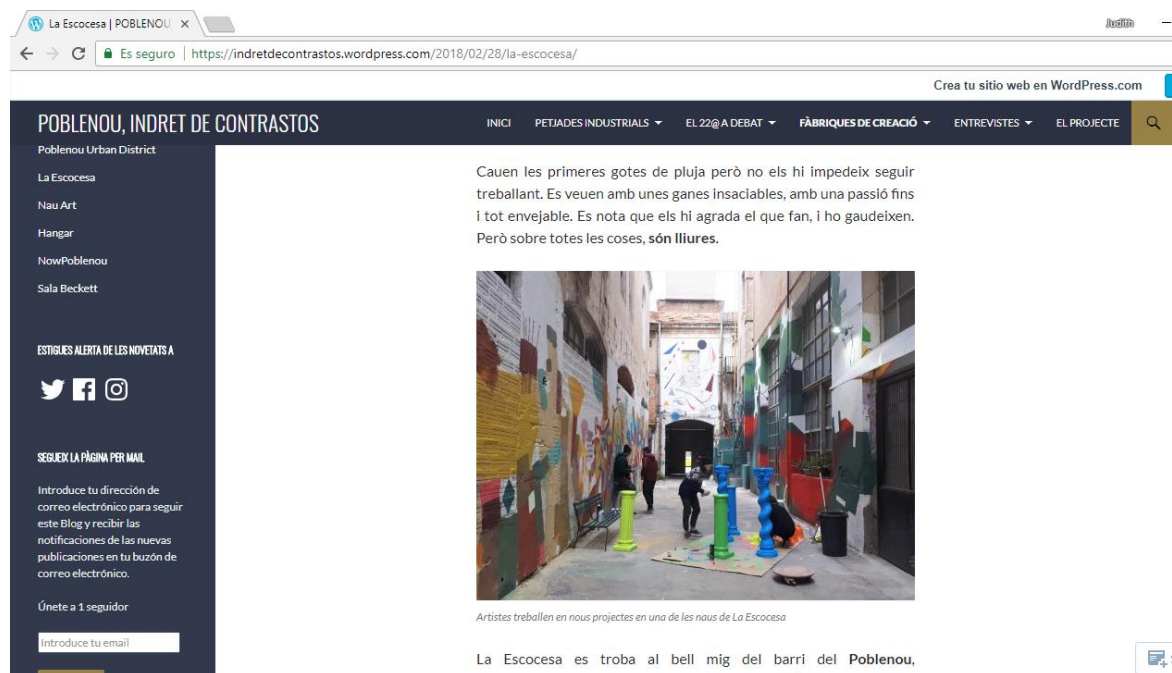

Figura 29. Una de les fotografies de la visita a La Escocesa que il·lustren la crònica *De fàbriques a tallers creatius*

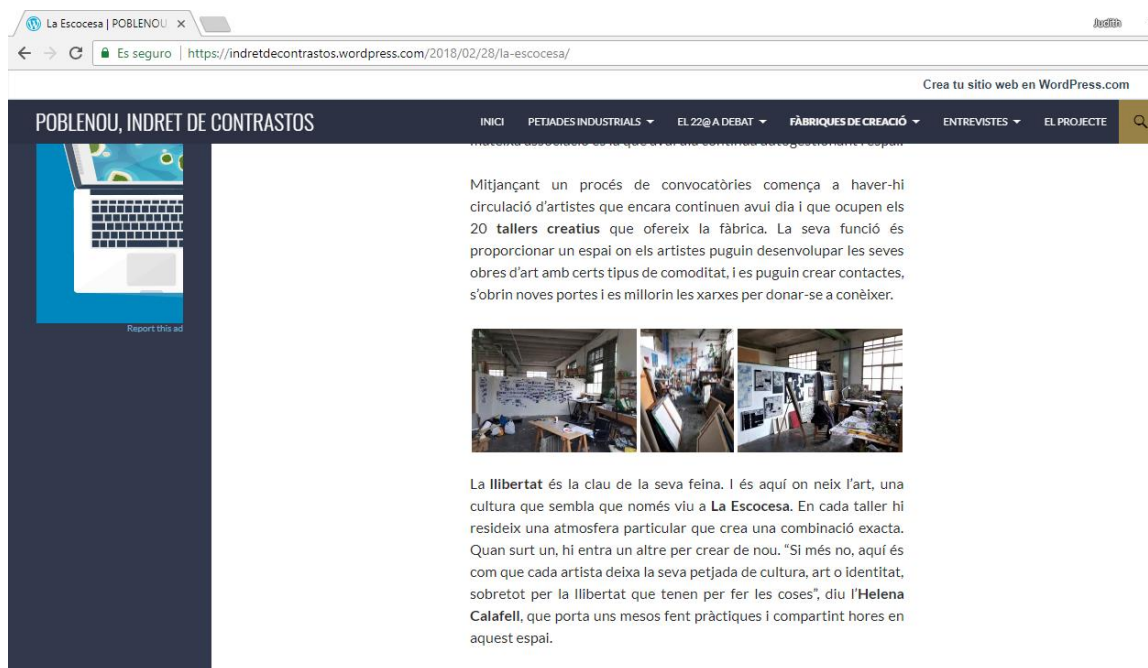

Figura 30. La galeria d'imatges dels tallers de La Escocesa que il·lustra la crònica *De fàbriques a tallers creatius*

Al final de la crònica s'adjunta la mateixa imatge que trobem a la introducció (vegeu punt a) Inici). Aquí ja es desvetlla que és La Escocesa.

A nivell periodístic, i com he dit anteriorment, aquest apartat és el més personal, doncs utilitzant el format de crònica en primera persona he intentat apropar-me al lector i posar-lo en situació per a que compregui i es traslladi a l'ambient del que s'està explicant. Ho he fet d'aquesta manera perquè són espais molt desconeguts, és el que es vol potenciar, i he cregut convenient fer-ho implicant d'alguna manera al lector, que ho senti proper i senti curiositat per descobrir l'espai.

e.2) Hangar

Tal i com s'ha fet a l'apartat de 'La Escocesa', la visita al centre de producció i recerca d'arts visuals Hangar també s'explica en la secció de 'Fàbriques de Creació', i s'hi troba posant-s'hi a sobre d'aquest mateix. Aquí es despleguen un seguit d'opcions i és la segona, que s'anomena 'Hangar'.

La visita es recrea a partir d'un article on s'explica la història del centre de producció i recerca d'arts visuals Hangar, una història molt lligada al conflicte

que es viu a Can Ricart, el qual ha estat inevitable passar per alt. La protecció del recinte industrial de Can Ricart envers l'intent de demolició per part del 22@ per construir-hi nous equipaments ha estat un dels conflictes més forts que ha patit el barri i una de les lluites més reivindicatives que s'han viscut al Poblenou. En aquest sentit, és interessant perquè en un sol lloc s'uneix la lluita social, l'oposició al 22@, la voluntat de conservar el patrimoni industrial, i la producció d'art. És per això que es vaig creure convenient visitar aquest centre i conèixer més sobre Can Ricart, tot el que l'ha envoltat durant els anys, i la situació en la que es troba ara, per a que servís de context i sense deixar enrere la seva vinculació amb la cultura.

Can Ricart és un espai declarat Bé Cultural d'Interès Nacional per la Generalitat al 2007 i acull el centre de producció Hangar, que va néixer com a resposta a la falta d'espai per a la producció de l'art. Degut a la seva localització, Hangar s'ha vist plenament afectat per la transformació del 22@ i el conflicte de Can Ricart, amb el que ha estat fortament vinculat. Des de la seva apertura al 1997, Hangar encara conserva vint tallers destinats a la producció artística, tot sobrevivint a la sobreexplotació del 22@.

Degut a la seva transcendència, i a diferència de com s'ha fet amb La Escocesa, aquest és un text més informatiu que no pas personal. S'ha volgut sintetitzar molt bé la història que envolta al centre, per la seva vinculació amb "el salvament" de Can Ricart, a més d'explicar la feina que es fa des d'Hangar.

El text es complementa amb una galeria d'imatges de la visita que es va fer a l'espai. I, de la mateixa manera que a l'apartat anterior, on es mostra l'entrada de La Escocesa, la imatge principal és la de l'entrada del centre Hangar.

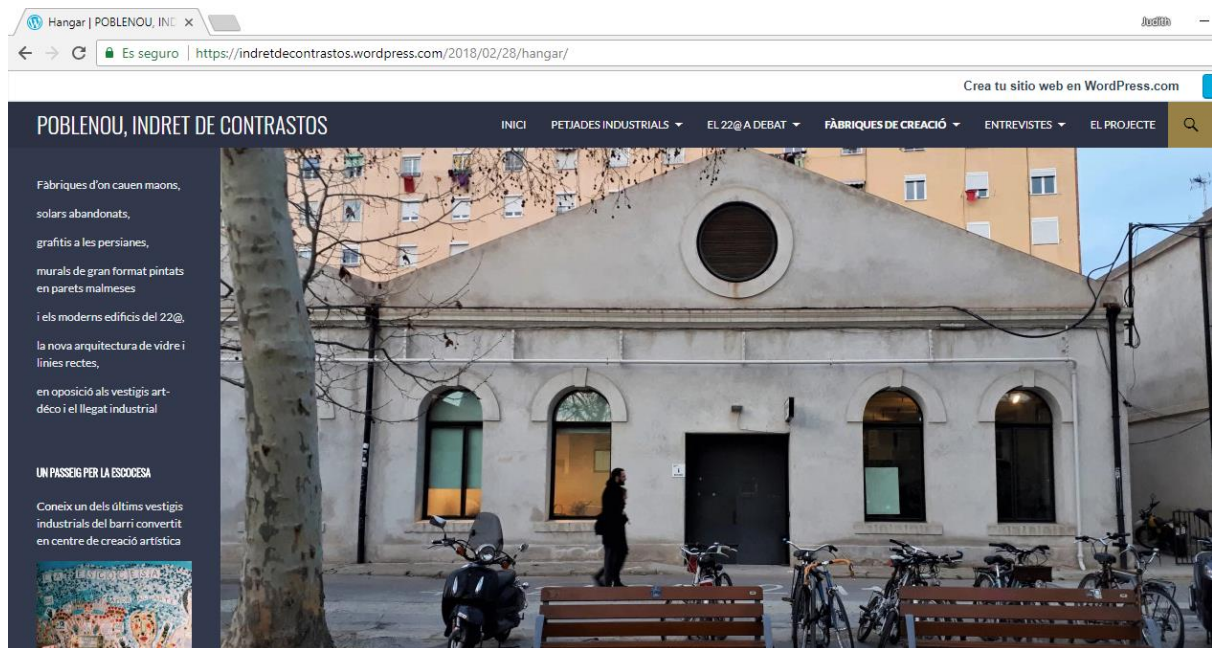

Figura 31. Fotografia principal de la pàgina 'Hangar'

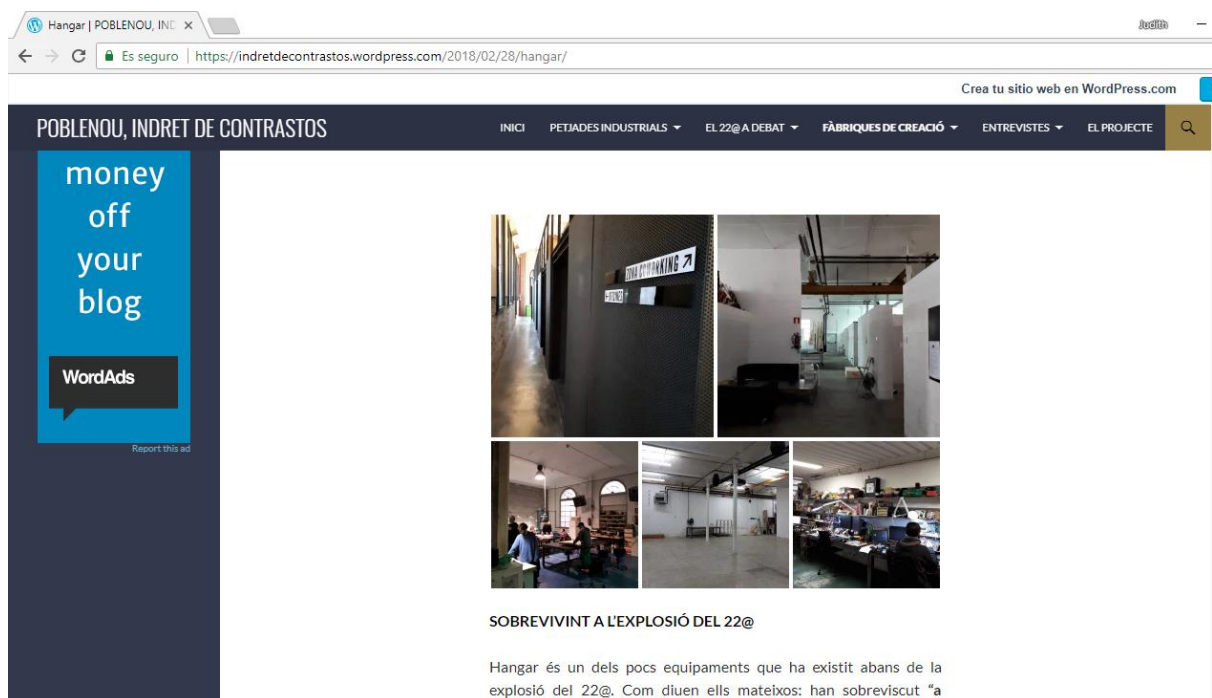

Figura 32. Galeria d'imatges que s'ha afegit al text de la pàgina 'Hangar'

Cal destacar que, com succeeix en gairebé totes les pàgines del web, l'ús de l'enllaç tornarà a ser important per complementar la informació. En aquest cas, va bé per enllaçar els altres apartats de la pestanya 'Fàbriques de Creació' i per portar a altres webs institucionals, com és per exemple la del programa de les Fàbriques de Creació, o les pròpies webs de La Escocesa i Hangar per tot aquell que tingui curiositat i s'hi vulgui informar.

e.3) En Imatges

Per acabar de completar el capítol de 'Fàbriques de Creació', he habilitat una pestanya on es fa un recull de totes les imatges que no s'han pogut posar en les altres entrades. Amb una breu explicació del que es pot anar trobant, he creat una primera galeria que correspondria a la pàgina de 'Fàbriques de Creació' i la crònica del passeig per aquella zona. Les altres dues són galeries d'imatges de Can Ricart i de La Escocesa, respectivament.

A diferència de les altres pàgines, en les que hi ha una imatge principal en gran només entrar-hi, en aquesta he optat per no utilitzar una fotografia en gran, ja que les galeries ja prenen significat per elles soles. A més, això també evita una saturació de fotografies i es diferencia dels altres apartats, presentant un nou model.

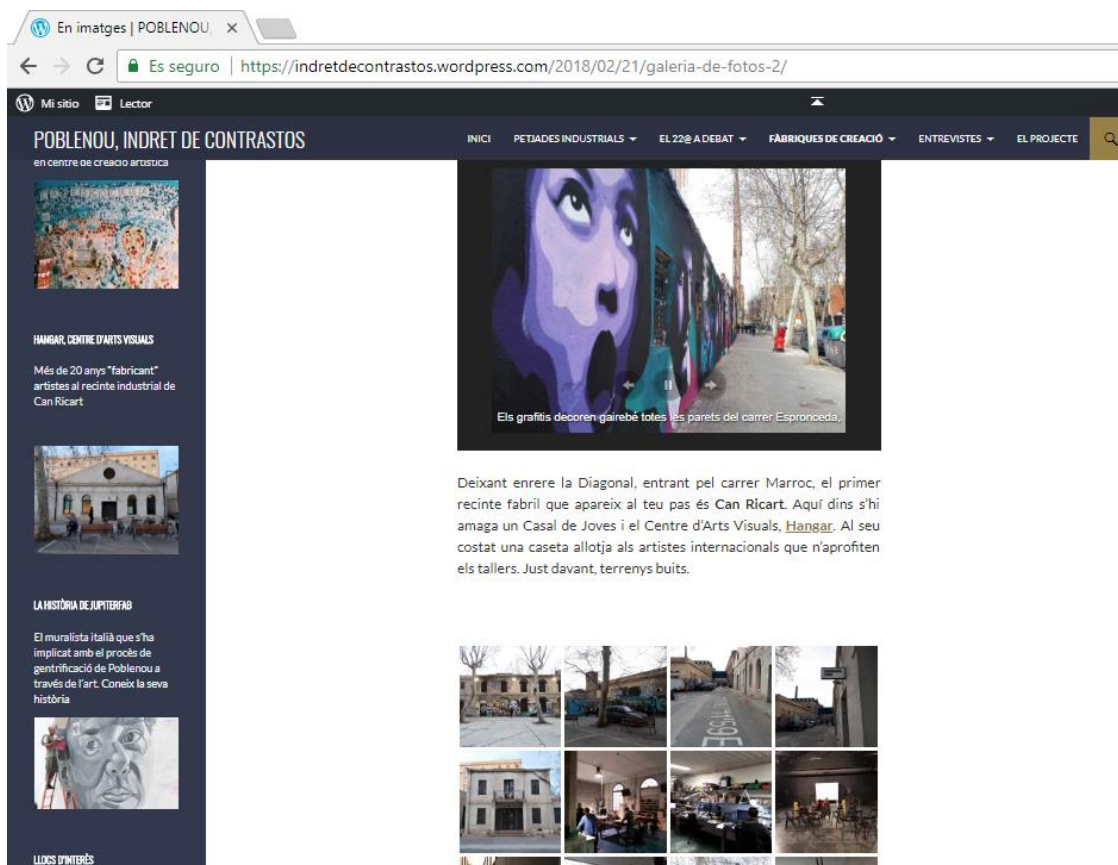

Figura 33. Mostra de la pàgina 'En Imatges', on s'hi veu dues de les galeries que s'hi han afegit

e) Entrevistes

En aquesta pestanya, que s'hi accedeix mitjançant el menú, s'hi fa un recull de les entrevistes més destacades que he realitzat a l'hora de concebre aquest treball multimèdia. Tot i que he mantingut converses amb un bon nombre de persones, he publicat les que he considerat més importants des del punt de vista informatiu. Aquestes són: el tècnic de projectes de la fundació BIT Habitat pertanyent a la Comissió 22@, Pau Planelles; el gestor cultural i autor de l'informe *Una mirada cultural al 22@*, Enric Carpio; el conseller tècnic del Districte de Sant Martí, Marc Andreu; el director executiu de l'associació 22@ Network, Antoni Oliva; i el president de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, Salvador Clarós. Alhora, també han estat les entrevistes més preparades, amb un guió molt marcat i una documentació important darrere. Tot i així, s'han realitzat amb un to de conversa molt natural i proper, i han ajudat molt a concebre una idea general de tot.

A continuació, s'explica amb detall el perquè de cada entrevista i el contingut de cadascuna d'elles:

- **Pau Planelles.** És el tècnic de projectes de la fundació BIT Habitat, encarregada de gestionar els aspectes més rellevants del 22@. Aquesta és una de les fonts principals del treball, doncs la fundació pertany a la Comissió del 22@ Barcelona, des d'on es va poder contactar amb el Pau. El fet de mostrar en aquest reportatge el testimoni de la Comissió del 22@ va ser molt clar des d'un primer moment, i de fet, va ser la primera entrevista que es va realitzar. El Pau dona una visió de com es va gestionar el pla urbanístic i és una de les parts més interessants perquè fa un procés d'autocrítica molt important, reconeixent els errors i els aspectes que no es van tenir en compte. Recolza el 22@ i confia en que, amb tots els esforços possibles, es torni a posar en marxa, fent-ho aquesta vegada amb un procés participatiu – el Repensem 22@ - i amb la transparència i la comunicació que fins ara no havien tingut, segons ell.

Entén la cultura des d'un punt de vista més tradicional, i tot i que reconeix que no ha estat la màxima prioritat, delega la recuperació d'aquest àmbit del pla a actors socials com l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, la Taula Eix Pere IV o l'associació Poblenou Urban District.

- **Enric Carpio.** És gestor cultural i autor de l'informe *Una mirada cultural del 22@* encarregat per la pròpia Comissió 22@. L'entrevista amb l'Enric neix fruit de voler conèixer en profunditat l'auge de la cultura al Poblenou i la seva relació amb el 22@ des d'una visió externa i experta. Arran de l'entrevista amb el Pau vaig saber de l'existència d'un informe que s'estava realitzant en aquells mesos sobre la cultura al 22@, anomenat *Una mirada cultural al 22@*. Així doncs, em va semblar molt oportú poder entrevistar a l'Enric per a que pogués explicar en primera persona tot el que havia investigat i el que està passant al Poblenou a nivell cultural. Fruit d'aquella conversa neix aquesta entrevista on s'evidencia

la falta d'interès i l'hermetisme que ha caracteritzat fins ara al 22@ respecte la cultura. A partir d'aquesta entrevista, i amb els documents de l'informe a mà (proporcionats abans de la seva publicació) vaig poder fer una síntesi de tot el que englobava el barri culturalment i amb una visió tant objectiva com interpretativa.

Segons l'Enric, és una llàstima que s'estigui perdent la identitat i el patrimoni industrial i cultural del barri, i "es potenciï un estil de cultura molt lligat a les indústries culturals que bàsicament mouen diners". Tot i així, es mostra esperançat de que el 22@ comenci a entendre la cultura d'una altra manera i l'adapti a les demandes i necessitats de la societat.

- **Marc Andreu.** És el conseller tècnic del Districte de Sant Martí. Aquesta probablement ha estat la font més buscada, doncs ha estat difícil poder contactar directament i sense problemes amb algú que formés part de les institucions municipals. Després de mesos buscant una persona que estigués disposada a parlar i donar una versió des del punt de vista de l'Ajuntament, des de la Comissió del 22@ em van facilitar aquest contacte. En l'entrevista, s'explica des d'una vessant més teòrica la relació del Poblenou amb el pla urbanístic 22@: la situació actual, un balanç del que s'ha fet fins ara, i les pretensions futures.

Respecte la cultura, el Marc es mostra disposat a mantenir els espais culturals del barri i a recapacitar per reconduir el projecte de nou potenciant i prioritzant línies de creixement que havien deixat de costat. Tot i així, s'evidencia el que comentava l'Enric Carpio: la cultura l'entenen des del punt de vista d'indústria cultural, el disseny i l'economia.

- **Antoni Oliva.** És el director executiu de l'associació 22@ Network, formada per aquelles empreses i entitats ubicades al districte 22@ amb l'objectiu d'augmentar la competitivitat. Em va semblar adient parlar amb algú que formés part del 22@, més enllà de la Comissió, per tenir més

veus per aquesta part. En l'entrevista, es presenta la feina que fa l'associació 22@ Network i les previsions futures en quant a la instal·lació d'oficines en el districte. S'evidencia la diferència entre el progrés de la zona nord i la zona sud, i es donen a conèixer els motius empresarials.

En relació a la cultura i a l'art, la visió de l'Antoni és molt clara: s'hauria de fer alguna cosa per intentar donar cabuda a molta gent que està treballant al Poblenou amb l'art, i per la seva part es facilitarà, però "costa diners", i es difícil de mantenir perquè és anar en contra de la dinàmica de la ciutat, segons les seves paraules.

- **Salvador Clarós.** És el president de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou i des d'un primer moment vaig tenir molt clara la possibilitat de fer aquesta entrevista. El Salvador fa molts anys que presideix l'associació i ha viscut en primera persona tots els conflictes que ha mogut i mouen el barri. D'aquesta manera, va ser una entrevista més personal, de caire més social i que va oferir la visió generalitzada dels veïns i veïnes del barri. Com s'ha viscut la transformació del 22@? Com han estat les lluites veïnals? Aquestes eren algunes de les preguntes que suscitaven més interès. De fet, va ser una entrevista de gairebé dues hores on es va poder fer un repàs a tota la història del barri, a mode de context, per després tractar les grans lluites veïnals i els petits conflictes de cada dia. A més a més, aquesta entrevista ofereix una visió del Poblenou més especial, i una definició més exacta del que és el barri per una persona que ha viscut tota la vida allà. He volgut descriure l'essència del Poblenou, transmesa a través de les seves paraules, i intentant traslladar les sensacions que es desprendre i vaig tenir al realitzar l'entrevista.

En quant a la cultura, el Salvador remarca la gran vida cultural que hi ha al barri però destaca que hi falta uniformització i que la planificació del 22@ no l'ha arribat a estructurar culturalment. Cal destacar, com a

resum, el que per ell és el Poblenou, una definició que, alhora, esdevé part de la síntesi d'aquest projecte professional:

“El Poblenou és un lloc de canvi permanent, d'oportunitats, de conflicte, de contrast. Tenim una certa contradicció perquè necessitem fer moltes coses per a que aquesta sigui la ciutat del segle XXI, però alhora no volem perdre el caràcter cultural i històric. Per aquí ens movem, i això és maco perquè la realitat és així de contradictòria. Així és la vida”.

Figura 34. Persones entrevistades. De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Pau Planelles, Enric Carpio, Marc Andreu, Salvador Clarós, i Antoni Oliva

Aquestes entrevistes les he presentat al portal web en format pregunta-resposta, editades després de la seva transcripció. Ho he fet d'aquesta manera perquè al ser entrevistes bastant denses i amb un gran contingut informatiu, es mostra de manera molt més clara que no si s'hagués presentat redactades com

els altres apartats. Així mateix, és el que fa l'apartat diferent, i s'ensenya el sentit més pur de l'entrevista, també per això l'he deixat amb el nom de 'Entrevistes' i no un altre que podria haver estat més atractiu. La presentació de cadascuna d'aquestes cinc entrevistes s'ha complementat amb una imatge de l'entrevistat, a sota del seu nom i del càrrec.

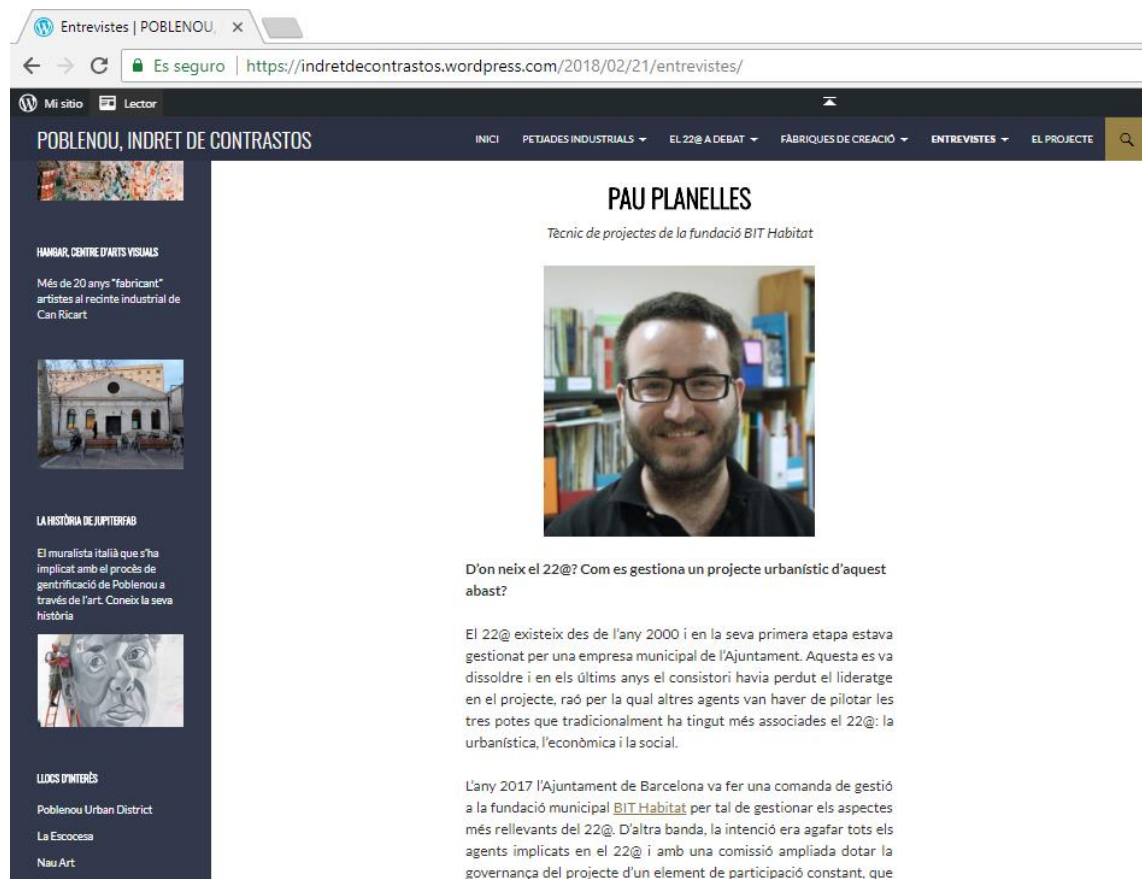

Figura 35. Exemple de la pàgina 'Entrevistes'

Apart d'aquestes entrevistes que es destaquen al web, també vaig poder parlar de manera més distesa amb l'actual director de La Escocesa, l'Enric Puig, i una estudiant en pràctiques encarregada de gestionar l'administració d'aquesta fàbrica de creació, l'Helena Calafell. Així mateix, vaig entrevistar a la responsable de comunicació d'Hangar, la Luciana Della Villa; de la mateixa manera que vaig poder parlar amb diversos artistes al visitar aquests espais per extreure'n sensacions generals. Compto també com entrevistes el testimoni de la gent del barri, que han pogut donar el seu punt de vista sobre la situació, el que es viu i el que es va viure, amb una especial dedicació als protagonistes

de l'apartat 'Testimonis del pas del temps'. A més a més, m'agradaria destacar la trobada amb l'artista Jupiter, la qual serà protagonista i s'explicarà amb més detall a l'apartat que hi ha a continuació.

Vull distingir també aquelles entrevistes que he volgut realitzar però per falta de disposició dels entrevistats i per d'altres motius finalment no s'han pogut concebre. Són el regidor del Districte de Sant Martí, Josep Maria Montaner; l'associació Poblenou Urban District, una de les més potents a nivell cultural del barri, que el vol dinamitzar en aquest sentit; l'experta cultural Mayo Fuster, i el Juan Francisco, artista que va viure tot el procés de reivindicacions a La Escocesa. Vaig pensar també en entrevistar a algun artista que hagués perdut el seu espai cultural a causa de la transformació del 22@, però la necessitat d'acotar la temàtica i la informació – almenys per aquesta fase de presentació inicial – va fer que acabés descartant aquesta idea.

Per últim, aquesta pàgina compta amb una imatge inicial només accedir a la secció que serà similar al de 'Les dades del 22@'. Es tracta d'una imatge d'elaboració pròpia on s'hi pot llegir: "A Poblenou passen coses". Poques imatges abstractes poden descriure la paraula "entrevista" i no volia presentar a cap dels entrevistats en un format d'imatge tan gran ni donar protagonisme a uns abans que a uns altres. Que a "Poblenou passin coses" és la millor definició pel que després es llegirà en les entrevistes i els diferents punts de vista que s'hi reflecteixen. De fet, es diu en l'entrevista del Salvador Clarós.

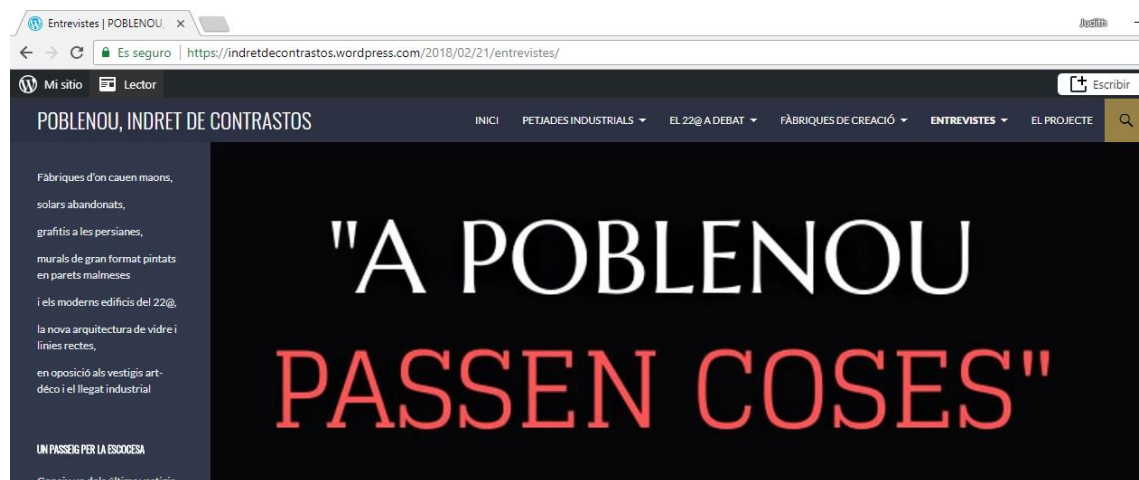

Figura 36. Fotografia principal de la pàgina 'Entrevistes'

e.1) Pintant amb Jupiterfab

Dins de la pestanya 'Entrevistes', he habilitat un altre apartat que s'anomena 'Pintant amb Jupiterfab' i s'accedeix posant el cursor a sobre de l'apartat 'Entrevistes', localitzat al menú. Llavors es desplega aquesta única opció.

El contingut periodístic d'aquesta pàgina es tracta de la història del Fabrizio Bianchini, un artista italià que treballa sota el nom de Jupiterfab, i que va realitzar un projecte al Poblenou durant la seva estància al barri, del 2012 al 2016. Poder entrevistar al Jupiterfab va ser un dels objectius inicials d'aquest treball multimèdia. Més enllà de la seva feina artística i cultural, el Jupiterfab es dedica a estudiar la part més emocional i estètica de les persones, ja que el seu enfocament principal són les comunitats i l'ésser humà. A través del projecte 'Now Poblenou', aquest artista es va endinsar en la història del barri i va voler donar visibilitat a les seves transformacions. Fruit d'aquest interès, va impulsar un seguit d'entrevistes a molts veïns i veïnes del barri, als quals a alguns els hi va fer un retrat XXL en alguns murals del Poblenou. La part final del seu projecte va ser un documental audiovisual amb el qual pretenia reflectir la transició humana del Poblenou, dins d'aquest context de transformació i gentrificació.

Quan vaig descobrir 'Now Poblenou' i tota la intenció que hi havia darrere no vaig dubtar en contactar amb ell per poder conèixer el seu punt de vista, en relació a la part més social i també a l'artística, òbviament. En un primer moment vaig voler potenciar més el seu testimoni gravant una entrevista en format audiovisual, veient com pintava alguns dels murals, però finalment no va ser possible. El Jupiterfab està ara vivint a Mèxic, per la qual cosa vaig haver d'esperar molts mesos fins que va venir aquí uns dies a fer un projecte. Com ell no disposava de massa temps, vaig haver d'entrevistar-lo mentre pintava un mural al carrer Travessera de Gràcia amb Aribau. Tot i així, va ser una conversa molt interessant que va durar gairebé una hora.

D'aquesta conversa neix el relat que conforma la pàgina 'Pintant amb Jupiterfab', titulat *La història del Jupiterfab*. L'he posat en un apartat separat de les altres entrevistes perquè el seu perfil és clarament significatiu si pensem en

la intencionalitat del meu reportatge multimèdia. Allò social i allò artístic. És gairebé un símil del que jo volia fer, i ell ho fa a través de l'art. Crec que conflueixen moltes coses en una mateixa persona i que valia la pena retratar la seva història en un sol article.

Tota la història està complementada amb imatges que em va cedir el propi Jupiterfab, perquè molts dels retrats XXL que va fer pel barri estan malmesos, i volia que es veies bé el que va fer i en que va consistir el projecte, així com imatges d'ell i el seu equip gravant el documental. També he volgut destacar algunes cites seves entre mig de la història que són força impactants. Al final de tot, he posat una imatge del dia que vam quedar, amb el mural just començat i dues dones que se'l miren.

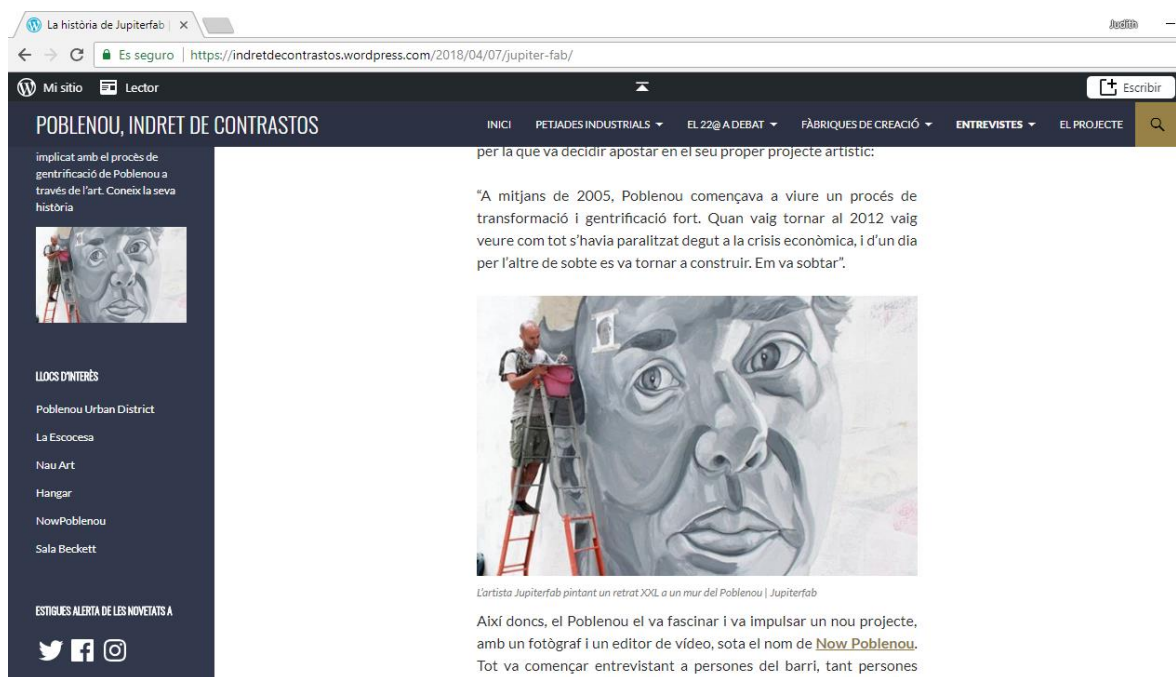

Figura 37. Una de les imatges que il·lustra el relat de la pàgina 'Pintant amb Jupiterfab'

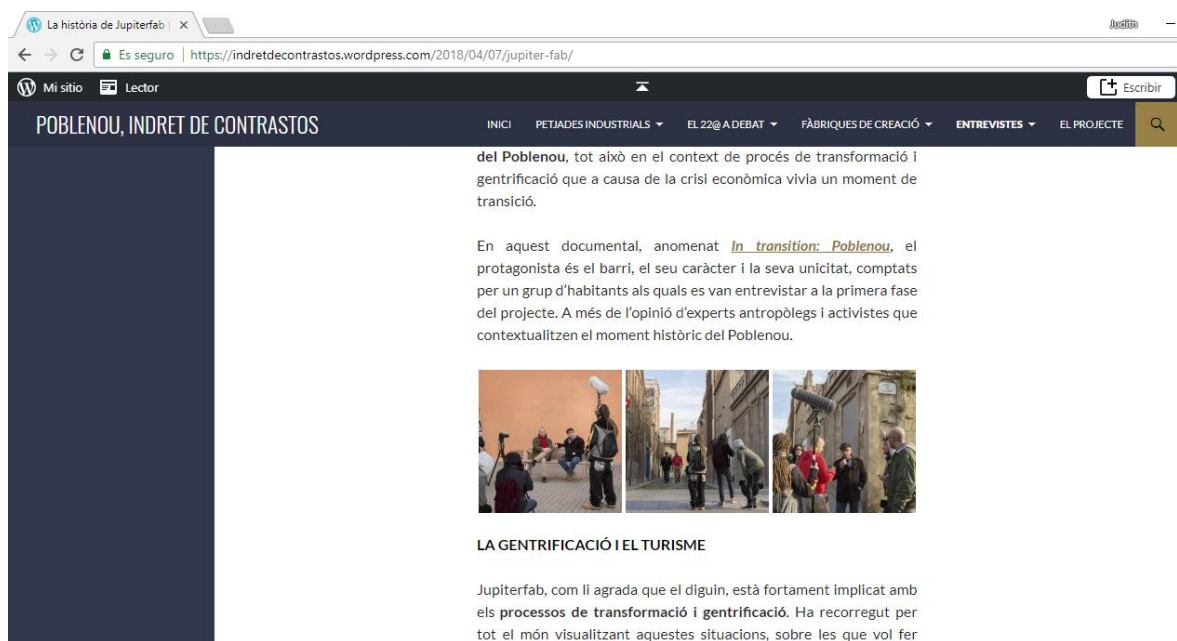

Figura 38. Galeria d'imatges que mostra la realització del documental que va fer el Jupiterfab

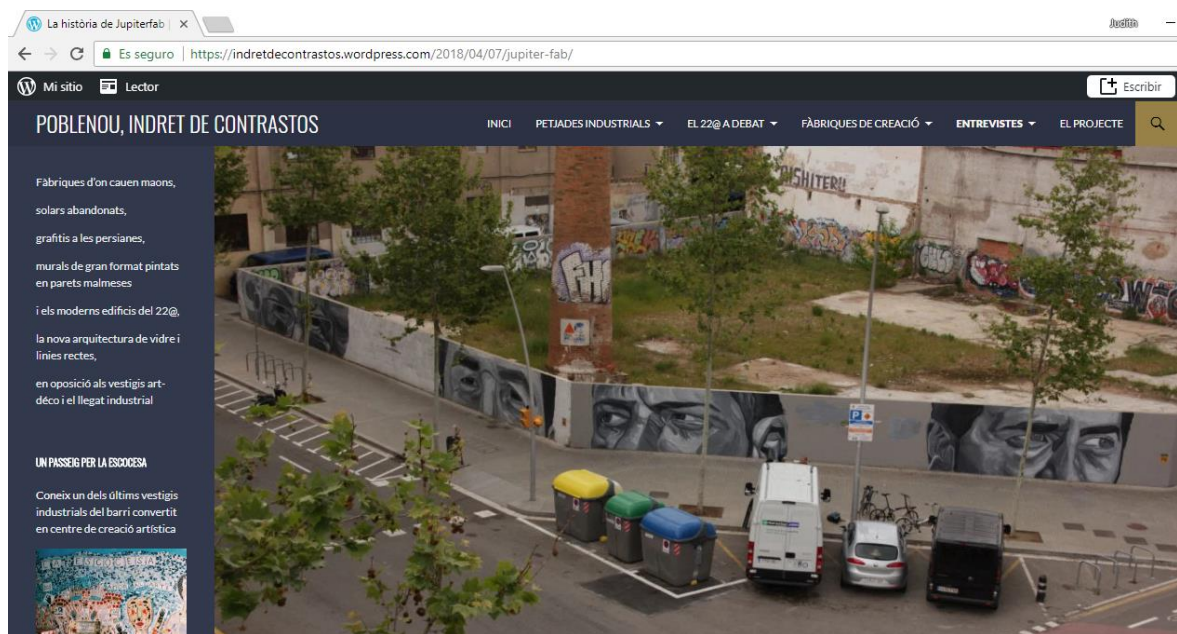

Figura 39. Fotografia principal de la pàgina 'Pintant amb Jupiterfab'

f) El Projecte

L'última pestanya del menú que compona el portal web és un petit apartat on s'explica què és *Poblenou, indret de contrastos*, d'on neix i quina previsió de futur té. Així doncs, s'especifica que és un Treball de Fi de Grau amb pretensions de continuar-lo en un futur. Diu específicament el següent:

“Aquest portal web neix com un projecte encarat pel Treball Final de Grau i amb pretensió de continuar-lo en un futur, ampliant la informació i amb l'objectiu de seguir descobrint espais i històries que s'amaguen entre els carrers del barri del Poblenou, un barri a mig camí entre la tecnologia i la creativitat artística. Un barri que emergeix i ressuscita, immers en una transformació permanent”.

Ahora, també esdevé un petit apartat biogràfic per donar a conèixer qui està darrere d'aquest projecte professional. He adjuntat una fotografia i un petit resum de la meua trajectòria professional, així com dades de contacte per tot aquell qui estigui interessat en saber més o vulgui aportar qualsevol suggerència.

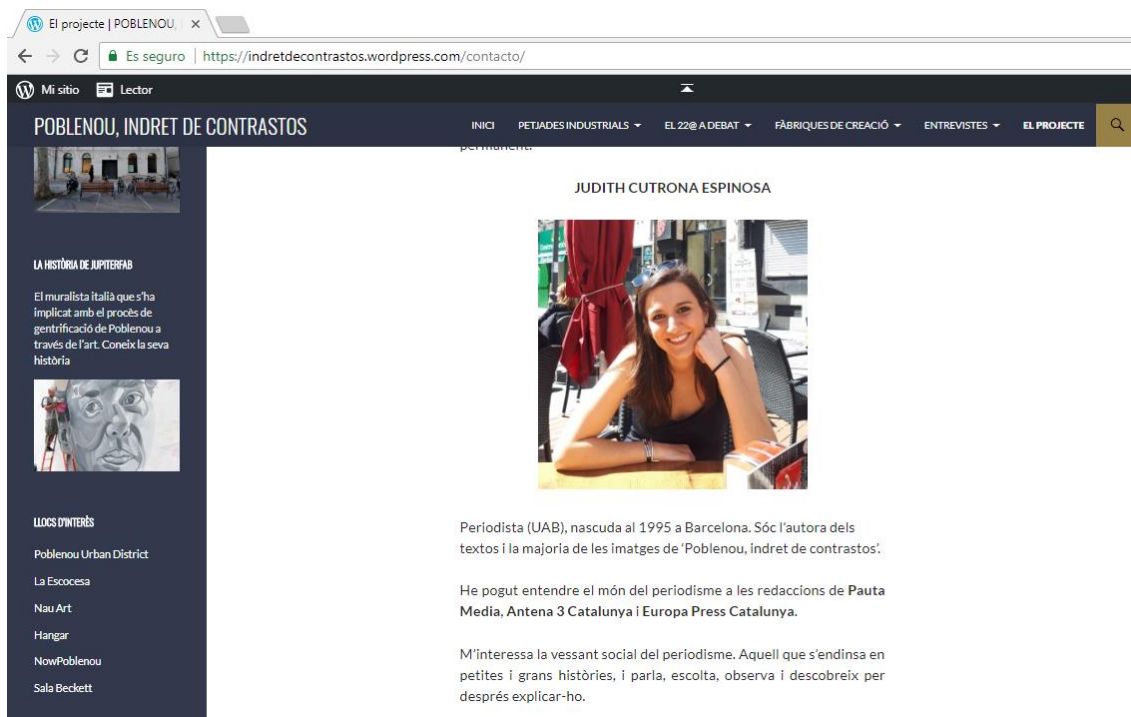

Figura 40. Presentació i petit resum de la meua trajectòria professional

Per donar un toc més creatiu a aquesta secció, només clicar a la pestanya 'El Projecte' s'obre una pàgina on, tal i com passa als altres apartats, s'obre una fotografia que ocupa gran part de la pantalla. És la imatge d'un paper amb unes lletres que vaig trobar durant la visita a La Escocesa, enganxat a la paret. La vaig trobar d'un atractiu especial i vaig posar-la en aquest apartat perquè no deixa de suscitar una certa relació amb el projecte: pel toc artístic i per les lletres, doncs és un treball multimèdia escrit.

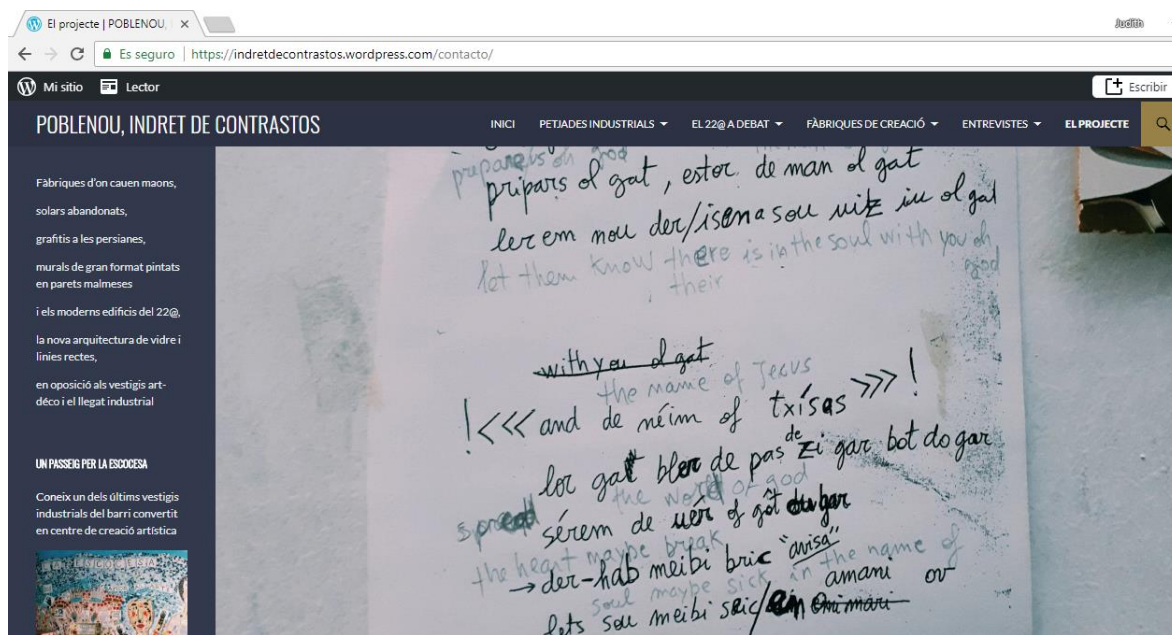

Figura 41. Fotografia principal de la pàgina 'El Projecte'

3. Calendari d'elaboració

3.1. Fase 1: Recerca d'informació

La fase de recerca d'informació d'aquest treball ha estat un dels factors més importants per a que el portal web es desenvolupés amb èxit durant aquesta fase inicial i de presentació. De fet, els coneixements que tenia sobre el Poblenou abans de començar a realitzar aquest treball multimèdia no tenen res a veure amb els que tinc ara després d'aquesta fase de recerca. Aquesta etapa va començar al novembre de 2017 amb una primera aproximació al Poblenou visitant una exposició que feien en aquell moment a l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona, anomenada *Inside Poblenou*, del fotògraf d'origen suec establert a

Barcelona, Darius Koelhi, sobre la transformació del barri del Poblenou entre els anys 2005 i 2017. La documentació va continuar el mes de desembre de 2017 amb la lectura de llibres, articles i estudis que tractaven el tema.

Des d'un primer moment, i amb la intenció de facilitar la feina, vaig dividir aquest procés en quatre etapes amb un ordre establert, que no va ser arbitrari. La primera etapa va ser la buscar informació sobre la història del barri. Com neix Poblenou? Quins són els seus orígens? Perquè se'l coneixia com a Manchester Català? Què en queda d'aquelles fàbriques? I el més important, què queda d'aquells orígens tan arrelats al cooperativisme i a l'associacionisme? Els mitjans de comunicació han dedicat bastants articles a la història del Poblenou, degut a la seva transformació i remodelació actual, els quals van servir per concebre una imatge de context. A més a més, per tal de tenir més punts de vista sobre el tema es van fullejar dos llibres que recuperen el passat industrial del Poblenou i la importància del moviment cooperativista: *Un barri fet a cops de cooperació*, de l'antropòleg Marc Dalmau i Torvà, i *Poblenou desaparegut*, de l'arquitecte Jordi Fossas i el catedràtic d'Història i Geografia Joan Carles Luque. Per saber més sobre la història, també vaig contactar amb l'Arxiu Històric del Poblenou.

Aquesta primera etapa va anar molt lligada a la segona, que era conèixer tot allò que envoltava el pla urbanístic 22@ Barcelona. Sobre aquest s'han escrit molts articles, tant als mitjans de comunicació, com a revistes i estudis més analítics. El 22@ ha estat un projecte que ha animat tant a fanàtics com a destructors, de manera que les opinions són molt diverses. A part d'això, també vaig aconseguir les últimes dades actualitzades del pla urbanístic amb l'objectiu de poder analitzar-les i comparar-les, el que va agilitzar molt la documentació.

La tercera etapa de documentació va estar dedicada a tota mena d'informació relacionada amb el que alguns començaven a anomenar "el districte de l'art" i, per tant, una indagació en l'àmbit cultural. Aquí, a part dels articles que comparaven aquest "districte de l'art" amb el "districte tecnològic" del 22@, també vaig confiar molt en la recerca d'associacions i entitats culturals del barri.

Tot i així, no va ser fins que vaig realitzar l'entrevista al gestor cultural Enric Carpio (vegeu punt 3.3) quan es va tenir una idea molt més genèrica, cronològica i clara de tot.

L'última etapa de documentació, i també molt enllaçada amb l'anterior, va ser la recerca de dotze espais artístics del barri. Aquesta va ser una fase força curta i incompleta, doncs degut a l'evolució del tema i del treball, vaig acabar descartant l'opció de fer un apartat explicant dotze espais artístics. Tot i així, vaig aconseguir igualment un llistat d'aquests amb les diferents opcions per poder-hi contactar.

El perquè de la divisió d'aquestes quatre etapes va anar molt relacionada amb la idea principal de com seria el portal web (vegeu punt 2.1), doncs les quatre etapes coincidien amb els quatre apartats que tindria el reportatge multimèdia. Vaig pensar de fer-ho així perquè, segons la manera i el temps en que s'anava obtenint la informació, podia anar redactant els espais del web que estiguessin més avançats pel que fa a la documentació. Per exemple, no requeria el mateix procés de documentació l'apartat de 'Petjades Industrials' que el de 'El 22@ a debat'. Igualment, com la fase de documentació ha estat gairebé constant i s'ha anat enriquint a partir de totes les entrevistes que s'han anat realitzant durant aquests mesos, els apartats han estat en constant evolució i contrast.

En aquesta fase de recerca d'informació, també cal destacar l'Arxiu Històric del Poblenou, més concretament, l'Arxiu Fotogràfic, que em van facilitar l'opció d'agafar les fotografies digitals de la seva pàgina web.

Tampoc es pot oblidar l'objectiu final del projecte i la seva evolució. Cal recordar que en un inici es volia fer en format imprès. A l'hora de documentar-se, és important tenir clar de quina manera i en quin format es concebrà el treball. En aquest sentit, no és el mateix documentar-se visualitzant una pàgina web on pots tenir múltiples opcions, que fer-ho imaginant-te un reportatge escrit, on bàsicament has d'estructurar les idees i seleccionar bones entrevistes.

La fase d'ideació i concreció del tema i mode de presentació final ha durat diversos mesos. Com ja he concretat en apartats anteriors d'aquesta memòria, el tema ofería múltiples punts de vista, de manera que es podia abastar de moltes maneres diferents, i més tenint en compte les opcions que ofereix un treball multimèdia d'aquestes característiques. D'aquesta manera, l'evolució que ha patit el projecte fruit d'aquesta documentació ha estat molt important, perquè no era el mateix documentar-se a partir d'altres articles, als mitjans de comunicació, o a l'Arxiu Fotogràfic de Poblenou, que fer-ho durant les entrevistes amb diferents persones, o el que et podia explicar un veí a peu de carrer. Cada mínima informació era rebuda com amb un contingut força potent que després s'havia d'analitzar molt bé. És per això que la feina de síntesi ha estat imprescindible per obtenir un bon resultat final d'aquest treball multimèdia.

3.2. Fase 2: Identificació dels contactes

Una vegada vaig tenir tota la documentació recopilada, a principis de gener vaig començar a contactar amb les persones que volia entrevistar. El contacte amb la majoria va ser força ràpid i fàcil i, de fet, un va acabar portant a l'altre.

Tot i així, durant la fase de recerca d'informació vaig anar fent un llistat de totes aquelles persones que creia necessari entrevistar i, al mateix temps, apuntava en quin format seria millor presentar-les, si escrites o gravades. A més a més, també destacava de quin apartat en formaria part. És a dir, que tot estigués més o menys igualat i pogués donar veu a tothom. En el cas de no tenir el perfil concret trobat, apuntava el tipus de perfil que volia. Per exemple: "expert en gentrificació". Evidentment, aquest llistat va anar evolucionant i concretant-se a mesura que anava fent les primeres entrevistes.

Els primers amb qui vaig contactar va ser amb la Comissió 22@ per a que en primera persona em poguessin explicar com ha funcionat el pla urbanístic. D'on neix? Perquè? Amb quina voluntat? S'han aconseguit tots els objectius? Com evoluciona el 22@? La intenció era parlar amb algú que treballés en la gestió del pla urbanístic i oferís informació de primera mà, sobretot actual, i poder

conèixer més enllà de tota mena d'interpretacions que es podien fer en els textos que es llegien.

El fet de ser els primers a qui vaig entrevistar em va obrir moltes portes per als següents contactes. Des d'un primer moment es van mostrar disposats a ajudar-me i van facilitar-me el contacte del gestor cultural, l'Enric Carpio, i també del director executiu de l'associació 22@ Network, l'Antoni Oliva; del president de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, el Salvador Clarós; i del conseller tècnic del Districte de Sant Martí, el Marc Andreu. Realment eren les fonts més institucionals i a les que se'm feia més difícil accedir.

D'altra banda, vaig contactar a través del correu electrònic amb l'associació Poblenou Urban District, que finalment van deixar de contestar-me i no van tenir temps per concertar una entrevista. També vaig intentar parlar amb l'experta cultural Mayo Fuster que, de la mateixa manera que Poblenou Urban District, no vaig obtenir resposta.

Així mateix, em vaig proposar enviar un correu electrònic a La Escocesa, que amb una mica de insistència finalment em van contestar. Pel que fa a Hangar, em vaig presentar a les seves oficines per a que em facilitessin un contacte directe ja que, al seu web, el correu electrònic genèric no donava resposta.

3.3 Fase 3: Treball de camp

Dins d'aquesta fase s'inclouen les visites al barri del Poblenou, on, a part de rastrejar la zona i fer fotografies, vaig realitzar les entrevistes. El fet de fer totes les entrevistes en diferents zones del Poblenou va facilitar el recorregut per tot el barri i la seva descoberta. A més, la realització de les entrevistes va ser la millor documentació possible per acabar de confeccionar una idea clara del que succeïa i fer el posterior redactat per després penjar-ho al web. Les entrevistes es van realitzar en un to de conversa i en un ambient molt proper que va ser molt útil per acabar d'extreure aquella informació menys clara.

A continuació aniré exposant amb detall com vaig dur a terme les entrevistes per ordre cronològic:

- **Pau Planelles.** Va ser el primer entrevistat i amb el qual vaig poder tenir una primera aproximació real amb la història del 22@. Vaig aconseguir el seu contacte a partir d'un correu i d'una trucada a la Comissió 22@ mitjançant la qual em van donar una cita directe amb el Pau. En el seu cas, vam quedar el 24 de gener a les oficines del Barcelona Institute of Technology (fundació BIT Habitat), a l'Avinguda Diagonal, just al costat de les Glòries. Des de les oficines es veien tots els gratacels de la zona sud del 22@, tocant la Diagonal, i la Torre Agbar, de manera que tot el que m'explicava acabava sent molt representatiu amb l'entorn. Em va oferir un mapa que reflecteix el pla 22@, on es veu tota l'àrea, i ho acompanyava amb la seva explicació. En definitiva, va ser una entrevista molt informativa i de primer contacte amb el tema.

- **Enric Carpio.** El Pau em va facilitar el contacte de l'Enric, ja que va ser l'encarregat de concebre l'informe *Una mirada al cultural al 22@*. Quan vaig explicar al Pau la intenció de donar un enfocament més cultural al treball, no va dubtar en oferir-me l'opció de que l'Enric m'expliqués en primera persona tot el que rodeja el Poblenou culturalment, insistint en que si s'estava fent aquest informe és perquè es volia potenciar la vessant cultural. Setmanes més tard, concretament el 19 de febrer, es va produir la trobada amb l'Enric. Vaig contactar amb ell a través del correu electrònic i vam quedar en una cafeteria del barri de Camp de l'Arpa. Va ser una conversa de gairebé dues hores en les que es va fer un recorregut per tota la història cultural del Poblenou. Aleshores, ell encara no havia finalitzat l'informe, però tot i així, em va portar impreses unes vint pàgines on es parlava concretament del que m'interessava.

En aquest punt cal destacar que el que en un primer moment es va concebre per separat dividint-ho en etapes, per exemple la documentació sobre el barri i la de l'àmbit cultural, durant el treball de camp i la fase de les entrevistes tot es va començar a entrellçar, el que també feia que el tema anés evolucionant.

Cap el mes de febrer, i després d'alguna visita al barri per observar i determinar una pròpia opinió, vaig aconseguir realitzar les visites a les fàbriques de creació i, en conseqüència, l'entrevista amb els seus creadors, responsables de gestió i artistes. Abans de les visites a La Escocesa i Hangar i les respectives entrevistes, però, vaig fer una exhaustiva documentació dels espais, doncs tenen una història molt potent darrere a causa de la seva antiguitat i la relació amb la gestió del pla urbanístic 22@. Més enllà de les lectures, vaig veure alguns documentals que parlaven tant del complex industrial de La Escocesa com el de Can Ricart, com és el de *La Escocesa*, de Valentina Marangi, i el de *Destruir i construir, història d'una fàbrica*, elaborat per Jacobo Sacari. Aquesta documentació va ser molt útil per preparar les entrevistes. Al ser un apartat més personal, i com ja es tenia clar des d'un inici que s'escriurien cròniques, la posterior realització del redactat va ser molt ràpida.

Les persones entrevistades en aquests espais de creació van ser les següents:

- **Enric Puig i Helena Calafell.** És el director i l'encarregada de la gestió en pràctiques de La Escocesa. Vam quedar per fer una visita al complex el matí del 21 de febrer. Es va quedar prèviament per correu, i l'Helena em va fer una visita guiada per tota la fàbrica. Vaig estar esperant gairebé una hora perquè l'Helena havia sortit a comprar uns materials i es va oblidar de la trobada. Però, de fet, em va servir per poder passejar per l'exterior de la nau i poder fixar-me en la quantitat de detalls que té la fàbrica i fer totes les fotografies. Com a l'exterior hi havia artistes pintant, em va anar molt bé per poder parlar amb ells, fixar-me en la feina que feien, com la feien, i prendre apunts per després escriure la crònica. Realment aquella hora va ser un moment d'inspiració important i molt necessària. Quan va arribar l'Helena vam fer la seva entrevista assegudes a la seva taula i em va explicar tots els detalls de la història, a més de facilitar-me els documents i ensenyar-me coses a l'ordinador. Durant la seva entrevista, va arribar el director de La Escocesa, l'Enric Puig, i també vaig poder parlar amb ell i aclarir certs dubtes de gestió. Els dies posteriors, l'Helena em va enviar articles i documentació que tenien sobre la història de La Escocesa, els quals van ajudar a acabar

de concretar la informació. Vam estar parlant dies després perquè em va comentar que em facilitaria el contacte del Juan Francisco, un home que havia viscut totes les reivindicacions i lluites dels artistes per mantenir La Escocesa com a espai de creació, però finalment per raons de temps i disponibilitat no es va poder dur a terme.

- **Luciana Della Villa.** L'entrevista a la responsable de comunicació del centre Hangar la vaig realitzar un dia posterior a la visita de La Escocesa, la tarda del 22 de febrer. Realment, la descoberta d'aquest centre va ser casualitat. Tot i que ja havia llegit coses de la feina que feien, va ser fent un passeig per la zona quan el vaig descobrir, dins del recinte de Can Ricart. Em vaig apropar a uns artistes que estaven per la zona (la que seria l'entrada d'Hangar) i els hi vaig explicar el meu projecte i que m'agradaria parlar amb algú d'Hangar. Vaig poder entrar, i en aquell moment em van facilitar la direcció de correu electrònic de la Luciana, per a que pogués concertar una visita. Pocs dies després vam concretar el dia. La seva entrevista es va realitzar mentre m'ensenyava tots els espais i, mentre, jo podia anar fent fotos.

El realitzar aquestes entrevistes a les fàbriques de creació en dos dies separats, i com pràcticament estan localitzades en la mateixa zona (a uns deu minuts de distància caminant), va fer que em pogués fixar molt més en qualsevol detall dels carrers i l'espai.

Dues de les últimes entrevistes que vaig realitzar, la del director executiu del 22@ Network, l'Antoni Oliva, i la del president de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, el Salvador Clarós, van ser al mes de març. La realització d'aquestes va ser profitosa per tal de concebre el projecte com un tot, a nivell temàtic, i per acabar de redirigir el treball. Concretament, l'entrevista al Salvador Clarós va ser clau per acabar de decidir quina direcció prendria el projecte, el que es volia explicar finalment i el que no.

- **Antoni Oliva.** Es va concebre el dia 20 de març a l'edifici CINC, a la Selva de Mar, on estan les oficines de l'associació 22@ Network. Aquest contacte me'l va facilitar el Pau Planelles, perquè li vaig demanar

directament. En aquest sentit, sense l'ajuda del Pau i la seva administrativa, la Victòria Martí, hagués estat molt més difícil d'aconseguir-los. El Pau em va facilitar una direcció de correu electrònic i em vaig posar en contacte amb l'Antoni. La seva resposta va ser força ràpida i vam quedar aquella tarda del 20 de març. Em va estar explicant totes les previsions a nivell empresarial i es va ajudar amb el mapa del pla 22@, de la mateixa manera que va fer el Pau Planelles.

- **Salvador Clarós.** Dues hores més tard que l'entrevista amb l'Antoni Oliva, vaig quedar amb el president de l'Associació de Veïns de Poblenou, el Salvador Clarós, a la pròpia associació, a la Rambla del Poblenou. Va ser una entrevista força llarga i molt profitosa perquè tenia la informació que m'havia explicat l'Antoni Oliva molt recent, el que va suposar força contrast entre les dues visions, una a nivell empresarial, de negoci i economia, i l'altre a nivell social. Per ajudar-se en la seva explicació, va utilitzar el mateix mapa que el Pau i l'Antoni, el que també em va permetre contrastar com ho feia un i l'altre, i els seus punts de vista sobre un mateix territori.
- **Jupiterfab.** Aquesta va ser l'entrevista més difícil de concertar. Des de principis de gener vaig enviar un correu al Fabrizio Bianchini (Jupiterfab), que es va mostrar disposat a ajudar-me. El cas és que es trobava a Mèxic vivint i no tornaria a Barcelona fins el mes de març o maig. Llavors li vaig proposar enviar l'entrevista per correu, per així saber la seva experiència a trets generals i ja quedàrem quan tornés a Barcelona i faríem l'entrevista de manera més extensa i, si fos possible, gravada. La resposta a aquesta entrevista no va arribar mai, però vam estar en contacte tots aquests mesos fins que a finals d'abril em va enviar un missatge avisant-me de que estaria a Barcelona la primera setmana de maig. Va ser llavors quan ens vam poder trobar, mentre ell pintava un mural al carrer Travessera de Gràcia. Aprofitant el seu descans, vam estar parlant gairebé una hora sobre la seva experiència al Poblenou i sobre el seu projecte. Va ser una conversa totalment natural i amb un to de conversa, i de fet, molt profitosa. Com finalment es va fer d'aquesta

manera, i gairebé a corre-cuita i apurant el temps, vaig descartar l'opció de fer-la gravada. És per això que al final s'ha adaptat una pàgina per la seva història en concret.

- **Testimonis.** Aquestes entrevistes les vaig realitzar a la fase final d'aquest treball. Vaig anar un matí a passejar per la Rambla del Poblenou, confiada en que trobaria a persones que m'explicarien les seves vivències relacionades amb el barri. La Rambla és el lloc per excel·lència del Poblenou, on es concentra gran part de la vida social. Hi ha molts avis asseguts passant el matí, i realment era el perfil que més m'interessava. Vaig apropar-me primer a un grup de persones que estaven prenent un cafè, molt animats, i amb dues preguntes van valer per donar-los conversa. Els qui més van contestar va ser el Francesc i la Rosa, un matrimoni que portava 50 anys al barri. Em van mostrar la seva preocupació pel tema dels lloguers i els desnonaments. Després vaig assegurar-me a parlar amb tres homes d'edat avançada, el Josep, el Francesc i l'Alex, que em van explicar les seves vivències sobretot relacionades amb la Guerra Civil. Feia 90 anys que vivien al barri, tota una vida. Realment va ser tota una lliçó i un testimoni molt interessant. L'últim va ser l'Alejandro, i es va fer per telèfon pel seu impediment per poder quedar.

Totes les entrevistes van ser enregistrades l'àudio i les vaig transcriure posteriorment. Més endavant, les vaig revisar i ordenar a mode de pregunta-resposta per poder publicar-les al web. Les seves transcripcions també van servir per estudiar-les i remarcar-les per després recopilar de nou tota la documentació per fer sobretot el text base i completar millor altres espais que ja havia començat a avançar.

3.4. Fase 4: Edició i compactació de la informació al portal web

Aquesta fase va especialment lligada a la fase de recerca d'informació, si més no és simultània. Des d'un primer moment, vaig començar a mirar opcions de plantilles web a través de la plataforma Wordpress per anar agafant idees de

quin format tindria el meu web. Això, alhora, m'ajudava a reestructurar les idees sobre què podria tractar, com ho podia fer, i també va fer que, d'alguna manera, el tema evolucionés i prengués forma.

Després de la primera fase de recerca d'informació, durant la lectura d'articles i llibres, i abans de realitzar les entrevistes, em vaig obrir un compte de Wordpress i vaig escollir la plantilla definitiva, concretament va ser el dia 19 de gener. A partir d'aquí, l'evolució del portal web ha estat constant.

Tal i com he comentat, el procés de documentació ha anat en paral·lel a la programació del web, perquè segons el que llegia o les idees que tenia, imaginava com es podrien estructurar a la pàgina, per tant, estava constantment mirant tots els detalls que tenia la plataforma i les opcions que m'oferia. En aquest sentit, coneixent les opcions multimèdia que existien, em servia d'inspiració per dur a terme alguna cosa o una altra respecte el tema. El cas era anar jugant amb els espais.

A finals del mes de gener i principis de febrer, quan ja vaig tenir fetes algunes de les entrevistes i amb un procés de documentació darrer important, vaig poder redactar algunes parts i començar a col·locar-les al web. Quan el text ja tenia forma, el pujava immediatament al web per comprovar si s'adaptava bé al format digital. És a dir, més enllà del contingut i la manera de fer-ho atractiu, em fixava en certs detalls estètics, com que no quedés massa llarg, que les fotos que es poguessin introduir quedessin ben col·locades, o decidir on podria col·locar un títol. Anava provant diferents opcions fins que deixava la que creia més adient. Tot i així, cada dia que dedicava al treball de la programació web revisava de nou el text i sempre introduïa algun petit canvi que se m'havia passat per alt en algun moment, o retocava allò que creia necessari. En aquest sentit, han estat moltes hores de dedicació al web, per això comento que ha estat una fase de feina constant, en evolució i molt simultani al procés de documentació. A l'hora de donar qualsevol pas en la fase de treball de camp tenia en ment en tot moment el web, ja que havia de quedar bé i alhora també servia d'inspiració per el sorgiment de noves idees i formats. Al cap i a la fi no és tant el que vols mostrar, sinó de quina manera.

És per això que els elements multimèdia han estat clau i un dels protagonistes d'aquest treball. Més enllà del contingut, l'element que té més importància és la fotografia. El fet de que tots els espais tinguessin la imatge principal ocupant gairebé tota la pantalla m'obligava a buscar una imatge que fos atractiva, i també a desenvolupar i treballar les meves habilitats creatives per fer una bona fotografia. Com totes seguien la mateixa dinàmica, va ser prou fàcil. A més a més, l'opció d'incorporar galeries també facilitava que les fotografies quedessin millor.

Durant la redacció del contingut del web buscava en tot moment oportunitats per poder enllaçar d'altres pàgines webs, o mateixos espais del propi web, per a que la informació quedés complementada. De fet, és una de les grans possibilitats que ofereix aquesta mena de plataformes, la capacitat d'aportar informació contínuament, ja sigui de la pròpia pàgina com d'altres llocs.

Un altre element que ha format part d'aquest procés de treball de programació web ha estat la realització de les infografies. Tot i que també ha tractat contingut i documentació, ho he fet utilitzant aquest format perquè es ven d'una manera més atractiva, com podria passar amb les fotografies.

Potser el més difícil de concebre ha estat el menú i la barra lateral. Realment han estat els apartats que més canvis han sofert. Havia de ser una de les parts més atractives, doncs són la base i l'estructura del web.

Dins d'aquesta fase, m'agradaria destacar també la definició final, en la qual destaquen diversos factors:

- **Canvi de la URL.** La dificultat per trobar un nom adient pel treball multimèdia va fer que en un primer moment s'obrís el portal web amb un altre nom. El primer que es va posar va ser "El districte de l'art" i va néixer fruit de la intenció de descobrir si al Poblenou realment existia un districte artístic. Per la seva ambigüitat, i l'evolució que ha patit durant aquests mesos el tema del projecte, vaig fer un canvi en la URL de la web, anomenant-se definitivament: www.indretdecontrastos.wordpress.com

- **Revisió del contingut.** S'ha basat en l'edició dels textos que conformen cadascun dels apartats, que tinguessin coherència per si sols, que les idees estiguessin ben definides i estructurades, i que es reflectís la idea que es volia transmetre. En definitiva, que tot tingués un sentit.
- **Revisió dels elements multimèdia.** En aquesta fase he revisat sobretot les fotografies i les galeries, que els peus de foto estiguessin ben col·locats i apareguessin bé. De la mateixa manera, he revisat també que els enllaços portessin a la direcció correcta. També he repassat el menú i la barra lateral esquerra.
- **Revisió genèrica.** Una vegada vaig realitzar les revisions anteriors, vaig fer un repàs genèric de nou, fixant-me aquesta vegada, i sobretot, en els criteris ortogràfics.

Cal destacar la possibilitat d'afegir més contingut multimèdia en un futur. La intenció en un inici era introduir àudio i vídeo també, però finalment, per problemes tècnics, falta de temps i de prioritats, no els he incorporat en aquesta fase inicial. De la mateixa manera, també pretenc innovar més en el format de la pàgina web i la seva plantilla, i seguir investigant noves versions que cridin més l'atenció i generin més contingut audiovisual.

3.5. Fase 5: Redacció de la presentació del projecte

La fase final d'aquest treball multimèdia ha estat la redacció de la presentació del treball mateix. Aquesta la vaig començar a principis de març, amb la confecció del capítol 1, la introducció, que també va anar evolucionant i definint durant els últims mesos. No va ser fins el mes d'abril que vaig realitzar tots els altres apartats i la confecció del capítol 2, el més llarg i complex. Per escriure'l va ser necessari que el web estigués força avançat per així ser fidel al que explicava i després no haver de canviar-ho tot.

En aquesta presentació del projecte s'explica tot el procés de realització del treball, des de la idea inicial, la seva evolució, la descripció del resultat, el calendari, la difusió i comercialització, i una valoració personal.

Calendari d'elaboració del treball multimèdia

Llegenda
Fase 1. Recerca d'informació
Fase 2. Identificació dels contactes
Fase 3. Treball de camp
Fase 4. Edició i compactació de la informació al portal web
Fase 5. Redacció de la presentació del projecte

NOVEMBRE 2017	
Setmana 4	Exposició 'Inside Poblenou' a l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona

DESEMBRE 2017		GENER 2018		FEBRER 2018	
Setmana 1	Recerca d'informació	Setmana 1	Envio mail als primers contactes	Setmana 1	Proves amb el format web
					Seguir amb la recerca de nous contactes
					Redacció de la pàgina 'Petjades Industrials' + 'El Projecte'
Setmana 2	Recerca d'informació	Setmana 2	Concreció entrevista amb Pau Planelles	Setmana 2	Primer passeig exhaustiu pel barri
					Aconseguir fotografies de l'Arxiu

Setmana 3	Recerca d'informació	Setmana 3	Recerca de nous contactes i insistència als ja enviats	Setmana 3	Entrevista amb Enric Carpio
					Documentació dels espais de creació
Setmana 4	Recerca d'informació	Setmana 4	Creació del portal web	Setmana 4	Visita a La Escocesa i Hangar
Setmana 5	Recerca d'informació	Setmana 5	Entrevista amb Pau Planelles (Comissió 22@)	Setmana 5	Redacció de la pàgina 'Fàbriques de Creació'

MARÇ 2018		ABRIL 2018		MAIG 2018	
Setmana 1	Retocs del web + redacció de la pàgina 'El 22@ a debat'	Setmana 1	Redacció de la presentació del projecte. Capítol 2	Setmana 1	Entrevista a l'artista Jupiterfab
	Inici de la redacció de la presentació del projecte. Capítol 1				Passeig per la Rambla, parlar amb testimonis
Setmana 2	Retocs i pujar material al web	Setmana 2	Redacció de la presentació del projecte. Capítol 2	Setmana 2	Confecció pàgina 'Testimonis del pas del temps' i 'Pintant amb Jupiterfab'
Setmana 3	Entrevista amb Antoni Oliva i Salvador Clarós	Setmana 3	Redacció de la presentació del projecte. Capítol 3	Setmana 3	Redacció de la presentació del projecte. Capítol 4 i 5

Setmana 4	Continuació redacció presentació del projecte. Capítol 1	Setmana 4	Concertar entrevista amb l'artista Jupiterfab	Setmana 4	Revisió de la presentació del projecte
			Retocs del web		Revisió del web
Setmana 5	Redacció pàgina 'Entrevistes' al web i altres retocs	Setmana 5	Redacció de la presentació del projecte. Capítol 3	Setmana 5	Revisió de la presentació del projecte
					Revisió del web
					Finalització del projecte

4. Difusió i comercialització del projecte

Així com s'explica en el punt 1.3, *Poblenou, indret de contrastos* neix com un projecte autònom amb aspiracions a tenir un lloc en el món professional, per tant, amb la pretensió de continuar-lo en un futur, ampliant la informació i amb l'objectiu de seguir descobrint espais i històries que s'amaguen entre els carrers del barri.

Aquest treball s'ha realitzat en format multimèdia apostant per les grans possibilitats que s'ofereixen per la seva producció i presentació. A més, la proliferació de periodisme digital que està havent en aquests últims anys és considerable. Molts mitjans estan apostant actualment pel format digital i fins i tot estan començant a crear molts reportatges interactius i multimèdia, com pot ser el cas del Diari Ara i El Periódico. És per aquest motiu que vaig optar per defugir de la idea de fer un reportatge imprès i apostar per fer-ho en una plataforma visualment més atractiva, com és un portal d'Internet. Com he comentat anteriorment en el punt 1.3, el treball es troba en una fase molt inicial, per la qual cosa cal destacar que és adaptable a les modificacions que reclamin els mitjans de comunicació interessats.

Com a possibles sortides professionals del reportatge multimèdia, el mercat són els mitjans de comunicació digitals de Catalunya, especialment els de Barcelona. Tot i que a Catalunya disposem d'un bon número de mitjans que tenen una gran infraestructura digital, com és el Diari ARA, Vilaweb, El Periódico, Nació Digital, ElPaís.cat, La Vanguardia i la Directa, i alguns d'ells tenen les seves seccions locals, considero que on caldria incidir més i on tindria més cabuda aquest treball multimèdia seria en mitjans locals de Barcelona. Alguns mitjans amb infraestructura digital que podrien estar interessats són els següents:

- **Betevé.** És un mitjà molt vinculat al districte, per la seva localització, ja que es troba en ple barri del Poblenou, al carrer Badajoz, i la seva proximitat amb el territori, per tant, és evident. A més, tot i ser un canal de televisió, en aquests dos últims anys han potenciat molt la seva pàgina web, i considero que podrien estar interessats en tenir un reportatge d'aquestes característiques que continuï potenciant el seu projecte web.
- **Línia Sant Martí.** Aquest diari, que consta de la seva versió en paper i també en format digital, pertany al Grup Comunicació 21, que distribueix exemplars per tota l'àrea metropolitana de Barcelona a través de la xarxa Línia, que s'ha convertit en la primera xarxa de diaris de proximitat de Catalunya. És l'únic mitjà de comunicació local que cobreix els deu districtes de la ciutat amb deu edicions diferents. Cada districte té la seva "línia" i la del Sant Martí és una d'elles, on cobreixen tota mena de notícies que passen al barri. La infraestructura digital és força moderna i no es descarta que la puguin potenciar també amb el meu reportatge.
- **Metrópoli Abierta.** És un mitjà de comunicació digital d'actualitat sobre Barcelona. Té diferents seccions entre les que destaco la de 'Vivir en Barcelona', on es presenta un contingut relacionat amb la cultura, la gastronomia, l'oci i els comerços. Em crida l'atenció el seu format més modern, molt similar a la meva plataforma, i per la qual cosa considero que el meu projecte podria tenir cabuda i que podrien estar interessats

en comprar-me'l. En aquesta ocasió, s'hauria de traduir el reportatge al castellà, ja que és la llengua que utilitzen a Metrópoli Abierta.

- **El Poblenou.cat.** És el lloc web de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou. En aquest portal es fa un recull de tota l'actualitat del barri dividida per temàtiques, tracten absolutament tots els temes, hi pengen documents i fins i tot tenen un apartat multimèdia. Aquesta opció seria la més local de totes, ja que queda en un públic més reduït com és l'Associació de Veïns i Veïnes, i no tothom del barri està implicat de la mateixa manera en aquesta.
- **El Periódico.** Destaco, per últim, aquest diari generalista perquè la seva versió digital consta d'una secció local estrictament dedicada Barcelona i que està dividida per barris. Podria ser interessant perquè tenen un apartat que és Sant Martí. De totes les opcions, aquesta seria una bona aposta pel fet d'intentar arribar a un públic més generalista i que es trenquessin les barreres més enllà d'allò local.

De tota manera, el fet de donar visibilitat a l'àmbit cultural, també obriria portes a poder optar a portals web que busquen aquest tipus de contingut temàtic, com associacions, entitats o centres cívics del Poblenou. En destaco els següents:

- **Poblenou Urban District.** És l'associació cultural més potent de Poblenou. Aquesta està constituïda per un grup d'empreses del sector creatiu amb l'objectiu d'impulsar l'oferta cultural i comercial de la zona i promoure el Poblenou com el nou districte de l'art i creativitat de Barcelona, tal i com expliquen ells mateixos a la seva pàgina web. És evident que estan en ple contacte amb l'àmbit que vull potenciar amb *Poblenou, indret de contrastos*, per la qual cosa seria molt interessant que donessin un espai al meu projecte.
- **El centre cívic Can Felipa.** Aquest centre cívic ocupa l'antic complex industrial Catex després de que el moviment associatiu el recuperés i

ara esdevé un lloc de trobada de gent del barri i també d'equipaments i associacions. En aquest mateix espai també es fan exposicions d'arts visuals i escèniques, per la qual cosa penso que el meu projecte professional hi pot tenir cabuda dins del seu portal web i així guanyar visibilitat, ja que en la seva pàgina pengen tota mena d'informació relacionada amb aquest àmbit.

- **Centre de producció Hangar.** Aquest seria uns dels principals interessants, doncs Hangar és un dels protagonistes del meu projecte. Tenen un portal web molt potent, amb moltíssima informació de tot tipus i en el qual hi podria tenir cabuda el meu projecte.
- **Poblenou Crea!.** Aquesta és una plataforma d'entitats creatives del barri, de fet una de les més potents actualment i de referència. Estan molt implicades en el moment que es viu al barri a nivell cultural amb aquests espais fabrils en desús on s'instal·len els artistes i potencien tota mena d'espais culturals. Penso que tenen una pàgina web força completa on el meu reportatge multimèdia hi podria tenir un espai, i que guanyaria moltíssima visibilitat.

A més a més, opino que el fet de vincular-ho a l'àmbit local pot ser un punt de contacte entre entitats i nuclis culturals i l'Ajuntament de Barcelona, ja que ara el consistori es troba en una fase de repensar i de donar certa importància a l'àmbit cultural. Així doncs, podrien estar interessats i d'aquesta manera també podrien enfortir la relació entre cultura i ajuntament.

Aquest projecte professional no només es concep com un projecte accessible a d'altres mitjans de comunicació. Com dona a conèixer certes realitats d'un col·lectiu i d'un barri, i considero que disposa d'un format força atractiu, podria ser creat i créixer en base a una entitat, per la qual cosa s'hauria d'estudiar l'opció de fer-ne un estudi empresarial. D'aquesta manera, això em permetria optar a certes subvencions tant de caràcter municipal, com autonòmic, i així enfortir el meu projecte i portar-lo més enllà.

En aquest sentit, podria aplicar per les següents subvencions de caire cultural, en la seva convocatòria idònia:

- Subvencions del Institut de Cultura de Barcelona per activitats, projectes i serveis artístics i culturals amb duració plurianual.
- Subvencions per a activitats de desenvolupament de públics per a la cultura. De la Generalitat de Catalunya.
- Aportacions reintegrables a projectes culturals. De la Generalitat de Catalunya.
- Subvencions per a activitats de desenvolupament de públics per a la cultura. De la Generalitat de Catalunya.
- Subvencions per a programacions estables d'activitats culturals de caràcter professional en l'àmbit de les arts visuals. De la Generalitat de Catalunya.
- Subvencions per a projectes artístics de caràcter professional en l'àmbit de les arts visuals. De la Generalitat de Catalunya.

D'altra banda, també existeix la possibilitat de presentar el projecte a diversos concursos o beques, com per exemple:

- Beques a la formació i el perfeccionament en els àmbits de les arts visuals, dels nous sectors creatius, de les arts escèniques, de la música i del pensament. De la Generalitat de Catalunya.
- Beques per a la recerca i la innovació en els àmbits de les arts visuals, dels nous sectors creatius, de les arts escèniques, de la música i el pensament. De la Generalitat de Catalunya.

A l'hora de comercialitzar amb aquest projecte, s'han de tenir en compte les següents vies de finançament:

- **Publicitat online.** A l'hora de rendibilitzar un projecte a Internet l'opció més senzilla i interessant és la publicitat online, ja sigui en forma de banners publicitaris, enllaços patrocinats o vídeos. Concretament, es podria utilitzar el model més comú, 'Pay for Click' (pagament per clic), en el que l'anunciant paga els seus anuncis a la web que els presenta per cada clic que un usuari faci en l'anunci. La xarxa d'anuncis més popular i que més s'adiria al que busco pel meu projecte, és AdSense o AdWords, de Google. Tot i així, tindria en ment d'altres per si aquesta fos especialment restrictiva en certs continguts i no es pogués desenvolupar correctament. D'altres opcions són Adcenter, de Microsoft, Yahoo! Search Marketins, de Yahoo!, o Trade Tracker, molt coneguda a nivell mundial. Aquests programes especialitzats s'encarreguen de prendre una part del que va pagar l'anunciant per un clic i l'altre la rep el propietari del lloc. Per participar-hi m'hauria de crear un compte en aquest programa i ells llavors m'ofereixen un codi que hauré de col·locar en la secció determinada del meu lloc web. També em donen l'opció de col·locar diverses mides d'anunci i fins i tot modificar l'aparença segons el gust del lloc.

En el sentit més pràctic, la publicitat online que podria afegir en el meu portal web seria informació local de Poblenou i Barcelona, i entitats culturals com la Sala Beckett, i les ja anomenades anteriorment, com Poblenou Urban District, o Poblenou Crea.

- **Patrocinadors.** A part d'establir col·laboracions amb diverses entitats cíviques, gràcies a les quals podré millorar la meva comunicació i participar en diversos projectes, també entra en els meus plans comptar amb el recolzament econòmic d'una sèrie de patrocinadors interessats en donar visibilitat a la seva marca entre el públic potencial del web. Per exemple, seria el cas de empreses establertes al Poblenou, hotels, o establiments locals.

Per aconseguir-ho, realitzaria una llista de patrocinadors potencials d'aquells que promocionin idees similars a les meves, o que ja hagi

tingut algun contacte previ per tal d'aconseguir el patrocini més fàcilment, i començaria a contactar amb ells.

Sigui com sigui, per tal de sustentar aquest projecte i que pugui anar creixent, serà necessari fer un càlcul pressupostari per saber què costaria mantenir el web en marxa. Per ocupar-me del manteniment d'un portal web com el de *Poblenou, indret de contrastos*, s'hauran de tenir en compte els següents elements essencials:

- **L'allotjament del web o *hosting*.** Tenint en compte la finalitat del meu projecte, l'espai que pugui arribar a ocupar la meua pàgina web, el trànsit que espero, la seguretat i el servei tècnic, hauré de contractar a un proveïdor de bona qualitat que permeti aquest manteniment i em cobreixi qualsevol mena de problema que pugui sorgir amb la pàgina web. Una de les opcions podria ser el *hosting* Siteground. Entre els serveis que ofereix, destaca que té fins a 10GB, concedeix un pla més econòmic a partir del qual pots tenir un web o fins i tot contractar un plus que et permet instal·lar d'altres webs. També inclou l'opció de tenir un xat en temps real o trucar a un telèfon de manera gratuïta, un detall que considero molt àgil per resoldre dubtes de manera ràpida. A més, ofereix una protecció extra de "antihackers", i la velocitat de càrrega és força alta. Així mateix, et suggereix un pla per un determinat nombre de visites mensual, per exemple, el pla Start UP, que està indicat per unes 10.000 visites mensuals.

Amb tot, contractaria el pla inicial de Siteground que costa 47,4 euros + IVA el primer any, i que inclou: el pla Start UP, una instal·lació de Wordpress, el certificat SSL Gratis, 10GB d'espai de disc, i 10.000 visites mensuals. Tot això amb renovacions a l'any per 95,4 euros + IVA. Per tant, comptant els 47,4 euros del pla inicial i la renovació de 95,4 euros a l'any, em sortiria per 142,8 euros totals.

- **Domini.** El pagament del domini de la pàgina web, tenint en compte la plataforma Wordpress, que t'obliga fer un pagament anual, és de 25

euros al mes, el que sortiria per 300 euros l'any pel pack 'Business'. Aquest t'inclou, entre d'altres coses, una personalització del disseny avançada, espai de emmagatzematge il·limitat, afegir publicitat, eines de SEO, instal·lació de *pluggins*, i integració de Google Analytics. Realment val molt la pena agafar aquest pack més gran i amb més oferta encara que sigui més car que el 'Premium' perquè són diners que m'acabaria gastant igual per la renovació de *pluggins* i aplicacions noves.

- **Actualitzacions de software.** La plataforma de Wordpress té constantment actualitzacions de software i es fan de manera gratuïta. També de *pluggins* i plantilles. De manera que totes les millores que es puguin introduir des d'aquesta plataforma seran aprofitables per fer el web més efectiu. Igualment, és una part important del manteniment de la meua pàgina que hauré de tenir en compte per a que tot estigui en ordre.
- **Renovació de *pluggins* o aplicacions.** Tot i que l'actualització és gratuïta i la porta Wordpress instal·lada, hi ha d'altres aplicacions que és necessari pagar i que necessiten renovar-se cada any o cada certs mesos, per tant, el cost dependria de cada *pluggin* en concret. Això s'ha de tenir en compte des d'un inici a l'hora de fer el càlcul per així saber si en el meu web hi ha *pluggins* de pagament, si necessiten renovar-se i la freqüència de renovació. Tot i que amb el pack 'Business' ja t'ho inclou i no està previst pagar-ne d'altres, és bo tenir-ho en compte per si en un futur, i depenent del creixement del web, és necessari comprar-ne.
- **Serveis per millorar el posicionament del meu web.** Aquest element és molt útil per tal d'intentar millorar el meu posicionament a Internet, i així arribar a un públic més ampli i fer recórrer el meu projecte. Aquests serveis poden incloure la creació de plans de contingut, detecció d'errors, o fins i tot la redacció d'articles per la pàgina. Tot i així, trobo que l'opció més adient és contractar a una persona amb coneixements de SEO que se n'ocupi només d'aquesta gestió.

- **Gestor de continguts.** El fet de treballar amb la plataforma Wordpress, que compta amb un gestor de continguts professionals i un software lliure, permet que el manteniment bàsic del web, com canviar un text, una imatge, o fer les actualitzacions de software, ho pugui fer jo mateixa sense necessitat de contractar a un gestor de continguts extern, que sortiria molt més car.
- **Redactors.** Per fer créixer el projecte serà necessari comptar amb diversos redactors que hi col·laborin, i també un dissenyador gràfic que porti tot el disseny del web. Aquests hauran de tenir una certa dedicació d'hores que anirà en proporció a la feina que es faci i la direcció que prengui el projecte professional. Totes aquelles despeses que es vegin implicades pel projecte, com per exemple despeses de locomoció, serien pagades, a més del sou per la dedicació.

D'altra banda, pel que fa a la difusió del projecte, es pot potenciar la seva comunicació a partir de les xarxes socials. Per això, s'habilitarà un compte de Facebook, Twitter i Instagram, amb el nom de 'Poblenou en contrast', reduint així el nom del portal per fer-ho més curt i més atractiu a les xarxes. Tant a Facebook com a Twitter s'aniran penjant les actualitzacions que es facin al web i s'avisarà en tot moment dels continguts en els que s'està treballant i que es publicaran. Aquestes dues xarxes s'utilitzaran per a continguts més informatius. En canvi, Instagram serà útil per penjar aquelles imatges més atractives, per intentar potenciar molt la vessant artística i cultural del barri, amb fotografies que cridin l'atenció. A més, Instagram s'ha convertit en el bressol de la fotografia i es podrien aconseguir un bon nombre de seguidors.

En aquesta primera fase inicial, i mentre no es creïn els comptes oficials del projecte, s'utilitzaran les meves xarxes socials personals per poder estar alerta de qualsevol novetat que pugui sorgir sobre aquest.

S'ha de tenir en compte que, a part de fer-ne ús del *hashtag* a les xarxes socials, també es té previst crear un logotip per posar-lo en el perfil d'aquestes xarxes socials i contribuir a crear una marca pròpia del projecte.

En aquest sentit, es vol potenciar molt aquesta marca per així atraure a més gent i donar-ho a conèixer. Per fer-ho, s'impulsarien diverses iniciatives com la fabricació de bosses de tela amb el logotip i el nom del projecte, o fins i tot punts de llibre, o qualsevol mena de producte que també pugui estar relacionat amb la cultura i l'art.

Una altra via de difusió pot ser la creació d'una llista pròpia d'enviament per fidelitzar els visitants de la meua pàgina. En aquesta llista s'aniran inscrivint les persones que estan interessades en el contingut que es va publicant. Així, aquestes rebran correus de manera periòdica amb totes les novetats del meu web. A més, el fet de fer-ho a través del correu electrònic esdevé una eina molt potent per comunicar-me amb totes i cadascuna de les persones que s'han subscrit i fer-ho d'una manera més directe. D'aquesta manera, aconseguiré que el meu web rebi visites de més qualitat, ja que seran persones a qui els hi agrada la meua temàtica i passaran més estona a la pàgina. Això també afavoreix al SEO, i ajudarà a posicionar-me millor a Internet.

De la mateixa manera, m'afegiria a d'altres llistes de subscripcions de diverses entitats cíviques, centre cívics o associacions del barri, per a que poguessin afegir articles meus en les seves llistes i així anunciar els meus articles en les seves llistes de subscripció.

5. Valoració personal del projecte

Poblenou, indret de contrastos m'ha ofert la possibilitat d'explicar la història que volia. Ha estat, per tant, una satisfacció molt gran poder dedicar hores a aquest projecte. Tot i que des d'un inici em va costar bastant trobar el tema, penso que ha acabat sent justament el que volia fer, i només per això ja m'ha valgut la pena.

La meua intenció era donar un nou enfocament al barri del Poblenou i considero que ho he aconseguit. Després de tractar el barri més d'una vegada en altres treballs, mai havia tingut la possibilitat d'endinsar-m'hi tant com ara i extreure'n les meves pròpies interpretacions. Aquest projecte, per tant, m'ha donat l'opció de fer-ho. I no només des del punt de vista més informatiu a través de notícies o articles, sinó també pel que fa a la part més interpretativa,

mitjançant cròniques que descriuen i que intenten transmetre alguna cosa més enllà dels fets. Aquesta ha estat una de les parts que més m'ha agradat i que més he gaudit fent-la. Trepitjar el terreny, parlar amb gent, amb la llibreta a la mà, i després explicar jo mateixa el que he sentit, el que m'han transmès i el que he vist des dels meus propis ulls.

Aquest treball multimèdia també m'ha donat l'oportunitat de millorar les meves habilitats com a periodista, especialment en un format en el que tenia poca experiència. Valoro molt la feina feta pel que he pogut aprendre en aquest sentit. Tot i que em va costar estar convençuda, al final me n'alegro d'haver pres la decisió de fer un portal web perquè penso que amb un reportatge escrit no hagués gaudit de la mateixa manera.

En aquest sentit, m'agrada haver apostat per aquesta opció de format digital perquè crec que és necessari revaloritzar molt el contingut que es presenta actualment en els mitjans de comunicació digitals. Estem acostumats a la immediatesa, a les actualitzacions, als clics, sempre atractius i captivadors, i al caure en això, deixem de banda els continguts que realment valen la pena o que tenen una gran investigació i feina darrere, i que no es publiquen amb tanta facilitat. Es potencia molt poc el contingut local, les històries més petites, perquè "no interessin" i sempre queden en un segon pla, en la última opció d'un menú d'una pàgina web. És per això que he volgut fer un projecte d'aquestes característiques, perquè considero que hi ha històries molt interessants, en les quals val la pena indagar, i que no tenen lloc en l'agenda dels grans mitjans de comunicació actuals.

Vull destacar també l'enriquiment que m'emporto com a periodista per les ganes que hi he posat a l'hora de realitzar, sobretot, les entrevistes als diferents actors. No és el gènere que més m'agrada, el de l'entrevista, i crec que m'ha ajudat molt a aprendre noves tècniques i a esforçar-m'hi per aconseguir el testimoni que volia, i també a deixar-me sorprendre si em donaven una visió totalment contrària a la que esperava. De la mateixa manera, estic molt satisfeta per la identificació dels contactes. En un primer moment semblava molt difícil i que no els trobaria mai, però finalment els vaig aconseguir, no tots

els que volia, però sí els que m'ha permès tenir avui dia un treball amb cara i ulls, i una història realment interessant.

Per últim, m'enduc tots els passejos pel Poblenou i totes i cadascuna de les persones amb les que he pogut parlar. Sobretot aquelles que no han calgut ni hores, ni llocs, ni un guió previ per poder entrevistar-les. La gent del barri. Parlo molt durant el projecte de l'essència del Poblenou, del caràcter associatiu, d'aquella identitat que no s'hauria de perdre, doncs això mateix vull destacar. Va ser la raó principal per la qual vaig decidir endinsar-me en aquest barri, sabia que no em fallaria, i no ho ha fet. Tot i la interpretació cultural, i la necessitat de parlar amb actors més institucionals, el projecte m'ha regalat una de les joies del periodisme: poder amagar-me de testimonis, d'aquesta part més social i personal de gent quotidiana, que té la seva manera de viure, perquè Barcelona no és un tot, Barcelona és molt més, i cadascun dels barris que la conformen té la seva història. La del Poblenou me l'enduc, se'ns cap mena de dubte, i qui sap si en un futur ens tornarem a trobar.

6. Bibliografia i web consultada

Dalmau i Torvà, M. (2015). *Un barri fet a cops de cooperació*. Barcelona, España: La Ciutat Invisible

Fossas, J. (2015). *Poblenou desaparegut*. Barcelona, España: Efados

Ajuntament de Barcelona. (2010). *10 años del 22 @: el distrito de la innovación* (2010). Recuperat de http://www.22barcelona.com/documentacio/informe_10anys_cast.pdf

Ajuntament de Barcelona. (2018). *Una mirada cultural al 22 @* (2018).

Ajuntament de Barcelona. (2015). *22 @ Barcelona 2000-2015*. (2015).

Nug Arquitectes (2009). *La Escocesa 1845-2009*. (2009).

Jupiterfab Art. (Productor). (2017). *In transition: Poblenou* [Youtube]. Barcelona

Marangi, V. (Productor). (2012). *La Escocesa* [Vimeo]. Barcelona

Sucari, J. (Productor). (2012). *Destruir i construir, història d'una fàbrica* [Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals] Barcelona

Repensem 22@, Ajuntament de Barcelona: <https://www.decidim.barcelona/processes/Repensem22a>

Now Poblenou: <http://www.nowpoblenou.org/>

Poblenou Urban District: <http://www.poblenouurbandistrict.com/es/>

Comissió 22@, Ajuntament de Barcelona: <http://www.22barcelona.com/>

Institut Català de les Empreses Culturals, Generalitat de Catalunya: http://icec.gencat.cat/ca/serveis_tramits/subvencions_financament/tramits-per-temes/?tema=73e1c51e-a82c-11e3-a972-000c29052e2c&subtema=73667a8a-a82c-11e3-a972-000c29052e2c

Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura, Convocatòries de subvencions:

http://cultura.gencat.cat/ca/detall/Noticies/Not_convo_bases_creacio_2017

Martínez, M. (2010). *El distrito 22@Barcelona cumple 10 años con 56.000 trabajadores más que en el 2000*. La Vanguardia. Recuperat de <http://www.lavanguardia.com/economia/20101221/54092195940/el-distrito-22-barcelona-cumple-10-anos-con-56-000-trabajadores-mas-que-en-el-2000.html>

Ortiz de Andrés, I. (2016). *22 @: la gran revolución urbanística de Barcelona*. El Mundo. Recuperat de <http://www.elmundo.es/blogs/elmundo/entorno-habitable/2016/11/29/22-la-gran-revolucion-urbanistica-de.html#comentarios>

Márquez Daniel, C. (2017). *El 22 @ todavía tiene 100 hectáreas por explotar, la mitad de su superficie*. El Periódico. Recuperat de <https://www.elperiodico.com/es/sant-marti/20170513/el-distrito-22-todavia-tiene-100-hectareas-por-explotar-la-mitad-de-su-superficie-6034966>

López, H. (2017). *El Poblenou lucha por mantener el sabor de barrio*. El Periódico. Recuperat de <https://www.elperiodico.com/es/barcelona/20170513/el-poblenou-lucha-por-mantener-el-sabor-de-barrio-6031454>

Clarós, S. (2017). *Hundimientos en el 22 @*. El Periódico. Recuperat de <https://www.elperiodico.com/es/opinion/20170322/hundimientos-en-el-22-5917685>

Sotoca, A. (2007). *Transformació urbana de Poblenou i 22 @ (Barcelona)*. Territori. Recuperat de http://territori.scot.cat/cat/notices/transformaciO_urbana_de_poblenou_i_22_barcelona_2007_370.ph

Pelayo, A. (2012). *Tecnología y polémica, de la mano en una ruta por el 22 @*. El Mundo. Recuperat de <http://www.elmundo.es/elmundo/2012/02/01/barcelona/1328101747.html>

Benvenuty, L., Guerrero, D. (2018). *El Ayuntamiento arranca una revisión crítica del distrito 22 @*. La Vanguardia. Recuperat de <http://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20171230/433947580283/ayuntamiento-revision-distrito-22->

arroba.html?utm_source=twitter&utm_medium=social&utm_content=local&utm_campaign=lv

Marchena, D. (2015). *Poblenou: 'El Manchester catalán'*. La Vanguardia. Recuperat de <http://www.lavanguardia.com/vida/20150823/54435971289/poblenou-manchester-catalan.html>

Marchena, D., Cruz, M. (2016). *Poblenou, el barrio de las fábricas*. La Vanguardia. Recuperat de <http://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20160307/40255807028/poblenou-patrimonio-industrial.html>

Llorens, M. (s.f.) *Barrio de Icària, el Manchester catalán*. Tempus fugit. Recuperat de <http://bcn87-92.tempusfugitvisual.com/fot-doc/barrio-de-icaria-el-manchester-catalan/>

Martínez, M. (2014). *Arte y memoria contra la gentrificación del Poblenou*. La Vanguardia. Recuperat de <http://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20140818/54413032288/now-poblenou-arte-memoria-gentrificacion.html>

Graell, V. (2014). *Poblenou, distrito artístico*. El Mundo. Recuperat de <http://www.elmundo.es/cataluna/2014/03/20/532b134fe2704e37398b4576.html>

Molina, M. (2017). *Glòries, distrito cultural*. La Vanguardia. Recuperat de <http://www.lavanguardia.com/cultura/20170312/42800522661/glories-distrito-cultural.html>

Gabancho, P. (2014). *Nostalgia de Can Ricart*. El País. Recuperat de https://elpais.com/ccaa/2014/10/12/catalunya/1413141441_686296.html

Savall, C. (2015). *Nueva hornada de viejas fábricas convertidas en espacios culturales*. El Periódico. Recuperat de <https://www.elperiodico.com/es/barcelona/20150521/utopia-126-sala-hiroshima-muhba-abierto-sedes-interior-de-factorias-reformadas-4207844>

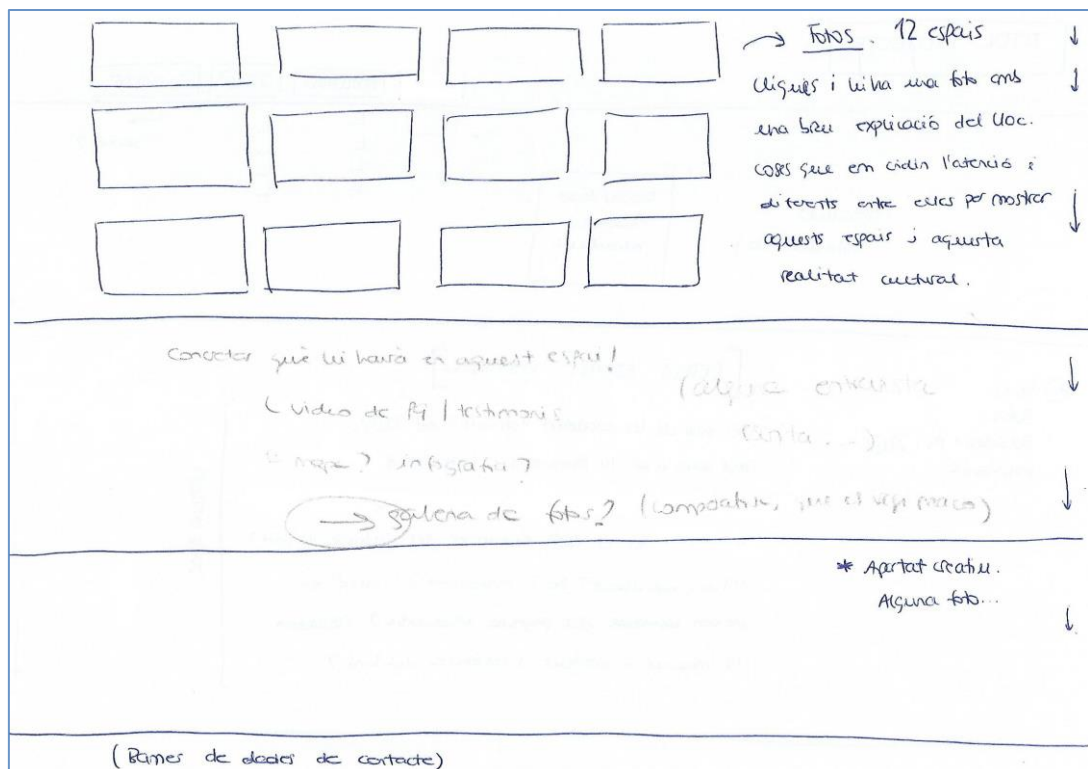
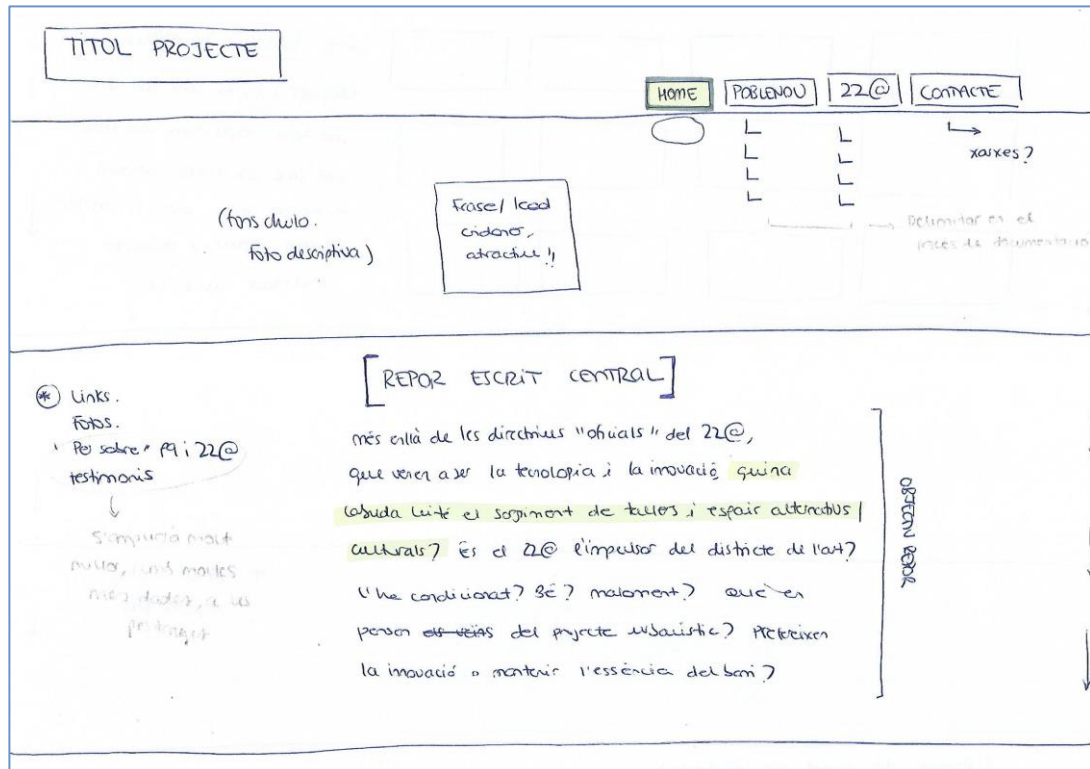
Barcelona compra el 93% de la fábrica La Escocesa para construir vivienda pública. (2017). La Vanguardia. Recuperat de <http://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20170830/43924296814/ayuntamiento-compra-la-escocesa-poblenou-vivienda-publica.html>

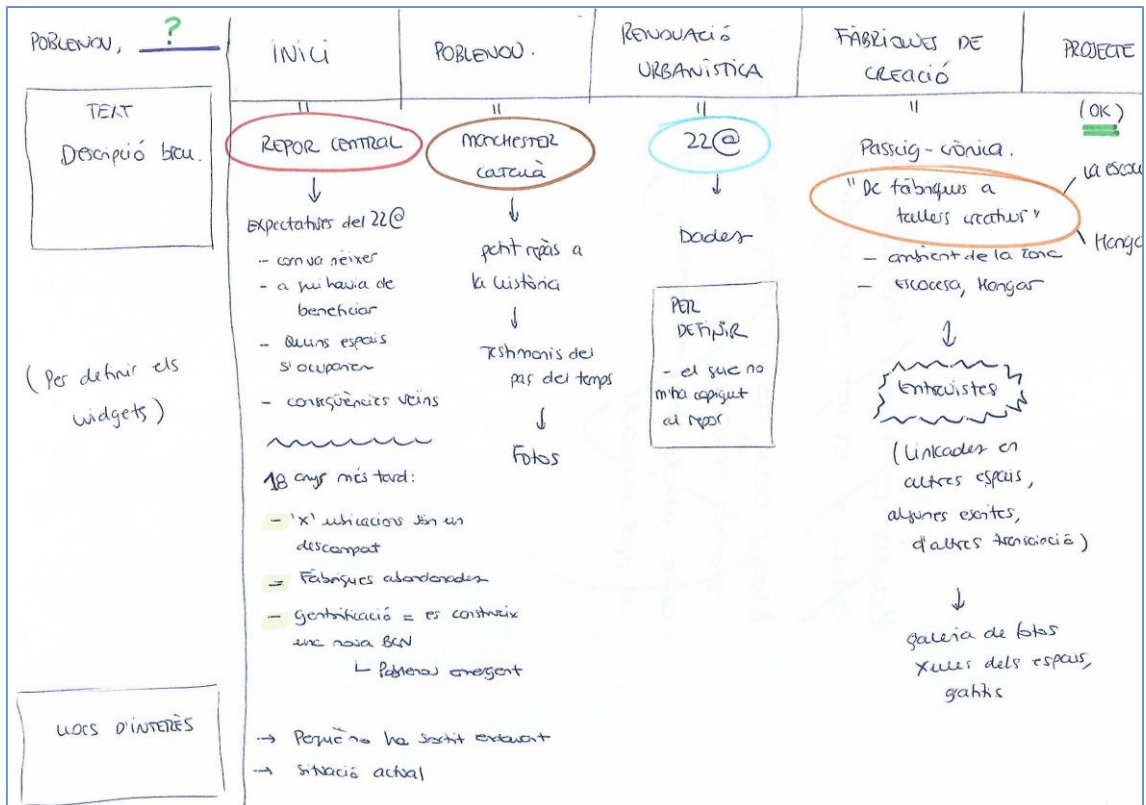
Cia, B. (2017). *20 años “fabricando” artistas.* El País. Recuperat de https://elpais.com/ccaa/2017/08/26/catalunya/1503772845_637879.html

Caterina, A. (2018). *Poner publicidad en mi web y ganar dinero.* Aaron Caterina. Recuperat de <http://www.aaroncaterina.com/poner-publicidad-web-ganar-dinero/>

7. Annexos

Esquemes de la pàgina web

Transcripcions de les entrevistes

Pau Planelles

(Context) Existeix des de l'any 2000 i en la seva primera etapa estava gestionat per una empresa municipal de l'Ajuntament. Es va dissoldre i en els últims anys s'havia perdut el lideratge de l'ajuntament en el projecte, havien hagut altres agents que havien pilotat altres accions en les tres potes que tradicionalment ha tingut més associades, que són:

- Urbanística
- Econòmica
- Social i cultural

L'any 2017 l'ajuntament de Barcelona va fer una comana de gestió a bit habitat, una fundació municipal, per tal de gestionar els aspectes més rellevants del 22@, sobretot coordinador l'ajuntament conjuntament aquestes tres potes. Per l'altre costat, agafar tots els agents implicat en el 22@ i des d'una comissió ampliada dotar la governança del projecte d'un element de participació constatat que era probablement la crítica més important que s'ha fet del 22@, en el seu dia era un moment molt diferent a l'actual, el projecte no va comptar amb aquesta pota.

En el dia d'avui aquí hi ha dos socials importants que també toquen el tema cultural, des de la associació de veïns i veïnes de P9 com la més afectada, la dels de veïns i veïnes de Barcelona, l'eix Pere IV, que toca molt aquests temes, Poblenou urban district com un actor vinculat al disseny i a la cultura.

Els agents culturals més importants que actuen el 22@:

- Entitats i organitzacions cultures com a motor de propostes
- El sector públic, l'Ajuntament a través del ICUB o a través del districte implanta polítiques socials a la zona
- Sector en auge: indústries culturals i creatives. S'articula en l'eix Pere IV. Hi ha moltes idees que això acabi emergint en un projecte interessant des del punt de vista cultural

Tot i així, el sector cultural que predomina és al cultura popular i tradicional. Hi ha una vessant de teixit creatiu vinculat al disseny. Per nosaltres es molt important l'element cultural com a articulador d'una vida de barri pq l'objectiu final es que el 22@ sigui habitable i això vol dir que no només ens hem de centrar en l'activitat econòmica, sinó que hem de procurar que hi hagi més habitatge assequible al 22@, que tots els elements culturals que facin vida de barri.

La capa cultural és una de les que costa més fer emergir. Per això nosaltres ara també estem dedicant esforços – estudi tècnic de la cultura i el patrimoni industrial al 22@, una mirada cultural al 22@ - hi hagi un pla estratègic a finals d'any que aposti pel tema cultural. Propostes que tenim:

- Creació d'un clúster d'empreses culturals al 22@, per donar valor a aquest tema que hi ha al sensació que ha anat a menys. donar

consideració d'un tot pe ser mes fàcil visibilitzar-ho i donar la força necessària perquè a nivell de Barcelona i internacional es conegut aquesta cultura de base que existeix

- Programes de col·laboració amb iniciatives culturals i projectes artístics. Articular i impulsar la cultura del 22@ guanyar protagonisme i fer emergir la capa cultural

Hi ha un propòsit de moltes coses de molts anys, sobretot han sorgit de la col·laboració dels actors implicats. Cada setmana ens veiem amb molta gent vinculada al sector culturals, entre tots ens van identificant aquests elements

El districte de sant martí té un pla d'equipaments propis que preveu els elements culturals. Can Ricart esta pendent de veure que acaba fent la UB amb la cessió de terrenys que tenia, s'ha de decidir un pla d'usos i cal veure com s'adequa al barri. L'ajuntament ha adquirit pràcticament la totalitat de La Escocesa. S'està definint amb un pla d'usos. Aquests elements culturals al voltant del eix Pere IV són importantíssims per tal d'acabar consolidant la capa cultural dels últims anys. Fer emergir una sèrie d'equipaments molt importants, on hi pugui tenir cabuda des de les fabriques de creació, fins a uns usos mixtos que es el que es busca sempre. La cultura en presencia d'usos mixtos que generin vida al barri creiem que es una aposta segura que el 22@ es desenvolupi millor.

Diferència zona sud i zona nord, que es la menys desenvolupada.

En la primera fase del pla, la meitat ha petit una petita transformació, hi ha molt recorregut i el tema cultural, sobretot en l'eix Pere IV vol jugar un paper molt important.

En el pla estratègic i amb el procés participatiu que té en marxa el districte. REPENSEM EL 22@. Està en marxa ara mateix. També inclourà aquest reconeixement cultural. La gent podrà inclourà totes les sensacions que li genera el 22@.

Sí que hi ha relació, tenen grups de persones expertes on inclouen tothom que pot aportar en al seva professionalitat elements interessants pel debat. En paral·lel al procés participatiu també hi ha un grup de persones que van fer una fase de diagnosi i ara encabim una fase amb voluntat de que les propostes es concretin i es puguin acabant duent a terme.

Hi ha diverses problemàtiques. S'ha de mirar de resoldre les activitats econòmiques que es permeten quan algú que fa una activitat cultural demana una llicència a l'ajuntament per tal de fer una activitat determinada. Amb l'evolució tan bestia que el sector cultural experimenta, elements culturals amb tecnològics, hem de veure que això tingui una traducció econòmiques que es poden desenvolupar aquí. Anar posant ordre en aquest sentit.

La convivència es força bona. Hi ha un element molt important, el fet d'haver provocat que s'hagin de seure en una mateixa taula els actors que tenen opinions molt diferents. Volem comptar amb l'opinió de tots els actors, i volem que surtin d'aquí unes propostes que siguin vinculats amb un pla estratègic. Es un element molt important que marca un pla d'inflexió. La gran crítica es que

hem tingut poc en compte l'opinió fora dels despatxos i això avui és inconcebible que sigui d'una altra manera. I hagi una relació bilateral.

Ha estat fàcil perquè tothom ha posat de la seva part. Tothom tenia moltes ganes de poder dir la seva després de molt de temps sense lideratge públic del 22@. Tothom ha aollit amb molts bons ulls si bona predisposició amb aquests treballs.

Hi ha molta gent que ha constatat diverses realitats. A dia d'avui tenim una emergència habitacional que no existia temps enrere, i per tant es demostra que hi ha una manca d'habitatge assequible al 22@, al mateix temps hi ha voluntat de corregir això perquè en els propers anys pugui canviar la situació. Aquells elements que no hagin funcionat bé al 22@ o siguin susceptibles de ser modificats canviïn i a partir d'ara aquestes crítiques que tenen en bona mesura tota la raó de ser puguin ser convertides en una proposta real que modifiqui aquests elements. Que el 22@ non només sigui un sector d'activitat econòmica sinó la gent que ha hagut de marxar perquè la gentrificació l'ha afectada o la gent que voldria viure o no pot per motiu de renda, pugui canviar. També és una estratègia de ciutat.

L'ajuntament és comprensiu amb totes les crítiques que et pugui formular la gent de com s'han fet les coses i de com ha canviat i s'ha transformat la ciutat.

(20.11). El 22@ en aquest moment es troba en una fase de repensar. Perquè els actors també els preguntàvem que havíem de fer amb el 22@, si corregir una miqueta algunes coses, repensar en el sentit més ample o no fer res. I molt majoritàriament el que tothom ens venia a dir, es que calia repensar-lo, que tenia aspectes positius i aspectes més negatius que no havien funcionat tan bé.

El que ha de fer aquest any 2018 amb el màxim de participació possible, posant tots els recursos possibles. Acabar amb el pla estratègic del 22@ que s'hi posi amb una segona fase. 2015 es va tancar la primera fase.

No hi ha una previsió tancada però tot fa pensar que un projecte d'aquesta envergadura i amb les propostes que acabin sortint es que al voltant d'una altra dècada no crec que es pugui fer un altre canvi així (és a dir, que per acabar-lo de tot seria necessari un altre dècada). = Tot el que son coses petites que van sorgint pel camí les intentem resoldre, però problemes més grans, més estratègics, jo crec que una altra dècada per endavant tenen.

Ha afectat a grans propietats que poden haver en la zona del 22@. Pel que fa a terrenys i la crisi ho va aturar absolutament tot. Ara fa un temps que es nota un cert moviment i també un interès de part d'aquests actors de donar-los sortida amb els criteris que l'ajuntament vegi. Predisposició d'actors de promoció Immobiliària.

(23.00) Autocrítica – aspectes negatius són dos:

- La ciutadania, la gent, el veïnat en la primera part pràcticament mai no va tenir la sensació que se'ls expliqués en llenguatge intel·ligible i interlocució directe el que estàvem fent o es pretenia fer al 22@. Els temps també eren diferents i potser la demanda no era tan forta. Ara no

m'imagino un projecte sense la màxima transparència i la màxima participació.

- No haver calculat prou bé la mixtura d'usos. Per diverses circumstàncies, s'ha vist que al presència habitatge al 22@ es insuficient i això genera deficiència a nivell cultural perquè d'alguna manera no permet que es desenvolupin projectes de vida de la gent que tingui inquietuds culturals

Amb l'aprovació del Pla d'Usos d'equipaments turístics el 22@ també s'ha frenat una dinàmica de massificació turística que existia en determinades zones de la ciutat i del 22@. Que la dinàmica gentrificadora no és cosa només de bcn, és un element global i calen polítiques d'aliança. En aquest sentit el 22@ sempre ha tingut una visió de treballar a nivell internacional i fer aliances amb altres ciutats que també estan fent altres transformacions contemporànies de peces industrials que passen a ser peces urbanes.

La gent ens ve a preguntar a través del 22@, que està fent bcn amb la limitació hotelera? Bcn és un exemple amb mon amb determinades polítiques. El turisme en aquest sentit també té dos vessants. Cal una política de recuperació del patrimoni industrial del 22@ que va relacionat amb la política cultural.

Helena Calafell (La Escocesa)

És una residència artística on ara mateix hi ha 20 tallers, es mouen per convocatòries. Hi havia 14 convocatòries de tallers de les quals 8 eren per persones externes i 6 tallers per a persones internes. La última convocatòria ha estat al gener i aquest febrer han entrat 4 persones noves.

Ara mateix La Escocesa està passant per un moment de transició perquè des de l'agost tota la nau és 100% de l'ajuntament. Ara mateix és de l'ajuntament però aquí hi ha hagut un grup d'artistes que ha lluitat contra les immobiliàries que abans eren propietàries de les altres naus, han lluitat fins al punt que l'ajuntament ha comprat tot el recinte

La Escocesa és de titularitat pública però abans tenia un sector privat que era l'Associació d'Idees que està creada pels mateixos artistes per tirar endavant tots els projectes i que siguessin oficials. A l'agost, l'Enric Puig Punyet, que és el nou director, guanya el concurs i ve com a director. En aquest moment és transició entre l'Associació d'Idees que ha existit i continua existint i una persona que ve des de la institució pública a gestionar tot l'espai.

2.40. Com ara mateix no hi ha diners per fer cap tipus de reforma, ara mateix La Escocesa no perilla en que desaparegui la residència artística. Abans de construir habitatges socials o qualsevol projecte que l'ajuntament tingui a La Escocesa, crec que prioritzant reformar si més no l'espai, la nau.

3.30 Des del meu punt de vista, ara mateix a Barcelona s'està potenciant molt els projectes de les Fàbriques de Creació. I més quan acaba d'entrar l'Enric i s'ha apostat per La Escocesa.

4.12. La funció és proporcionar un espai, en aquest cas un espai que oscil·la entre els 30-35 metres quadrats, on els artistes poden desenvolupar les seves

obres d'art amb certs tipus de comoditat, ja sigui amb un lloguer molt baix, wifi, cuina, lavabo, però el plus que tenen les residències artístiques és que crees un espècie de taller associatiu entre els propis artistes i es van creant contactes, pots obrir portes. També té certs desavantatges que potser un artista més introspectiu diria "no, necessito un lloc tancat al 100% i treballar jo sol". Aquí realment estàs en permanent contacte amb artistes.

Té un espai M (Associació d'Idees) on és una sala d'exposicions que tenen preferència els artistes que viuen aquí. La Escocesa té contactes amb altres residències i pots optar a beques, a altres residències. Comparteixes l'espai i crec que té més pros que contres. Et donen una clau a l'entrar i tu pots sortir i entrar quan vulguis. No hi ha horaris i hi ha total llibertat.

Enric Puig Punyet – Director de La Escocesa

8.00 Al 1998 entra el col·lectiu d'artistes i per tant és privat.

Cap a l'any 2000 és quan hi ha el procés de compra-venta: els antics propietaris de la fàbrica ho venen a un banc (primer és a rentat corporatiu i després a un banc), i en el procés de compra-venta es declara patrimoni industrial i hi ha dues naus que passen a ser propietat pública. Com que el banc no els hi lloga al col·lectiu d'artistes les naus, parlen amb l'ajuntament per gestionar les dues naus de titularitat pública.

Cap al 2008 s'afiança la relació i passa a formar part del pla de Fàbriques de Creació i és quan hi ha el procés de convocatòries, comença a haver-hi circulació d'artistes perquè abans només era el col·lectiu d'artistes que tenien els seus tallers, i això no s'ha acabat de resoldre fins aquest any. Han estat 10 anys de transició d'això.

9.24 El 22@ afecta de manera indirecte. Estem bastant protegits en aquest sentit. Com a Escocesa no es que hagi afectat, afecta com a transformació del barri i de quines són les polítiques que s'implanten a un barri determinat.

11.30 Just davant estan rehabilitant un equipament que es diu "cisco" (?) i està molt avançat. Tu pots veure com es tracta un equipament i com es tracta l'altre. La relació és una cosa molt precària. D'altra banda també forma part de la pròpia naturalesa d'una fàbrica de creació, en molts casos tampoc sé si voldríem un cas com el que ha passat amb la Fabra i Coats.

12.17. La Escocesa ha de ser això. La naturalesa del que passa aquí és que està molt vinculada amb el que és l'espai. (Descarta anar a qualsevol altre lloc o comparar-se amb els grans gratacels del 22@)

Tant a nivell cultural, com a nivell polític, és com un bolet que ha estat un fruit de circumstàncies i que ha permès aquest tipus de cosa.

Comparació amb Fabra i Coats: Té una gestió municipal i no des d'un col·lectiu d'artistes. La concepció és municipal. Van refer tota la fàbrica i si entres està tot condicionat, no és com la Escocesa. Però tu allà et trobes un espai immaculat en el que no hi ha espai per la llibertat artística. No pots pintar al terra com aquí. Aquí és una situació una mica rara i complicada. És patrimoni, és de

l'ajuntament, però alhora, com està en aquesta situació una mica deixat de la mà de deu, doncs tenim llibertat per fer ús. És una situació molt d'equilibris.

14.40 En el moment en que la nau de davant forma part del banc, com que s'entrava per la nau del davant (túnels diversos que connecten), es van trobar amb totes les portes tapiades, moving total. Van fer un forat, fan les mil i una per entrar.

18.00 Cultura és un concepte que no està definit. Per cada persona és diferent. Parlant com a residència, i partint de que cada artista no està permanent aquí, cada artista té el seu concepte de cultura o art, i cadascun dels seus tallers té la seva atmosfera i entenc que qualsevol residència artística hi ha una suma de totes les atmosferes, però que cada combinació és diferent. Quan surt un, i n'entra un altre, es crea una altra cosa. Si més no aquí es com que cada artista deixa la seva petjada de cultura, art o identitat, sobretot pel fet de la llibertat que tenen per fer coses, pintar terra, parets...

Hangar – Lucianna della Villa

El conflicte de Can Ricart era un espai privat, de fet aquest carrer es deia Passatge del Marques de Santa Isabel i era propietat del Marquès de Santa Isabel, i aquí hi havia fàbriques que estaven funcionant. Can Ricart tenia la peculiaritat que no era una fàbrica en desús, com moltes fàbriques d'aquí, sinó que era una fàbrica on encara hi havia petites empreses que estaven funcionant.

Quan va arribar la renovació de Diagonal i Fòrum amb el nou concepte del 22@, el marquès va voler vendre Can Ricart per altres usos, o fer edificis. És llavors quan va haver un moviment veïnal molt fort que es deia Salvem Can Ricart i es va fer mooving a les empreses perquè marxessin i van acabar marxant totes les empreses menys Hangar.

Va haver un intent d'incendi a Can Ricart, van ser moments de molta tensió. Hangar va col·laborar amb tot aquest moviment veïnal, les reunions es feien aquí. La solució va ser que als 2006 això es va declarar be d'interès local i ho va comprar l'ajuntament. L'edifici ara es de l'ajuntament, és públic, Hangar té una cessió gratuïta, i com és be d'interès local no es pot enderrocar i totes les accions que es facin s'han de consultar.

No teniu por de que us facin fora? Un cop s'ha declarat patrimoni no es pot enderrocar i qualsevol acció que es faci a l'edifici ha de passar per una sèrie de procediments, és molt més acurat que com si fos casa teva.

Hangar és un dels pocs equipaments que ha estat abans d'aquesta explosió del 22@ i que ha sobreviscut a aquest engoliment per part del 22@.

Com és aquest "engoliment per part del 22@"? Tot el que fem és des d'una vessant més combativa, sempre intentem estar vinculats amb el barri, amb tots els projectes que es fan al barri. Tot i que som un centre obert intentem recolzar aquest sentit de comunitat de barri.

Com tot procés de gentrificació i revalorització porta tot un moviment d'especulació i de fer fora la gent que evidentment no ens agrada. Per això

Hangar ha participat molt en aquest tema de Salvem Can Ricart. Primer perquè per una banda és on estem nosaltres, però per altra creiem fermament que no es pot fer això i que és un equipament que la ciutat necessita. I la missió d'Hangar és una missió pública, això es manté amb diners públics i és un servei públic que es dona, tant pels artistes (que es fa per convocatòries obertes), com per la gent que vulgui venir aquí que necessiti assessories tècniques. És un servei que es reverteix en la societat

Al 1997, quan vam començar, era una zona molt allunyada del centre, ara està tot engolit pel centre.

La gent sap el que feu aquí a nivell cultural? (min. 7.29) És molt complicat explicar el que fem aquí, perquè fem moltes coses. El que tenim majoritàriament són serveis a la producció artística. Neix com a reacció a aquests espais expositius i és una reivindicació dels artistes de dir que està molt bé que tinguem espais on posar-nos però necessitem espais per produir.

A banda d'aquests tallers tenim una sèrie de tècnics especialitzats en la seva àrea que donen suport en el grau que la gent necessiti. Està tot enfocat a la professionalització dels artistes.

Com porteu la comunicació? El servei de comunicació estava externalitzat, ara ja no. Ho porten dos noies i s'intenten donar a conèixer a través de xarxes socials. Considera que és el més eficaç perquè tampoc tenen més diners per fer-ho més ampli. També reben moltes visites d'altres usuaris, universitaris, etc.

Funcionament Hangar com a associació (segon audio) S'intenta que tot sigui molt horitzontal, sobretot el tema de la renovació perquè no s'estanqui tant en la direcció. La comissió hi ha el director, dos persones de l'associació i dues persones externes que poden ser comissaris, creadors de l'art, i aquesta comissió també es renova. Els artistes poden estar aquí fins a dos anys. És tota aquesta idea de que ningú s'apropi de l'espai. Ha d'haver moviment perquè puguin gaudir de l'espai el màxim de persones possible. Van entrant i van sortint. Tenim beques d'intercanvi d'universitat de tot el món, que solen ser de 4 mesos de durada. Llancem una convocatòria oberta, que qualsevol persona es pot presentar. Si guanya, el taller és seu. Hi ha 20 artistes ara, per convocatòria. Tenim un esdeveniment mensual que es diu Pretext, en els quals els artistes residents expliquen i fan presentacions on expliquen en que estan treballant. És una presentació de l'artista no de l'obra acabada. Més del procés, de les idees... És una aproximació molt diferent a l'aproximació de qualsevol artista que veus l'obra acabada a un museu. Comparteixen tot el que han estat treballat en aquest espai.

Futur d'Hangar (min. 3.40) Ara hi ha un nou director que té una proposta bastant continuista, que suposo que sabrà deixar la seva empremta.

El tema del finançament és molt important, evidentment. El nou director ha arribat al gener, estem a febrer. Sabrem més endavant com anirà tot.

Revaloritzeu aquest espai? (min. 5) Ens agrada pensar i jo crec que ho fem que això és un equipament que no està desmarcat del barri. Els deixen espais per

fer reunions, etc. El nostre objectiu és no estar desvinculats del barri, perquè el barri també va ajudar molt quan Can Ricart perillava.

Districte de l'art? (min. 6.30) Jo crec que primer surten els espais i després es tracta d'englobar sota unes idees més generals. Hi ha un pla d'usos de la ciutat (web ajuntament) veuràs que el seu objectiu és descentralitzar tot el tema del turisme cap a Poblenou. Per exemple, la renovació de l'avinguda paral·lel no va ser pels veïns, va ser per descongestionar la gent que baixa dels creuers... Hi ha tota una intenció darrere d'això. Primer surten de la gent i després hi ha un intent d'agrupació per nominar amb uns denominadors comuns del que està passant. La idea de Fàbriques de Creació... Hi ha tota intenció al darrere d'urbanisme, nomenclatura i d'immersió.

La clau de l'èxit d'Hangar és que es un espai que està a "tota màquina". Tot el que hi ha té la seva raó de ser. Tot l'espai s'aprofita moltíssim per a que sigui rentable. Fins el més ínfim detall està "controlat" i té la seva raó de ser.

Un cop a l'any són portes obertes, cada cop ve més gent. Hi ha més feedback de la gent que s'interessa quan es fa una cosa o l'altra.

Hangar té tarifes variables. No és el mateix que vingui un artista, a un estudiant, o una productora que farà un mega vídeo. Tot i que això, aquest preu més car sempre serà més barat que altres espais.

La procedència dels artistes no només són del barri, hi ha de tot. També internacionals. Està tot bastant equiparat, també en homes i dones. Paguen un petit lloguer de 130 euros al mes per lloguer i per tots els serveis de producció que tenim. No és només "et dono l'espai i et busques la vida", hi ha un suport darrere.

Ara el carrer es diu Emilia Coranty, que va ser una pintora catalana, i ara és un carrer públic. Aquest és una mica el canvi, de passatge privat, a passatge públic. És un espai públic perquè és de l'ajuntament (patrimoni interès local) per tant reben finançament del consistori, però realment reben també, estan subvencionats, pel Centre d'Arts Visuals que és una fundació privada.

Jupiterfab

Cuando vino a Barcelona por primera vez (2005) vivía en el Eixample. No le gustaba y la segunda vez que regresó (2012) se fue a Poblenou. A mediados de 2005, Poblenou empezaba a vivir un proceso de transformación i gentrificación fuerte. Los precios estaban subiendo mucho. Cuando volvió en 2012 vio como todo se había parado debido a la crisis. Vi que era un proceso de transformación que se paraba. Algo que le fascino, por su trabajo, y su labor "con los humanos".

Empezó a crear el proyecto, con tres personas, - él, fotógrafo, i video – i la idea era entrevistar personas intentando enfocar las personas que tenían un amor por el barrio, tanto personas mayores como jóvenes que se han mudado allí porque sentían una energía o algo por Poblenou.

Poco a poco involucro a más personas i entendió que el proyecto necesitaba hacerse más grande. Terminaron trabajando unas 50 personas en el proyecto.

Al hacerse mas grande el proyecto, hizo entrevistas, murales, y el documental (se hizo el último año).

(2.30) Se fue haciendo con mil problemas y mil cosas porque pinté como 16 personas, 16 caras. Tenía permiso, pero fue un proceso donde el ayuntamiento me apoyaba pero no directamente... Tenía que trabajar con organizaciones (muse libre) que manejan las licencias de las paredes...

(3.20) Hay muchos murales y paredes abandonadas y que “se puede” pintar en ellas pero el ayuntamiento en 2004 dijo NO al grafiti, murales... Cuando yo entre con este proyecto ellos estaban abriéndose un poco más con esta idea de los murales.

El proyecto se hizo sin dinero casi, hicimos una exhibición en Can Felipa que sí que nos dieron dinero para la colección.

Termine quemado. Me hubiera gustado entrevistar más personas , de hecho había un listado de personas que querían entrevistarse. El proyecto se autoalimentó en cierta forma pero el problema es que no hubo apoyo económico por parte del ayuntamiento i yo no era muy bueno en buscar apoyo. Trabaje en este proyecto 3 o 4 años, ya se dio. Quería hacer otras cosas, terminé quemado.

(7.30) Que impacto tuvo en el barrio? Era un tema potente e interesante. No era todo blanco y negro. Había gente muy afectada, gente que había sido desalojadas... Pero las personas comunes, la mayoría no se veían tan afectados. Trabaje en otros proyectos donde la gentrificación es mucho más fuerte. En Poblenou hubo gentrificación (más bien dicho expropiación positiva) en Vila Olímpica i en el Fórum, en el centro del Poblenou no hay una gentrificación fuerte.

Hay situaciones de una persona que entrevistamos que sus padres habían construido su propia casa por su terreno, lo expropiaron, le dieron un dinero bajo y le ofrecían comprar un piso, no donde querían ellos.

(11.00) En 2012, cuando regresamos de nuevo al barrio, todo estaba paralizado por la crisis económica, pero de un día para otro vimos como de repente se volvió a construir. Se vio muchísimo el cambio.

Hay historias un poco impactante pero si comparamos la gentrificación como con norte américa, no fue tan fuerte. Me cansé un poco de dinámicas muy burguesas. Era una lucha. No le veo como si estuvieran expropiando al gente ni hay tanto conflicto.

La AVV trabajan bastante bien pero la verdad es que a mí me parecía que todo se tenía en la mano. La AVV iban en contra del AYU pero para tener el local recibían el dinero del AYU, todas las situaciones... Hicimos mesa redonda donde lo critique. “Ustedes pueden ir en contra hasta cierto punto, porque están yendo en otra de algo que les está dando de comer”.

Ellos lo que querían es sentarse i poder ser partícipes del proyecto pero hay cosas que tampoco se hicieron del todo mal (por parte del ayuntamiento). Una transformación... la ciudad evoluciona porque alguien que no era de Poblenou

eligió que bcn se tenía que hacer una ciudad turística. Eso pasa en todo Barcelona. El turismo se está apoderando de todo pero es que es inevitable porque el ayuntamiento así porque lo ha decidido. Después no te quejes si la gente alquila pisos a turistas para sobrevivir.

Muchas veces se habla de la consecuencia pero no se mira bien la raíz. Lo que esta pasando ahora a Poblenou es que se le están mezclando mucho las cosas por el turismo. Saben que les conviene porque se puede construir. Si está cambiando el barrio. Al principio solo era hoteles, la gente dormía ahí i se iba. Ahora empieza a haber restaurante i tiendas para turistas.

La gente no lo ve tan negro porque por una lado está aportando cosas buenas al barrio i tampoco está afectando tanto como puede ser en el centro. Poblenou tiene un turismo mucho más tranquilo. Los turistas van al centro, no en Poblenou. Por eso la gente aún no se ve del todo afectada, porque pueden hacer su vida.

(17.20) Han priorizado la cultura? La primera vez que viví en bcn i fui a la escocesa, la tenían que cerrar. Cuando intente entrar había un guardia en la puerta i tenías que pedirle permiso al guardia para entrar. El ayuntamiento hizo sus juegos para cerrarla. Con la transformación, i post crisis, le convino cambiar de intensidad i mantener los artistas i todo

(min. 18) No todo es malo, porque de hecho invierten en ciertas cosas (ejemplo, fábricas de creación) pero les falta la visión de que Poblenou es un barrio artístico con muchos murales. Le falta ver este potencial del barrio, no ven el potencial del arte contemporáneo. Todavía están mucho más como puestos en Gaudí... Se darán cuenta que hay una manera de atraer a gente con este tipo de barrio.

(min. 21) no tienen esta visión porque no ven un valor económico en eso. Llegará el momento, se darán cuenta. Hay muchas fábricas, que son loft, que desde fuera no te dicen nada i no sabes nada de lo que pasa dentro i si están pasando muchas cosas. Si hay cosas interesantes, i artista más privadas. Depende de muchos factores, pero si esta economía sigue, este tipo de gentrificación que eligieron no es algo relacionado con el arte, i el valor de las casas i edificios han vuelto a subir, con lo cual no son las condiciones ideales para que se desarrolle cierto tipo de arte más natural, de gente artistas, que no tienen dinero i que se van a pintar. Ya tienes que pagar i mucho para estar allí.

Hay veces que se usa el arte para la gentrificación. (min 23) (Puede ser interesante)

Ha habido una vuelta al arte porque hubo otra vuelta. El 22@ fracaso, no sabían que hacer i entonces sí que hubo una vuelta. Pero creo que si sigue la economía, ja será un barrio artístico cultural pero de artistas ricos. Cosas que ja esta relacionadas con el arte i la economía, no con el arte puro.

(min 25) Soy un poco escéptico en muchas cosas, por lo que he visto i por la dinámica del ayuntamiento. Te empuja si le conviene, i si no lo conviene no te empuja. El AYU no me apoyo, i en cierta manera puedo entenderlo, pero

esperaba que otras asociaciones empujaran más, ya que han visto el resultado que tuvo el proyecto.

Pare de pintar murales porque un día me di cuenta de que había acabado. Por todos lados. Tenía en contra a la AVV, los que gestionaba las paredes... Me peleé con todos, porque me prometían una cosa i me dieron otra. Muchos desengaños por parte del ayuntamiento. I peleas con el ayuntamiento. Entendió como iba la dinámica

(min. 29). La mayoría de las paredes son de titularidad pública, del ayuntamiento, pero el ayuntamiento da la licencia de pintar a una organización que tiene la licencia anual. Es una manera de entrenar artistas. En lugar de fomentar el respeto, que es la base del street art, que es lo que pinto uno no pinto arriba, hacen el contrario porque no hay muchas paredes, i "quieren aprovechar".

Se quemó muchísimo de todo el proyecto. Terminó siendo demasiado participativo i la gente decía que él había robado. Malentendidos... Gente malpensada. Me cansé de todo. Creo que lo hicimos bien.

DOCUMENTAL. Me quemé mucho. Tuve una idea. Fue muy participativa, la gente se apropió del documental. Fue una dinámica rara pq había celo porque la gente me entrevistaba a mí, no a ellos. Es muy difícil hacer un proyecto sin dinero. Hubo una gente que se empezó a quejar, se pensaban que me estaba aprovechando...

Lo terminamos pero la idea de cómo fue editado no es como yo quería. Eligieron quitarme del medio prácticamente. Solo se habló del barrio. Yo tenía idea de hablar del barrio pero también del proyecto...

(min. 39) Mi objetivo era dar a conocer el proyecto dentro y fuera. A parte del lado artístico del proyecto, si realmente quieres dar poder adquisitivo de la mano de la gente tiene que tener una amplitud. Si se habla en LV, muy bien pero que cambia? Nada. Si se habla en una casa okupa de otro barrio de bcn... vale, bien. Pero que cambia? Esto va a dar poder a la gente? No. Pero si el docu va a otros países i se da conocer... entonces sí que la gente gana un poder adquisitivo. "Ah mira, pasa eso en Barcelona".

Después de muchos errores entendí que si no hay visibilidad este proyecto se quedara bonito, le habrá gustado a la gente pero no ira más allá de eso. Si realmente se habla del proyecto, ya a nivel de ciudad, si sale del barrio, entonces sí que darás un poder adquisitivo a la gente. Al ayuntamiento que se quejen 3 vecinos les da igual, pero si empiezan a hablar mal de ellos... entonces no les dará igual. Alguna gente del grupo no quería que esto saliera. Se creían que quería darme yo a conocerme internacionalmente.

(min. 46) muchos ayuntamientos no hacen lo que hago yo porque no quieren crear reflexión. Hice clases via Skype de idiomas. Es lo que me dio para poder hacer el proyecto de Poblenou. Lleva en el arte des del 2004. Vive en México. Fue por un proyecto i se quedó. Aunque realmente está siempre viajando. Tiene parte de reconocimiento de la gente de la calle.

Marc Andreu

El repensem va lligat amb la nova aposta que ha fet l'ajuntament de tornar a posar un cap públic i una reorientació estratègica a un projecte que portava gairebé 20 anys i que necessitava que es tornes a reorientar. Aquí esta en aquests moments. Des del punt de vista de l'Ajuntament, el 22@ neix a finals dels 90 d'una necessitat de replantejar que fer amb la zona industrial (22a), al llarg de dècades havia anat perdent força la zona. Hi havia cert pressing de la propietat de bona part d'aquests terrenys i del món immobiliari, en plena bombolla immobiliària dels anys 90.

La idea era fer habitatge, que es pogués construir. Era el que demanava el mercat i la comunitat privada. L'ajuntament en aquell moments va dir: compte, que és especulació. I llavors es planteja la idea de mantenir la zona industrial, requalifiquem de manera que no es puguin fer pisos però que sigui indústria de nova creació i l'activitat econòmica, tecnològica...

Implica una modificació del PGM, i per incentivar els propietaris privats, i un augment de la edificabilitat. Poder construir més amb activitat industrial a canvi de cedir a l'ajuntament solars per fer zones verdes, equipaments, i habitatge. També es fa perquè el moviment veïnal pressiona, diu que un d'acord sempre que es respecti el teixit veïnal i que l'habitatge sigui de titularitat pública. Mantinent la zona industrial, que sigui un altre tipus d'indústria, tecnologia... que a la vegada creï barri. Per exemple, per poder alçar una planta més al teu edifici, has de cedir una part per poder fer habitatge.

Es planteja perquè pugui estar acabat en 20 anys, però amb una crisi pel mig, s'ha desenvolupat un 50% i també es veu que l'activitat @, mes la qüestió de serveix i hotelers s'ha desenvolupat de manera bastant accelerada en alguns casos i en canvi la proporció habitatge públic ha anat molt lent.

"S'ha construït abans les oficines i els hotels abans que els habitatges públics. Això ha generat alguns desequilibris. I també ha vist que la proporció habitatge era massa petita i en alguna zona hi ha buits urbans. O hi ha molta oficina i poc habitatge. No esta ben calibrat la proporció entre oficina i habitatge" (7.40)

Hi hagut una mixtura d'usos? (8.00) Sí que hi ha hagut però amb una barreja que segurament no és la que fa ciutat. Hi hagut mes ingredients d'una banda que de l'altra i això fa que no s'acabi de lligar bé.

I ara amb aquest repensem que? Cap on es va? (14') A partir del repensem i els resultats que obtinguem de la diagnosi final la idea es fer un pla estratègic per veure cap on tirar tot això. Està pendent de que aquest mateix procés participatiu pogués culminar amb una consulta en el marc de la multiconsulta que vol fer l'ajuntament aquesta primavera. Preguntar a tot el districte de sant marti si estarien d'acord en modificar el PGM del 22@ per construir mes habitatge públic, per a que hi hagi mes mixtura, mes vida. Ja s'ha entregat la proposta a l'ajuntament central.

On queda la cultura dins del 22@? (15.50) En aquesta activitat industrial @, inclou també l'activitat cultural creativa. S'està plantejant que en origen, pel moment en que es va crear i el moment econòmic que hi havia, es va impulsar

molt l'economia tecnològica, però s'ha desenvolupat poc bona part de l'economia social, cultural i creatiu.

En el microcosmos del Poblenou, hi ha el tema dels makers, hi ha activat cultural de dissenyadors, potenciar això es una de les estratègies de creixement de futur. Si això aprofitem que en l'àrea tenim varies fabriques de creació. Hi ha tot un potencial a part de petites iniciatives

Una de les línies de creixement i de futur del 22@ es mantenir l'aposta de l'economia de les noves tecnologies, però el món de la creació i el món cultural es una aposta a créixer, estirant d'un fil que ja existeix, perquè en aquesta zona hi ha editorials com RBA, empreses del món de la comunicació, com pot ser mediapro, lavinia...

Que passarà amb l'Escocesa? (18.47) Aquest estiu es va comprar el 93% de l'Escocesa, s'està pendent de comprar la resta. Allà hi havia previst un complex de loft de luxe, llavors l'ajuntament ho va comprar amb l'objectiu d'ampliar la zona d'equipaments que ja tenia, orientats a la cultura i al disseny i a la vegada poder fer habitatge convencional, o per artistes, o d'inclusió social. S'ha d'acabar de definir.

Es mantindrà la voluntat dels artistes de seguir ocupant aquests tallers creatius? Els artistes es mantenen allà. Ara tenim tot el complex comprat, per tant això permetrà reubicar-los en alguna altra part del complex... S'ha d'acabar de definir. Però la idea es que la escocesa sigui un punt d'atracció cultural i de referència amb aquesta zona del 22@ nord que està menys desenvolupada.

I amb Can Ricart com està la situació? (21.37) És una situació complexa. En el seu moment es va optar en desmuntar una activitat econòmica que funcionava, encara que hi havia tallers que funcionaven i que es van considerar obsolets amb l'objectiu de tirar-los fora i posar els .com. es va arrasar amb tot i aquí va haver-hi un error estratègic important. Partint d'aquesta realitat, hi ha una part important de propietat privada que l'acaben venent. La part protegida, patrimonial, be d'interès nacional a nivell català, es majoritàriament pública i per un conveni signat amb el mandat anterior està cedida en bona mesura a la UB per un període de 50 anys. En aquest moment, la UB no tenen pressupost ni projecte concret d'execució. Si en un termini d'un parell d'anys la uni no ha iniciat res, ajuntament podrà revertir la titularitat de l'espai. Per ara estem lligats de mans i peus. Això la majoria de la part. Hi ha una part municipal, s'ha obert el casal de joves, s'ha cedit un espai a Eix Pere IV. Hi ha diferents projectes de rehabilitació de les naus que són municipals i l'organització de l'espai viari. Si això s'activa la part privada, provocarà un efecte domino i la UB haurà de moure's.

Antoni Oliva

L'Ajuntament, a través de la societat municipal 22@ Barcelona, gestiona el projecte. És llavors quan comencen a venir les primeres empreses, i al 2004 l'associació els hi comenta d'ajuntar-se per tal de que hi hagi un sol interlocutor i es pugui fer pinya, anar treballant el sentiment de pertinença. Amb aquesta idea neix la fundació amb sis empreses fundadores, anant sempre molt de la mà de la societat municipal que és qui tenia els recursos. Així fins al 2012, quan

la SM es liquida i l'associació es queda una mica orfe. La Junta Directiva, llavors, decideix seguir endavant amb l'associació, que ara es lidera per si sola. Des del 2017 l'ajuntament torna a estar molt actiu en el districte, no existeix la SM però sí que hi ha la Comissió, Bit Habitat... Tornem a anar molt de la mà de l'Ajuntament. ¡Amb el nou govern ha anat molt millor tot. Ha tornat a haver-hi un caràcter de liderar, repensar... La pitjor etapa va ser la del Trias, perquè per ells no va ser un projecte prioritari

El nostre objectiu és dinamitzar el districte, que segueixin aterrant empreses, que segueixi la transformació urbanística, que segueixin arribant inversions per fer edificis i empreses per omplir-los. I que en paral·lel se segueixin fent habitatges, que hi hagi gent que hi visqui i hi treballi i que entre aquesta gent hi hagi prou relacions que justifiqui que vulguin venir aquí en comptes de qualsevol altre lloc. Crear un ecosistema que faci que les empreses trobin atractiu aquest districte.

Això era un districte industrial i el que es vol es que no deixi de productiu el barri. La transformació digital es de tothom i l'únic que es pretén es atraure a un sector productiu que s'estava escapant de la ciutat, a polígons. El nostre objectiu era seguir atraient a la gent a la ciutat.

Hi ha de tot. per tenir en un edifici a 2000 persones necessites infraestructures, un software que permeti que tal... però després a persona que esta darrere del telèfon no té perquè ser una experta en tecnologia, és una super experta en atendre a comercials. També hi ha despatxos d'arquitectura, de catering, imprentes, call centers, empreses creatives, de publi, ingenieries... esta adreçat a qui vulgui posar-se aquí i tingui capacitat per fer-ho.

Al principi el empresaris veien preu. Abans de la crisi el preu per metre quadrat era bastant competitiu. Després de la crisis, quests últims dos anys, els preus ja no son lo competitiu que eren, cada vegada mes la gent esta buscant aquest ecosistema: empreses semblants a la meva. cada vegada mes es aquest l'argument.

Els artistes venen aquí (a les fabriques) perquè tenen espais amplis, preus barats, total llibertat... Però ells saben que això té una data de caducitat. Son conscients però tampoc es una cosa que ells ho pensin. Van al dia, mentre ells pugin anar treballant ho faran i el dia que hagin d'agar els bartols se n'aniran. Però això és la pròpia dinàmica de la ciutat i és molt difícil d'aturar. S'hauria de fer alguna cosa per intentar donar cabuda a molta de la gent que estava treballant aquí amb art. No es pot pensar en mantenir-ho tot perquè és anar en contra de la dinàmica de la ciutat però facilitar que quants mes millor es puguin quedar aquí? Clar que sí. Però això costa diners.

La incorporació d'oficines va molt bé, viento en popa, és molt difícil d'aturar. Aniran per la zona d'on esta amazon i és una zona molt bona. Tens el metro bogatell o llacuna. Per anar a la ronda també... Al costat de glories. Aquí hi ha gran empresa, mitjana empresa. Està més connectat. Generalment les empreses que s'implementen al 22@ son empreses mitjanes i grans.

Segueixen havent-hi moltes locals però hi ha moltíssimes internacionals que volen aterrar aquí. És sud d'Europa... ven molt. Per una empresa americana,

Sevilla és l'extraradi de Barcelona. És un lloc molt bo.

El que queda per fer és més la zona nord. Queda molt per fer, hi ha zona que es pràcticament tot indústria. Per on esta l'Escocesa, Can Ricart, Oliva Artes, Ca l'Alier... Depèn de com es plantegi el projecte pot girar cap a una cosa, cap a un altre, cap a una mixtura (en tema habitatge. 32')... Tot el sol que hi ha aquí és privat, si el 22@ segueix amb la mateixa normativa que fins ara s'anirà transformant però no tindrà més història. Si tenen endavant els plans que tenen a la fundació bit pot haver-hi alguna cosa interessant.

Estem a un any i poc de les eleccions i això fa molt. Hem estat un temps parats... tot ajuda a que el panorama no estigui clar. Però tot i així, està clar que això tira, encara que ningú faci res, això s'organitzarà més aviat que tard.

El mercat tira. Si s'estan gaire temps pensant en com serà, ja estarà fet. L'àrea del 22@ cada vegada ven més. Hem de ser prou àgils i fer-ho bé perquè sinó el mercat s'ho menjarà tot.

Les empreses que han marxat és perquè quan això ha començat a pujar de preu no han trobat el que els hi justifiqués estar aquí per l'increment de preu que tenien. Vol dir que no li estaven traient el suc al 22@. Hi ha moltes empreses que també han marxat per aquest ecosistema, no els hi agrada o no ho han entès. Han marxat una mica per totes les raons. Estem a 100.000 treballadors, han de créixer 50.000 més quan s'ompli les altres zones. Acabarà en 15 anys màxim. És tot molt imprevisible.

Als veïns no els hi han dit que això anava a canviar i tothom té por a allò desconegut i ens toca la moral que ens ho canviïn de la nit al dia. La relació és perfecte, cap problema. Hi va haver un moviment en contra del 22@... sempre hi haurà irreductibles i gent que no li agrada però és una cosa tan consolidada que ja no és qüestió de qüestionar-ho, en canvi sí és qüestió de repensar-s'ho. La relació és bona, més que bona. És constructiva. Fem coses plegats. Amb uns mes que amb els altres segons la naturalesa però això és normal. Es com els companys de classe, amb alguns et fas més i amb altres menys.

No es va fer un esforç de comunicació i això es va pagar. Això amb un procés que sigui de pseudoparticipació i després comunicant bé, s'hagués apaivagat molt. Si fas un procés de participació com deu mana i incorpores allò que es pot incorporar dels veïns al projecte llavors no ho hauria aturat ningú i això ho hem perdut.

Enric Carpio

Tres actors culturals a Poblenou

1. L'epicentre, el motor de la cultura a Poblenou són les associacions, les entitats. Els qui gestionen molts espais, centres cívics. Acaben sent els programadors.
2. D'altra banda, està la gestió pública. Els ajuntaments a través del ICUB i districte. Donen suport a tota la cultura que hi ha i tema d'equipaments. Aquí dins estan les Fàbriques de Creació, que és un programa del ICUB

(2007): agafa les antigues fàbriques que hi ha en desús i les converteix en espais de creació o en espais de residència, de tallers... Perquè a Barcelona sempre hi ha hagut la gran reivindicació dels artistes perquè no tenien espais ni a bon preu.

Cada Fàbrica de creació s'especialitza en diferents àmbits:

- Escocesa. Arts plàstiques
- Hangar. Audiovisual i plàstic. Híbridatge
- Central del Circ. Fòrum, tocant a Sant Adrià del Besòs
- Sala Beckett. Teatre

En total hi ha 11 a Barcelona. La principal és la de Fabra i Coats que és de titularitat pública. Totes són de titularitat pública però de gestió externa, privada. Que no significa que siguin empreses, sinó associacions. Per exemple, La Escocesa es de titularitat pública però estan gestionats per la Associació d'Idees, amb la que gestionen els propis equipaments.

3. Indústries culturals i creatives (min. 5) Allunyat de la cultura tradicional, que aprofita les noves tecnologies per fer esdeveniments. Neixen a partir del 22@. Atreu RBA, MEDIAPRO, fa que hi hagi altres tipus de productores, com l'empresa del Sonar, moltes seus de productores de cinema. És un sector hermètic, no hi ha hipermeabilitat amb el tema cultural. Això és per l'hermetisme del 22@, s'està centrant massa en temes de treball i professionalització. El que hi hagut és intercanvi de pràctiques. Per exemple, el 22@ ha ofert ordinadors a algunes empreses. Exemple del Museu de Disseny, la VAO. Aquí també entra el tema de Poblenou Urban District. És una associació que no només aglutina interessos culturals sinó també culturals. Aglutina hotels, espais gastronòmics... Té una doble vessant. És un actor una mica trampa. Abans d'ells esta Poblenou Crea, que són els que fan els tallers oberts de Poblenou.

SECTORS CULTURALS. vSector públic, el que va a ser cultura de proximitat: equipaments o entitats que volen aproximar la cultura al barri en general. Entitats, centre cívics... Tenen molta xarxa.

MÚSICA. No està ben desenvolupat, no hi ha molts espais dedicats a la música. Hi ha espais polivalents, que et donen l'espai i tu pots allà fer música, però especialment sobre això no hi ha

ARTS ESCÈNIQUES. Molta tradició. Companyies de teatre com el Casino de l'Aliança... Era el típic de l'època. I ara la Sala Beckett que s'hi dedica més a això.

ARTS VISUALS. (min. 14.30 – 15). Sector en auge per una raó: espai físic. Necessites crear en un espai en brut, són ideals les fàbriques perquè són espaiosos i són barats. Exemple de La Escocesa i Hangar. A partir d'aquí, els de Poblenou Urban District comencen a crear el seu circuit. És una mica elitista.

PATRIMONI. El districte de Sant Martí està ple d'elements patrimonials.

CULTURA POPULAR. Pilar fonamental i essència del barri.

Perquè hi ha aquest auge de la cultura i art a Poblenou? (min. 18)

- Espai físic del barri de Poblenou

Són carrers molt amples, amb edificis baixos, a l'estiu hi ha molt sol, poc transitables. Són llocs que permeten fer moltes activitats. I tot el que hi ha són edificis industrials.

- Valor simbòlic

La reputació que té el barri. Està "superant" Gràcia i Sants. El Poblenou està agafant una escena similar a Gràcia i Sants. Està creant un entramat amb les Fàbriques de Creació. Pots fer coses al carrer. S'està donant el valor simbòlic de barri alternatiu... Es creen dinàmiques que són perilloses també pel tema de la gentrificació.

Estem en un moment en que qualsevol millora i reforma de l'espai a Barcelona s'entén com que estàs gentrificant perquè la millora porta a l'especulació. Abans no passava. Estan millorant el carrer Pere IV i hi ha recel perquè si vius allà de llogater, tot puja perquè estàs millorant l'entorn i llavors estàs expulsant els veïns de tota la vida... Això és un problema

- La cultura a partir de finals dels 90 i principis dels 2000 és vista d'una forma de màrqueting per les ciutats. Per exemple, a nivell espanyol el paradigma es Bilbao, que a partir del Guggenheim se la coneix per la cultura, pel branding i el marketing. S'haurien d'entendre per una manera de complementar-se i s'ha trobar un equilibri entre l'art per l'art o vist com a l'art per economia. [contraposició entre l'amor a l'art i l'art per guanys econòmics]

Existeix el districte de l'art? (min. 23) Hi ha alguna cosa de fictici i artificial, hi ha una transformació obligada (empreses 22@), però també tens artistes allà, tens tallers que sempre han estat.

Quin camí té això? El 22@ en tema cultural s'explotarà molt. Exemple Llum BCN. Ha tingut un èxit brutal, perquè són carrers amplis, etc.

(min. 24) Hi ha el caldo de cultiu per que es vagin generant coses, ara bé, a quin cost? Perdre la identitat de barri fabril, obrer. Això segurament es perdí, per no dir que s'està perdent. Hi ha moltíssima història, és molt trist que s'estigui perdent i que no s'estigui fent res. Amb el patrimoni i la història vincles molt als veïns i és una manera també de donar-los nous usos.

Segons el seu punt de vista, no marxaran els tallers creatius de La Escocesa. Buscaran un equilibri i que en el mateix recinte convisin els diferents equipaments per tal de que hi hagi una millor interacció. No desapareixeran perquè és la gran demanda dels artistes, tenir aquests espais (reivindicació).

El 22@ entén la cultura de manera empresarial. L'està començant a entendre de manera que la comencen a adaptar. Ells tenen la visió d'indústria cultural i creativa, "economia, economia, economia". "Tinc els meus dubtes que la

cultura sigui una pota del 22@. Veig més alguna cosa del propi barri, del propi districte i per part d'agents com el Poblenou Urban District". Adaptar-la a partir del Repensem 22@. "És el de sempre, improvisació..."

(Min.32) Hi ha desconeixença del que hi ha a Poblenou, els tallers creatius sobretot. També és una zona que no et convida a passar. No transpira. Faran un passeig, una rambla verda perquè sigui més bonic i et convidi a passar.

(Min. 34) Hi ha dos entitats (i l'ajuntament també) que "alliberen murs" i els grafiteros poden pintar i és legal.

Salvador Clarós

(Context) El Poblenou és un barri pràcticament oblidat i ignorat per la ciutat fins el 1992, que amb els JJOO comença a haver-hi una transformació. El gran Poblenou és d'alguna forma des del carrer marina, la meridiana, la gran via, la rambla prim. Tot i que fa uns anys l'Ajuntament va subdividir 5 barriades.

Pels veïns el gran barri sempre ha estat aquest barri industrial i no té tants anys d'història, neix a mitjans del segle XIX. Neix perquè la ciutat, llavors emmurallada, hi havia molta indústria dintre, i no hi cabia, havia de sortir fora. Comença una industrialització potent. Eren terrenys barats, que estaven pròxims al mar i a la ciutat. Es van instal·lar moltíssimes indústries fins al punt de que es va convertir en la màxima concentració d'indústries del sud d'Europa. Cap als 70 es produeix la industrialització pel polígon de la Zona Franca. Coincideix també amb una crisi econòmica i comença un declivi del barri que no s'atura i suposa pèrdua d'activitat econòmica, de degradació urbanística i de població.

Amb la reconstrucció del Fòrum i de Diagonal Mar torna a començar una gran transformació. Obertura de la Diagonal... I finalment el 2000 el 22@, que és tota la resta de sol que no es el casc antic. És una reformulació del sol industrial. Empreses TIC...

A partir del 92 cap aquí no ha parat d'haver una transformació que no ha parat de créixer progressivament. La transformació urbanística ha comportat impactes de tota mena: urbans, culturals, econòmics... Hem hagut de lidiar amb una complexitat molt gran de veure des de la nostra perspectiva, de fer d'aquesta gran transformació que era necessària perquè estava en declivi, que recuperes el dinamisme, l'activitat econòmica, l'habitatge, equipaments, zones verdes...

Llavors, el 22@ sí que ha aportat coses bones... Ha anat agafant una magnitud que ha fet que aquell barri que era ignorat abans dels 90 ara és un barri significatiu, que pinta a la ciutat, i sobretot és un barri interessant on molta gent s'hi fixa. És un barri on passen moltes coses. Com està en transformació... és la gràcia. Quan un lloc està estabilitzat passen coses, aquí passa tot.

La virtut que té això és que en un mateix territori coincideix lo nou i lo antic, lo bonic i lo lleig, lo modern i lo vell, coincideix tot. Hi ha una indústria antiga, tallers artistes, fablabs, empreses tecnològiques, universitats, hi ha una explosió de coses que fa que sigui un teixit molt interessant. I ahora es un

laboratori urbà. És el lloc on la ciutat del segle XIX està creixent i alhora també fa que sigui un lloc de conflictes permanents. Des de l'associació de veïns tenim molts fronts oberts. Hi ha una barreja que fa que sigui una ciutat interessant. Tot això viu en un situació de calma tensa. Tot això conviu i tothom té el seu espai.

A mi el que m'agradaria és que el barri sempre estigui en aquesta fase de transformació perquè és el que fas que un lloc sigui viu. Quan les coses s'estabilitzen tendeixen a morir. Estic encantat perquè al final la ciutat és el lloc de la societat per excel·lència. I el conflicte es consubstancial a la societat. No podem aspirar a viure en un lloc ideal on no hi hagi conflictes.

Quan marxen les fàbriques, es queden els edificis que es converteixen en magatzems, es van abandonant molts recintes industrials... Els artistes van allà perquè ells sempre busquen espais grans, dinàmics, interessants, i econòmics. Llocs abandonats, semi degradats perquè és l'únic que poden permetre's, no poden permetre's llogar un espai de 500 euros a l'eixample. Van aparèixer multitud de centres d'artistes que després amb el 22@ han anat marxant a mesura que s'anaven transformant els llocs.

Jo crec que hi ha una vida cultural important al Poblenou el que passa és que depèn del concepte que tingui cadascú per cultura. És diferent el que tinguin els de l'Escocesa, que els que tenen els de Palo Alto, per exemple. Hi ha molt vida cultural però el que no hi ha és una uniformització. La planificació no ha arribat a estructurar culturalment el barri.

És el que avui dia en diuen gentrificació. Quan tu planifiques i canvies d'alguna forma els usos del sol, el sol augmenta de valor i al augmentar de valor, aquelles activitats que no generen un valor afegit quedes exposat a marxar. Passa a molts llocs, però aquí és claríssim.

La nostra lluita és intentar buscar els equilibris necessaris per mantenir els elements identitaris per mantenir allò que identifica a la gent que ens fa barri i el col·lectiu, com pot ser el paisatge industrial. Al principi no hi havia ningun pla de patrimoni industrial, per sort a partir de l'any 1996 i després d'una lluita molt potent, vam aconseguir que es fes un catàleg de patrimoni industrial que preserva 114 elements que la transformació urbana hagués eliminat i hagués suposat una desertització cultural.

Entenem que el barri s'havia de transformar perquè sense transformar-lo està pitjor. Volem que es transformi però volem gestionar-la i que es respecti el paisatge industrial, la cultura que està arrelada a través de les entitats històriques. Volem mantenir això i potenciar-ho. Ens hem trobat que aquesta cultura urbana que teníem, es va enriquint amb noves cultures, com són els makers, que son una gent que estan dibuixant tota una altra cultura. És una nova capa cultural que se sobreposa. És la gran virtut d'aquest barri que hem aconseguit que Poblenou tingui un conjunt de capes sobreposades.

Ens ho hem lluitat perquè aquí mai ningú no regala res. Tot el que s'aconsegueix és a base de conquerir-ho. Ara l'ajuntament fa processos participatius però fa 20 anys no es feien processos participatius ni per decidir com es transformava tot això. Hi hagut tot uns processos de confrontació, de

tensions, de lluita d'interessos que ha anat conquerint espais. El mon veïnal hem lluitat molt per això, des del patrimoni industrial, des del pla d'equipaments...

El 22@ planificava moltes coses, feia reserva de sol per equipaments, però no hi havia un programa que digues quantes escoles necessitaven, a quins llocs, on s'havien d'aconseguir, quan s'havien de construir, quantes serien necessàries... Ja que no ho feia l'ajuntament, ho vam haver de fer nosaltres. Tot això ha anat evolucionant sobre la marxa i a través de la pressió ciutadana.

Això no seria com és. Can Ricart hagués anat a terra, La Escocesa també... No existiria. Si o hi hagués hagut el pla del 96 de patrimoni industrial, tot això avui ja no hi seria. Clar que hi hagut una influència i una aportació molt important. El que està protegit està protegit, segons el paper, per tant es manté. Però cal una inversió, si no s'inverteix can Ricart esta com esta, en ruïnes. Per tant, salvat no està. Ja portem anys batallant.

És anar gestionant sobre el terreny, anar posant en contacte, anar fent les gestions pq això vagi evolucionant. Si tu no fas res, el regidor del districte què sap del que hi ha al barri? És des del territori quan pots anar lligant caps. La majoria de les coses que han passat aquí han estat a través de l'acció veïnal.

El Repensem 22@ és un procés participatiu que era absolutament necessari. El 22@ neix amb una idea molt bona, de reconstruir la ciutat mantenint el caràcter productiu. Però comença i porta les seves maldats, expulsió de petites empreses, gentrificació... Al cap de 10 anys comencem a veure que hi ha mecanismes que no funcionen, i ja veiem que és necessari repensar. Hem aportat totes les idees que tenim, de fet son els que tenim més idees perquè son els que estem aquí des del primer dia.

El Poblenou és un lloc de canvi permanent, d'oportunitats, de conflicte, de contrast. Tothom es mou en contradiccions, necessitem fer moltes coses perquè aquesta sigui la ciutat del segle XIX però alhora diem: no volem perdre el caràcter cultural i històric. Aquí tenim una certa contradicció. Volem transformar i alhora volen conservar també. Aquí ens movem. Això és lo maco, perquè la realitat és així de contradictòria. Així és la vida.